

2 ESOTEERINEN MAAILMANKATSOMUS

JOHDANTO ESOTEERISEEN TIETO-OPPIIN TODELLISUUDESTA

Ne, joille esoteriikka on tuntematon ja jotka kokevat tämän kovin vaikeaselkoiseksi, voivat toistaiseksi siirtyä kolmanteen osaan, esoteeriseen elämäntutkimukseen.

2.1 Johdanto

¹On olemassa laaja kirjallisuus, josta suuri yleisö, hämmästyttävää kyllä, tuntuu olevan täydellisen tietämätön. Se käsittelee tietoa todellisuudesta. Se on tietoa, jota kautta aikojen on opetettu vain salaisissa tietokunnissa.

²Se on täytynyt pitää salassa vähintään kolmesta syystä: vainot, väärinkäsitykset ja vallan väärinkäyttö. Kidutus ja polttorovio odottivat niitä, jotka uskalsivat epäillä teologista fikcionalismia. Esoteerista tietoa eivät voi käsittää muut kuin ne, jotka osaavat ajatella itsenäisesti eivätkä vain jäljittele toisia. Se, mitä ulkopuoliset ovat onnistuneet kuulemaan, on aina tulkittu väärin tai asetettu naurunalaiseksi tai tarkoituksellisesti vääristetty. Valtaa antavaa tietoa on aina väärinkäytetty.

³Vielä 1880-luvulla pidettiin nk. vapaa-ajattelijaa (sellaista, joka uskalsi "ajatella vapaasti" eikä niin kuin teologit) miltei rikollisena. Joka tapauksessa hän oli sosiaalisesti mahdoton. Luonnontiede oli kuitenkin edistynyt niin suuresti ja kumonnut niin monta teologista järjettömyyttä (raamatulliset legendat ja luomiskertomuksen), että tieteellisissä piireissä ruvettiin vaatimaan sanavapautta ja otettiin se oikeus niin laajalti, etteivät viranomaiset enää katsoneet sopivaksi herättää syytöstä "häväistyksestä", niin pian kuin joku selitti epäilevänsä teologisia dogmeja.

⁴Koska luonnontieteen ansiosta oli edellytys tehdä tieto käsitettäväksi ilman perinpohjaista valmistelua, päätettiin, että esoteriikan tietyt osat (jotka voitiin ymmärtää ja joita ei voitu väärinkäyttää) saataisiin julkistaa vuoden 1875 jälkeen.

⁵On osoittautunut toivottavaksi pyytää lukijaa alun alkaen kiinnittämään huomionsa tosiasiaan, että seuraava selonteko käsittelee asioita, jotka eroavat täysin kaikesta yleisesti tunnetusta.

⁶Johdanto merkitsee siirtymistä eksoteerisesta tietämättömyydestä esoteeriseen tietoon, todellisuuden maailmaan siitä mielikuvituksen näennäismaailmasta, jossa ihmiskunta elää.

⁷Useimmat ihmiset kulkevat läpi elämän kysymättä: Miksi olen täällä? Mikä on elämän tarkoitus? Minkälainen on todellisuus?

⁸Vastaus Sfinksin ikuisiin kysymyksiin: mistä, miten ja mihin? annetaan seuraavassa selonteossa, joka ei ole uusi oppi, vaan joka on aina ollut niiden vakavien etsijöiden käytettävissä, joille vastauksella on ollut elintärkeä merkitys.

⁹Todellisuustutkijat kyselivät "asioiden sisäistä olemusta" ja "varsinaisia syitä". He etsivät vastausta kysymyksiin mitä ja miksi. Näihin kysymyksiin ei kuitenkaan filosofia eikä tiede kykene koskaan vastaamaan. Kaikkien yritysten, joita tietämättömyys tekee metafysiikan rakentamiseksi, täytyy epäonnistua. Vain esoteriikka voi antaa maailmanselityksen. Tiede saa tyytyä etsimään vastausta kysymykseen miten. Tutkimus osoittaa, että sitä tietä voidaan saavuttaa paljon.

¹⁰Olemassaolon ongelmiin ei tiede eikä filosofinen spekulatio ole kyennyt antamaan mielekästä selitystä. Niillä ei nimittäin ole mahdollisuutta todellisuustietoon. Niin kuin ilmennee esoteriikan tosiasioista aineen koostumuksen suhteen, ei fyysinen tiede voi koskaan tutkia koko aineellista todellisuutta. Filosofian ajatuskokeet oletuksineen eivät

myöskään anna tietoa. Analysoidaanpa käsitteitä kuinka tahansa, ei niistä voi saada enempää kuin mitä itse on niihin laittanut. Tosiasiat ja tekijät joko tunnetaan tai niitä ei tiedetä. Jos tosiasiat tiedetään, riittää kun nämä esitetään järjestelmällisesti. Jos tosiasioita ei tiedetä, ovat ajatusrakennelmat tarkoituksettomia ja “todisteet” vain taivuttelua uskomaan. Vain tosiasiat voivat todistaa, että tiedetään ja että tieto on tietoa. Ei ole muuta mahdollisuutta todellisuustietoon kuin asiatielo. Filosofian monimutkaiset subtiiliudet ovat epäonnistuneita yrityksiä korvata puuttuvat tosiasiat käsittämättömillä mielikuvitusrakennelmilla. Todellinen tieto todellisuudesta on aina välittömästi itsestään selvä, niin pian kuin tarpeelliset tosiasiat ovat käsillä. Ihmiset eivät tule koskaan ajan mittaan tyytymään positivistiseen, agnostiseen tai skeptiseen näkökantaan. He tulevat aina etsimään järkevää selitystä olemassaololle. Järkevä maailmankatsomus on järjen tarve. Sellainen on välttämätön jo siksi, että se vapauttaa ihmisen hätäkeinosta tyytyä järjettömyyksiin tai taikauskoihin. Se on välttämätön myös siksi, että se on aina elämäkatsomuksen ja oikeuskäsityksen pohja.

¹¹Ehkäistäkseen aivan liian mielivaltaisia spekulatioita on subjektivistisen filosofian täytynyt asettaa yleispätevyyden ja tarpeellisuuden vaatimus niille teorioille, jotka pitäisi voida hyväksyä. Loogisesta ristiriidattomuudestaan se on edelleen uskonut löytävänsä totuuden kriteerin. Ja kaiken tämän tosiasioiden puutteesta.

¹²Esoterinen tieto ilmoittaa tosiasioita, joita vain kehityksessä edelle ehtineet ovat voineet todeta. Esoteriikka jää auktoritatiiviseksi siihen saakka, kunnes koko ihmiskunta on kerran hankkinut tämän objektiivisen tajunnan korkeampien maailmojen aineellisesta olemassaolosta.

¹³Ne, jotka suoralta kädeltä torjuvat auktoriteettitiedon, sekoittavat toisiinsa itsemääräävyyden ja itseriittoisuuden. Terävät älyt ovat hyväksyneet esoteriikan hypoteeseista mielekkäimpänä.”

“Niin pitkälle kuin voimme nähdä, se on järkevä ja ristiriidaton. Niin pitkälle kun voimme käytännöllisesti kokeilla sitä, se on osoittautunut yhtäpitäväksi todellisuuden kanssa. Me tulemme hylkäämään sen, jos näin ei osoittautuisi olevan jatkossa. Me hyväksymme mielekkäämmän, oikeamman, jos sellainen ilmenee.” Sellainen perustelu ei kaipaa puolustusta ja on kaiken arvostelun yläpuolella.

¹⁴Esoteriikkaa tutkittaessa se osoittaa vastaavansa melkein kaikkia länsimaissa esiintyneitä metafysisiä katsantotapoja. Esoteriikka on tahdonopin (ikivanhan magian), idealismin ja materialismin synteesi. Esoteriikan oppi tajunnasta sisältää kaiken olennaisen filosofian idealismista ja spiritualismista ja lisäksi se tekee tämän verrattoman ylivoimaisella tavalla. Esoteriikan oppi aineesta antaa järkevän selityksen, joka eroaa täysin kaikista filosofisen materialismin antamista selityksistä. Esoteriikka osoittaa kreikkalaisten mysteereissä opetetun hylozoiikan mielekkyyden. Se antaa järkevän sisällön gnostikkojen trinitismille, Leibnizin monadiopille, Spinozan panteismille, Schopenhauerin opille kaikkivoipasta, sokeasta tahdosta ikivoimana, Hartmannin opille tiedostamattomasta, Spencerin ja Bergsonin opille evoluutiosta. Esoteriikka selittää enemmän kuin mikään muu hypoteesi, mikä antaa sille suuremman todennäköisyyden kuin mikään muu hypoteesi. Esoteriikka ei etsi uskovia. Se vetoaa hypoteesiensa yhtäpitävyydellä ja ristiriidattomilla selityksillään jokaisen terveeseen järkeen. Joka uskoo, joka kysyy, “kuka sen on sanonut”, joka tarvitsee auktoriteettia ja joka auktoriteettien sanojen perusteella voi hyväksyä järjettömiä käsityksiä, osoittaa siten, ettei kykene itse arvostelemaan. Esoteriikka ei hyväksy muita käsityksiä kuin sellaiset, jotka ovat loogisesti yhtäpitäviä järjestelmän järkevien perusajatusten kanssa.

¹⁵Esoterinen tieto-oppi on terveen järjen todellisuuskäsitys, esoteristen tosiasioiden asiallista käyttöä. Todellisuus on sellainen, jollaisena subjektivismista turmeltumaton järki sen käsittää. Tämä on ehdoton looginen vaatimus. Näkemyksemme mukaan se ei ole illuusio. Se on oikea niin pitkälle, kuin näemme sen. Tieto esineistä on tajunnan välitön, suora, objektiivinen käsitys esineistä. Tajunta tajuaa esineen välittömästi ja suoraan sen aineellisessa

todellisuudessa. Objektiivinen tajunta – tai oikeammin: objektiivisesti määräytynyt tajunta – on aineellisen esineen määräämä tajunta.

¹⁶Esoteriikka opettaa, että aineellinen todellisuus koostuu sarjasta erilaisia atomilajeja, sarjasta yhä korkeampia ainelajeja. Näitä vastaa sarja erilaisia yhä korkeampia objektiivisia tajuntoja. Siten saadaan kokonainen sarja erilaisia loogisesti oikeita todellisuuskäsityksiä. Jokainen objektiivinen tajunta voi hankkia oikean käsityksen omasta aineellisesta todellisuudestaan. Kaikki erilaiset – perusteellisesti erilaiset – todellisuuskäsitykset ovat yhtä todellisuudenmääräisiä, jokainen oman aineensa annetuissa rajoissa. Se, jolta puuttuu täsmällinen todellisuuskäsitys aineen alemmissa lajeissa, ei voi hankkia täsmällistä todellisuuskäsitystä korkeammassa ainelajeissa.

¹⁷Niille, joilla ei ole korkeampaa objektiivista tajuntaa, täytyy esoteerisen maailmankatsomuksen olla hypoteesi. Mutta myös sellaisena se on looginen järjestelmä, joka sisäisessä ristiriidattomuudessaan, yksinkertaisuudessaan, selkeydessään, mielekkyydessään, universaalisuudessaan on verrattomasti jokaista metafysisistä järjestelmää parempi. Se osoittaa olemassaolevien horisonttien tukahduttavan rajallisuuden ja lahjoittaa todellisuudesta kokonaiskuvan, joka ylittää laajalti tieteen ja filosofian spekulatiiviset mahdollisuudet. Mutta se ei uskottelekaan olevansa muuta kuin ylä rakenne ihmiselle mahdollisen tiedon tason yli. Yhdessäkin kohtaa se ei ole ristiriidassa asiallisen järjen, luonnontieteen objektiivisten tulosten kanssa. Päin vastoin se edellyttää, että tutkimus on kerran saavuttava suoran yhteyden tähän ylä rakenteeseen.

¹⁸Julkaisun ansiosta esoteriikasta tulee tosin eksoteerista, mutta se on edelleen nimensä arvoinen. Historiallisesti katsoen tieto on ollut esoteerista. Olennaisilta osiltaan se on edelleen esoteerista, koska ihmiset eivät ole vielä lähimainkaan kypsiä tiedolle, joka antaa todellista voimaa. Myös julkaistussa muodossa sillä on suuret mahdollisuudet jäädä tuntemattomaksi kaikille epäitsenäisille, jotka aina etsiytyvät auktoriteettien luo, jotka torjuvat kaiken, mitä he eivät jo tiedä tai eivät ole saaneet oppia käsittämään.

¹⁹Esoteerista tietoa on opetettu valikoivissa yhteisöissä niille harvoille, joilla on ollut siihen edellytykset. Sellaisia on ollut kaikkina aikoina kaikkien kansojen keskuudessa. Laajalti levinnyt mieltymys salaisiin veljeskuntiin, jotka parodisesti ovat yrittäneet uskotella omaavansa korkeamman tiedon salaperäiset symbolit, voidaan ehkä johtaa näiden jäänteistä. Esoteerinen tieto, jota opetettiin eri salaisissa kouluissa, ilmeni miltei aina mittavana kirjallisuutena. Siltä varalta, että tämä kirjallisuus joutuisi vihkiytymättömien käsiin, tieto oli tahallisesti peiteltyä ja siten käsittämätöntä ”arvottomille”, jolla sanalla tarkoitettiin osaksi aivan liian kehittymättömiä, osaksi niitä, jotka saattoivat väärinkäyttää tiedon antamaa valtaa. Täsmällisiä käsitteitä varjeltiin ulkopuolisten käsittämisen huolellisesti laadituilla symboleilla, joita oli tarkoituksellisesti helppo luulla todellisiksi tosiasioiksi ja kuvatuiksi tapahtumiksi. On sanomattakin selvää, että ilman tarvittavaa avainta tämä symboliikka on edelleen esoteerinen.

²⁰Planeettahierarkian, muuta ihmiskuntaa tajunnankehityksessä edelle ehtineen viidennen luomakunnan oppilaat, ovat vuosina 1875–1950 on vähä vähältä julkaisseet yhä useampia tosiasioita ylifyysisestä todellisuudesta. Planeettahierarkia on katsonut ajan tulleen vapauttaa täydellisen harhautunut ihmiskunta tai ainakin vakavat etsijät vallitsevista illuusioista ja fiktioista.

²¹Valitettavasti epäpätevät yksilöt ovat yhdistelleet nämä tosiasiat tavalla, joka on saattanut esoteriikan naurunalaiseksi ja aiheuttanut, että kaikki nk. okkulttinen on joutunut huonoon huutoon, mitä totuuden viholliset ovatkin asianmukaisesti hyväksi käyttäneet.

²²Ne, jotka ovat vaivautuneet kriittisesti tutkimaan hylozoikkaa, ovat havainneet sen olevan loogisesti kumoamaton ja myös ainoa tyydyttävä työhypoteesi. Muuta se ei voi ollakaan ihmiskunnan nykyisellä kehitysteella. Mutta niin kuin eräs planeettahierarkian johtajista

ilmaisee asian: "Koska meidän julistamamme oppi on ainoa tosi oppi, täytyy sen lopulta päästä voitolle."

²³Myös okkulttismista kiinnostuneet löytänevät tästä teoksesta useita vielä vähän tunnettuja toisasioita, jotka eivät aina pidä yhtä jo vakiintuneiden dogmien kanssa. Suunnattoman aineiston suurin mahdollinen tiivistäminen on tehnyt teoksen tästä osasta raskaslukuisen, samoin kuin se, ettei toisasioita ole voitu antaa toivottavassa järjestyksessä. Esoteerinen maailmankatsomus on sen tähden luettava useamman kerran. Terävä-älyisyyttä ei käsittäminen vaadi, mutta kylläkin kykyä pitää mielessä kaikki toisasiat. Epäselviä nimityksiä on vältetty ja uusi, yhtenäisesti sovellettu, minimiin vähennetty nimistö on helposti opittava. Tietenkin vain perusluonnos, olemassaolon ensimmäinen kaavakuva on ollut mahdollinen. Esoteerinen tieto – niin perin pohjin toisenlainen kuin eksoteerinen tieto – on hallittava asteittain. Kukaan ei käsittäisi, kukaan ei voisi esittää vihkiytymättömille käsitettävää, lopullista esoteerista maailmankatsomusta. Ensin on ymmärrettävä periaatteet. Tämä esoteerinen maailmankatsomus sisältää perusperiaatteet. Ilman asteittaista ymmärtämistä olisi käsitettävyyden mahdoton. Jokainen askel tarjoaa yhä suurempia vaikeuksia, jotka ilman edellisiä yksinkertaisia toisasioita olisivat ylitsepääsemättömiä. On vältettävä liian aikaista lukkiutumista riittämättömiin toisasioihin perustuviin teorioihin.

²⁴Seuraava yleiskatsaus annetaan täten niiden avuksi, jotka ovat oivaltaneet spekulatiivisen filosofian avuttoman rajallisuuden ja jotka voivat vapautua perinteellisistä katsantotavoista. Se on yhteenveto eri salaisten tietokuntien oppien yhteisestä sisällöstä täydentävine toisasioineen. Esitetty maailmankatsomus poikkeaa olennaisissa suhteissa vallitsevista okkulttisista järjestelmistä.

²⁵Koska kaikki luvut edellyttävät toisiaan, paras oppimistapa lienee lukea esoteerinen maailmankatsomus useita kertoja yhtäjaksoisesti viipymättä yhdessäkään luvussa, kunnes kaikki toisasiat yhdistyvät alitajunnassa. Tällä menetelmällä saavutetaan järjestelmän hallinta, mikä mahdollistaa lukuisten muuten ratkaisemattomien ongelmien ratkaisun.

2.2 Aine

¹Filosofian historian laita on niin kuin kaiken historian. Se on harvojen, epäilyttävien opetusten ja oletusten rakennelma. Kun esoteerinen historia kerran kirjoitetaan, on havaittavissa, että se mitä kutsutaan historiaksi kuuluu olennaisissa suhteissa kuvitelmien maailmaan.

²Vanhimmat filosofit olivat esoteeristen koulujen nk. mysteerien "vihittyjä". Näiden opetus jäi salaiseksi. Muutamista filosofien antamista väärinymmärretyistä ja tilapäisesti säilytetyistä lausumista historioitsijat ovat yrittäneet laatia jonkinlaista "ajattelun ensimmäisiä yrityksiä". Ikään kuin ajattelu olisi alkanut vasta 600 vuotta e.Kr. Atlantislaisten, intialaisten, kaldealaisten ja egyptiläisten ym. eliitti omasi esoteerista tietoa. He eivät tarvinnut filosofiaa, joka on tietämättömyyden spekulatioita. Esoteriikkaa nimitettiin kreikan kielellä hylozoiikaksi. Hylozoiikan mukaan aine koostuu atomeista, joilla on ominaisliike ja tajunta. Tajunnan suhteen erotettiin potentiaalinen ja aktuaalinen tajunta. Eräs hylozoinen lause kuului: "Tajunta nukkuu kivessä, uneksi kasvilla, herää eläimessä ja tulee itsetietoiseksi ihmisessä." Siten viitattiin tajunnan alkuperäiseen tiedostamattomuuteen (potentiaalisuuteen) ja siihen, että se aktivoituu yhä korkeammiksi tajunnan lajeiksi (kehitysaatteeseen).

³Sellaisilla lauseilla hylozoiikasta tuli tietysti vain äärimmäisen epätydellisesti tunnettu. Demokritos, joka oli vihitty, yritti laatia "eksoteerisen" teorian sallitun rajoissa. Hänen aineellaan ei ollut ominaisliikettä eikä tajuntaa. Ja siten alkaa tietämättömyyden spekulatio eli filosofian historia.

⁴Mysterikoulut rappeutuivat. Niiden rappion myötä alkaa spekulatio korvata perittyä tietoa todellisuudesta. Platon, joka ennakoi rappion, yritti pelastaa tiedosta mahdollisimman

paljon vihjaamalla siihen. Aristoteles epäonnistui, kaikkien myöhempien filosofien tavoin, yrityksessään antaa ihmiskunnalle pitävä tietojärjestelmä ilman esoteriikkaa.

⁵Hylozoiikka on ainoa mielekäs “materialismi”. Se edellyttää tajuntaa kaiken aineen, myös “epäorgaanisen” aineen ominaisuutena. Tämän opin ovat filosofit kevytmielisesti torjuneet. Kuvaava on Kantin summittainen lausunto, että “hylozoiikka olisi kaiken luonnonfilosofian kuolema”. Ikään kuin kemian, fysiikan, geologian tai astronomian tutkimusmenetelmiä koskettaisi tosiasia, että aineella on tajuntaa. Niin kuin fysiologia ja biologia menettäisivät saadessaan huomioitavakseen lisätekijän – tajunnan. Luonnonfilosofia on oppiaine, jolta olemme onnellisesti välttyneet sen jälkeen kun luonnontutkimus korvasi spekulatiivista. Hylozoiikka ei lainkaan ehkäise mekaanista käsitystä luonnontapahtumista. Se ei millään tavoin muuta luonnontieteen objektiivista katsantotapaa.

⁶Filosofinen materialismi sitä vastoin kärsii parantumattomista puutteista eikä se ole käyttökelpoinen edes “työhypoteesina”. Se ei voi selittää tajuntaa, sen syntyä, sen ykseyttä. Se ei voi selittää liikettä. Se ei ole täysin ymmärtänyt, että aine on jatkumo, vaikka tämä on ollut tiettyjen tutkijoiden oletus, joka on saanut osuvimman muotoilunsa Poincarén lauseesta: atomit ovat vain tyhjiöitä eetterissä. Fyysikot ovat hylänneet tämän alkukantaisen eetteriteorian, mikä osoittaa, että heidän tietonsa aineen luonteesta on lisääntynyt.

⁷Luonnontiede ja tekniikka ovat täysin todistaneet, että näkyvä todellisuus niin kuin myös fyysisen todellisuuden toistaiseksi vain osittain tutkittu näkymätön osa ovat aineellista todellisuutta. Subjektivistit kielsivät, että myös näkymätön voisi olla ainetta. Hyväksyttiin peritty oletus, että koska aineellinen on näkyvää ja sen perusta ilmeisesti näkymätön, täytyy tämän näkymättömän olla jotain muuta kuin ainetta, jotakin subjektiivista. Tietenkin menttiin pian askel pitemmälle ja kiellettiin aineen objektiivinen olemassaolo. On kahdenlaisia subjektivistejä – psykologeja ja logisteja. Tietenkin esoteriikka asettuu molempien suhteen torjuvalle kannalle. ⁸Sellaisia mielivaltaisia spekulatioita vastaan esoteriikka väittää, että aine on elävää ja sillä on kaikki elämän tunnetut tai vielä tutkimattomat ominaisuudet. Kaikki todellisuuden laadut ovat aineen ominaisuuksia. Kaikki aine on elämää, eikä ole muunlaista elämää kuin aineellista.

⁹Näkyvä aineellinen todellisuus on fyysisestä näkökulmasta katsoen nähtävä kaikkein todellisimpana. Aine on objektiivinen todellisuus ja karkein aine objektiivisin todellisuus. On mahdotonta väittää, että tuntematon ja tutkimaton olisi todellisempaa kuin havaittava ja tutkittu.

¹⁰Ylettyäkseen oikeaan käsitykseen aineesta on tieteen tehtävä kaksi löytöä. On todettava, että energia on aineellista laatua ja että näkymätön aine, joka nykyisin on kojeilla saavutettavan tuolla puolen, on vielä ainetta.

2.3 Aine ja energia

¹Vasta luonnontiede on varustanut järjen todellisuuden tosiasioilla. Sitä ennen hallitsivat tietämättömyyden väistämättömät arvailut ylivoimaisesti. Niin pitkälle kuin tiede voi todeta tosiasioita aineen ja energioiden suhteen, ovat tietenkin sen käsitteet näistä oikeita. Sitä vastoin ovat havaintoja täydentävät hypoteesit ja teoriat virheellisiä.

²Aine on huomattavan paljon koostetumpaa kuin mitä rohkeimmat hypoteesit ovat koskaan uskaltaneet olettaa. Tiede tuntee fyysisen aineen kolme aggregaatiotilaa: kiinteä, nestemäinen ja kaasumainen. Itse asiassa aineella on seitsemän aggregaatiotilaa, ja siinä, missä fyysinen aine loppuu, alkaa uudenlainen aine, myös tieteellisille kojeille saavuttamaton. Ilman esoteerista selitystä aineen koostumus jää ratkaisemattomaksi ongelmaksi.

³Fysiikan energiateoria on virheellinen. Pääasiallisesti termodynamiikasta saatiin aihe läheiselle, kiehtovalle ja virheelliselle ajatukselle energian katoamattomuudesta. Ei ole energiaa ilman ainetta, aineesta riippumatonta tai muuten kuin aineen kautta toimivaa.

Energia on energiaa vain niin kauan kuin se on liikettä. Kun liike lakkaa, on energia voimana tuhoutunut. Energiaa ei voi muuntaa. Mitään energian “muotoa” ei voi muuttaa toiseen “muotoon”. Ne näennäiset muunnokset, joita on luultu voitavan todeta, eivät ole muuntumisilmiöitä vaan paralleeli-ilmiöitä, käsitteitä, joita tieteellinen fysiikka ei vielä tunne.

⁴Se, mitä tiede kutsuu voimaksi tai energiaksi on ainetta. Energia on ainetta, korkeamman aineen vaikutusta alempaan aineeseen. Kaikki korkeammat ainelajit ovat energiaa suhteessa alempiin ainelajeihin. Lähinnä korkeampi aine suhtautuu lähinnä alempaan aineeseen niin kuin energia aineeseen. Aine ei hajoa energiaksi vaan korkeammiksi ainelajeiksi.

2.4 Aine ja tajunta

¹Aine ja tajunta, “ruumis ja sielu”, on tavallinen välittömästi annettu vastakohtaisuus ja yhteys. Dualismi vaikuttaa olevan luonnollinen, oikea käsitys. Jos kutsuu Descarteen tavoin ainetta ja tajuntaa eri substansseiksi tai Spinozan tavoin yhdeksi substanssiksi, jolla on kaksi attribuuttia, ovat aine ja tajunta kuitenkin kaksi eri periaatetta, kaksi eri aspektia. Dualismiin voidaan lukea myös Spinozaan nojautuva psykofyysinen paralleeliteoria eli duplicismi.

²Jos tajunnan voidaan ajatella olevan olemassa ilman ainetta, täytyy itse tajunnan olla jotakin substantiaalista. Descartes kuvitteli sen tähden immateriaalisen substanssin tajunnan substraatiksi, kun taas Spinoza oikein oletti, mitä hylozoiikka opettaa, että tunnettu aine on tajunnan kantaja, että ilman ainetta ei voi olla tajuntaa.

³Descarteeta vastaan voidaan huomauttaa, että immateriaalinen substanssi on fiktio. Ei ole muuta substanssia kuin aine. Ei ole mitään immateriaalista. Tämä dualismi voisi siis tarkasti ottaen olla pelkästään toinen sana materialismille. Tajuntaa tiede ei lue kaikelle aineelle kuuluvaksi, vaan ainoastaan hermosoluille tai mahdollisesti kaikelle orgaaniselle aineelle. Johdonmukainen dualismi ei voi antaa tietylle aineelle ominaisuutta, jonka täytyy kuulua kaikelle aineelle. Kahta eri aspektia, ainetta ja tajuntaa, ei voi “samaistaa” tai “parallelisoida”. Tällä tavoin saatu “monismi” on vain sanaleikkiä. Eri aspektit ovat aina sinänsä yhtenäisen todellisuuden abstraktioita. Tajuntaa ei voi myöskään selittää aineella tai aineesta lähtien. Ja se, mitä ei voi selittää jollakin toisella, on itse alkuperäinen ja oma perustansa. Tajunta on yhtä absoluuttinen kuin aine.

⁴Psykofyysinen parallelismi riistää niin aineelta kuin tajunnalta kaiken itsenäisyyden. Lisäksi sillä ei ole mahdollisuutta selittää tyydyttävästi voimaa, energiaa, ominaisliikettä, tahtoa. Tajunta ilman tahtoa on passiivinen.

⁵Esoteriikan mukaan todellisuudella on kolme aspektia. Yhtäkään näistä kolmesta ei voi jättää pois tai selittää olemattomaksi ilman, että tulos jää epäselväksi, ristiriitaiseksi, eksyttäväksi. Nämä kolme ovat:

aineaspekti
liikeaspekti
tajunta-aspekti

⁶Muuten kaikki on tietoteoreettisesti ennen kaikkea sitä, mitä se näyttää olevan, mutta sen ohella aina jotakin täysin muuta ja suunnattoman paljon enemmän.

2.5 Näkyvä ja näkymätön aineellinen todellisuus

¹Tiede on onnistunut tutkimaan kojeillaan vain mitättömän pienen osan näkymättömästä aineellisesta todellisuudesta. Tiede on siten kyennyt löytämään “kemiallisten atomien” ja energioiden olemassaolon. Kun on tyhjennetty mahdollisuudet tutkia todellisuutta kojeellisin keinoin, koko todellisuutta ei ole siten suinkaan tutkittu. Kojellisen tieteen mahdollisuudet ovat vain saavuttaneet rajansa ja rajansa on saavuttanut myös tieteellinen tutkimus. Suurempi

osa aineellisesta todellisuudesta jää jopa täydellistyneimmille fyysisille tutkimusmenetelmille saavuttamattomaksi.

²Esoteriikka väittää, että on olemassa tutkimaton aineellinen maailma ja että jokaiselle yksilölle on raja havaittavan ja havaitsemattoman aineellisen todellisuuden välillä. Mutta tämä raja on aina yksinomaan “tilapäinen” ja tajunnan kehitysasteen määräämä. Tahdon ajamana tajunta avartaa vähitellen objektiivisen tajuntansa aluetta. Ihmiskunnan nykyisellä, alimmalla kehitystasolla ovat useimmat ihmiset objektiivisesti tietoisia fyysisen aineen kolmesta alimmasta aggregaatiotilasta. Ihmisen objektiivinen tajunta on ensimmäisellä kehitysasteellaan. Tajunnalla on kuitenkin kaikki tarvittavat edellytykset hankkia vähitellen objektiivinen tajunta koko näkymättömästä vielä havaitsemattomasta aineellisesta todellisuudesta. Riittävän kehittynyt objektiivinen tajunta voi tajuta kaiken todellisuuden.

³Suurin osa todellisuuden aineaspektista on tätä nykyä näkymätön. Jos koko manifestaatio lasketaan mukaan, on noin 99 prosenttia aineesta näkymätöntä. Jos rajoitutaan inhimillisiin maailmoihin, on noin 85 prosenttia aineesta näkymätöntä muille paitsi niille, jotka ovat hankkineet korkeamman objektiivisen tajunnan. Ja vain mitättömän pieni osa näiden maailmojen aineesta on subjektiivisesti eli psyykkisesti normaaliyksilön havaittavissa. Suuri osa siitä, mikä yksilölle on yksinomaan subjektiivista, on siis sitä, mistä hän ei vielä voi olla objektiivisesti tietoinen ja mitä hän siten ei voi lukea aineelliseen todellisuuteen.

⁴Jos meidän olisi nojaututtava pelkästään tietoomme näkyvästä maailmasta ja kojein saavutettavasta maailmasta, olisi meidän lopulta oivallettava, että todellisuus on käsittämätön. Meidän olisi pakko luopua kaikesta selityksestä ja kaikesta käsittämisestä ja tyydyttävä yksinomaan kuvailuihin. Mutta osaamatta selittää syy-yhteyksiä ja sitä, mitä tapahtuu tapahtuvassa emme koskaan löytäisi järkeä tyydyttävää maailmanselitystä. Järki vaatii selitystä eikä tyydy tilastotieteeseen. “Kaikki olemassaoleva on tosiasia” sille, joka voi todeta sen.

2.6 Biologinen kehitys ja tarkoituksenmukaisuus

¹Luonto on suuri koeverstaas. Siinä yhdistyvät ja hajoavat loputtomiin alun perin annetut rakenneosat alkuaan annettujen tekijöiden vaikutuksen alaisina. Kaikessa on pyrkimys muuntumiseen, mikä johtuu mm. atomien ikuisesta vetovoimasta ja työntövoimasta sekä alimman atomitajunnan mekaanisesta pyrkimyksestä sopeutumiseen.

²Esoteriikka on yhdenmukainen biologisen tutkimuksen kanssa siinä, että lajit ovat muuttuvia, että uusia lajeja kehittyy vanhemmista transformaation kautta, että kaikilla elämänmuodoilla on sisäinen yhteys ja yhteinen, luonnollinen alkuperä, viime kädessä alkusynnyn kautta (generatio spontanea eli aequivoca), kivikunnasta kasvikuntaan tapahtuvan luonnollisen siirtymisen kautta. “Hankitut ominaisuudet” periytyvät niiden taipumusten kautta, jotka mahdollistivat hankinnan. Darwinia vastaan esoteriikka väittää, ettei biologinen “taistelu olemassaolosta” suinkaan ole tarpeellinen kehitystekijä, vaan että elinkelvoton luonnonmukaisesti karsiutuu pois.

³Sille menetelmälliselle katsantotavalle, joka luonnon tarkoituksenmukaisuudessa näkee sokean välttämättömyyden ja mekaanisen tapahtumainkulun tuotteen, on myönnettävä selvä etusija jokaiseen muuhun selitysyhteyteen verrattuna ja sitä on aina mahdollisuuksien mukaan sovellettava. Luonnonlakien järkkymättömyys on järjestelmällisen elämänprosessin edellytys. Mekaaninen tapahtumainkulku on evoluution edellytys, mutta yksinään se on selityspohjana riittämätön.

⁴Organismien tarkoituksenmukainen rakenne saadaan toiminnallisella itsehahmotuksella. Lakkaamaton mekaaninen toisto mahdollistaa aineen rakenteen suhteellisen pysyväisluonteisen muutoksen saavutetun ja automaatioon kehitetyn valmiuden avulla.

⁵Kehitys samoin kuin tarkoituksenmukaisuus on mekaanisen toiston ja atomitajunnan välisen vuorovaikutuksen yhteinen tulos ja johtuu suureksi osaksi aineen ja sen tajunnan automatisoitumisesta. Atomeilla on “mahdollisuus” tajuntaan. Tajunta ilmenee aluksi taipumuksena toistoon, josta tulee taipumus tapaan, joka saattaa vähitellen johtaa järjestelmälliseen tapaan eli “luonteeseen”. Kun tajunta lisääntyy, herää pyrkimys sopeutumiseen.

⁶Luonnon suhteellinen tarkoituksenmukaisuus ei koske jokaisen ainemuodon täydellistymistä. Luonto tyytyy suvun jatkuvuuden turvaamiseen. Itsetoteutus on eräs elämän laki, joka pätee kaikilla kehitysasteilla. Se laki antaa vapauden tai mahdollisuuden valintaan ja siten omalaatuun. Elämän näennäinen tuhlailevuus antaa yhä suurempia valintamahdollisuuksia, mitä enemmän tajunta avartuu ja mitä pitemmälle mekaaninen valmius automatisoitumalla edistyy. Luonto mahdollistaa kokemuksen. Ja atomitajunta oppii, joskin hitaasti, kaikista kokemuksista, eikä vähiten tilapäisen elämänmuodon epäonnistumisista.

TODELLISUUDEN AINEASPEKTI

2.7 Johdanto

¹Seuraava jakso on yritys antaa aikamme luonnontieteellisiä käsitteitä käyttäen kuvaus olemassaolostamme kosmoksessa niiden perustosiasioiden mukaan, joita opetettiin Pytagoraan esoteerisessa tietokunnassa. Tämä tietokunta perustettiin tulevien luonnontieteiden itsenäinen, aineaspektista lähtevä todellisuuden tutkimus huomioon ottaen.

²Tässä pythagoralaisen hylozoiikan selvityksessä on kaikki kekseliäästi laaditut symbolit lopullisesti kitketty pois niiden ollessa eksyttäviä ja tietenkin väärintulkittuja. Osa pythagoralaista "lukumystiikkaa" on saanut selityksensä sovelletussa matemaattisessa merkitsemistavassa.

³Vihkiytymätön, jolla tieto ei ole piilevänä edellisistä inkarnaatioista, astuu näennäisesti vieraaseen maailmaan, todellisuuden maailmaan. Onnistukoon lukija nopeasti orientoitumaan tässä!

2.8 Involvoituminen

¹Ikiaine on tila ilman rajaa, tilaton ja ajaton, "tilan ja ajan tuolla puolen", tai kuinka nyt asian tahtoo ilmaista.

²Ikiaineen loputtomassa kaaoksessa on tilaa rajattomalle määrälle kosmoksia.

³Loputon määrä kosmoksia on syntymässä, loputon määrä kosmoksia on toteuttanut tarkoituksensa ollen purkautumassa.

⁴Kosmosta voi verrata palloon ikiaineessa. Alun perin vähäpätöisenä kooltaan se kasvaa lakkaamatta ikiaineen ehtymättömästä varastosta tuoduista ikiatomeista.

⁵Meidän kosmoksemme voidaan sanoa saavuttaneen sellaisen kehitysasteen, että voidaan puhua täydellistyneestä kosmisesta organisaatiosta.

⁶Täydellisesti rakennettu kosmos on sarja eri tiheysasteen omaavia, toisensa läpäiseviä ainemaailmoja, jotka vievät saman tilan kosmoksessa (tila syntyy vasta kosmoksen myötä) ja täyttävät kosmisen pallon.

⁷Kosmisten maailmojen lukumäärä on 49, tarpeellinen lukumäärä, mutta myös korkein mahdollinen lukumäärä, ulottuvuudellisen kapasiteetin raja.

⁸Kosmos maailmoineen syntyy ikiatomien (monadien) koostuessa 49:ksi eri atomilajiksi. Tätä koostumisprosessia kutsutaan involvoitumiseksi. Mitä alempi atomilaji, sitä "involvoituneempia" ikiatomit ovat. Involvoituminen merkitsee yhä useampien ikiatomien suunnattoman kiihtynyttä tiivistymisprosessia.

⁹Atomilajien involvoituminen tapahtuu siten, että lähinnä alempi atomilaji muodostuu lähinnä korkeammasta. Atomilaji 1 on ikiatomeja. Atomilaji 2 muodostuu atomilajista 1, atomilaji 3 lajista 2, atomilaji 4 lajista 3 jne. Korkein on atomilaji 1, alin atomilaji 49. Mitä suurempi ikiatomien lukumäärä on atomissa, sitä karkeampi on ainelaji.

¹⁰Alin atomilaji (49) sisältää siis 48 yhä korkeampaa atomilajia ja siinä on suurin määrä (miljardeja) "involvoituneita" ikiatomeja. Fyysisessä aineessa on kaikki muut ainelajit niin kuin myös ikiaine. Ilman eri atomilajien katkeamatonta jatkuvuutta eivät atomit toimisi eikä niitä olisi olemassa.

¹¹Jokaisella atomimaailmalla on (oman atomilajinsa lisäksi) omalaatuisensa "tila" (ulottuvuus), "aika" (jatkuvuus, kesto), "liike" (energia) ja tajunta omine tila- ja aikakäsityksineen.

¹²49 atomilajia jaetaan seitsemän ryhmän muodostamaan jatkuvaan sarjaan, joten kuhunkin ryhmään kuuluu seitsemän atomilajia: 1–7, 8–14, 15–21, 22–28, 29–35, 36–42, 43–49. Vaikka näille 49:lle ei ole nimityksiä, olisi tarkoituksetonta keksiä nimi jokaiselle näistä ihmisen toteamattomissa olevista ilmiöistä. Kun kerran on toivottavaa luoda jokin kaikkien

hyväksymä, kielellisesti esteetön kansainvälinen nimistö, on matemaattista nimistöä johdonmukaisesti sovellettu. Koska maailmat rakennetaan ylhäältä päin, lähtee myös numerointi korkeimmasta maailmasta.

¹³Luvut kolme ja seitsemän, jotka jatkuvasti toistuvat eri yhteyksissä, selitetään seuraavasti. Luku kolme määräytyy olemassaolon kolmesta ehdottomasta aspektista: liikeaspekti, tajunta-aspekti, aineaspekti, jotka toisiinsa sekoittumatta tai muuntumatta kuuluvat erottamattomasti yhteen. Seitsemän on korkein lukumäärä kolmen mahdollisia yhdistelmiä: yksi yhdistelmä, jossa kolme aspektia ovat samanarvoisia ja vahvoja, ja kuusi yhdistelmää, joissa aspektit vuoron perään hallitsevat toisiaan (katso diagrammi).

¹⁴Involvoitumisprosessia vastaa tietenkin evolvoitumisprosessi, joka merkitsee aineen hajoamista. Näitä termejä voi käyttää myös nimityksinä inkarnaatiolle ja diskarnaatiolle: involvoituminen (alasastuminen) alempiin maailmoihin ja evolvoituminen (ylösouseminen) korkeampiin maailmoihin.

¹⁵Kaikki atomimaailmat ovat kaikkialla kosmoksessa. Merkintä korkeampi ja alempi viittaa siten matemaattiseen nimitykseen ja merkitsee itse asiassa erilaista ikeatomitiheyttä, ulottuvuutta jne. Korkeammat maailmat lävistävät alemmat. 49 atomimaailmaa muodostavat yhden ainoan yhtenäisen pallon, meidän kosmoksemme. 42 molekyyliä maailmaa muodostavat omat pallonsa aurinkokunnassa planeettojen keskipisteistä lähtien.

¹⁶Planeettamaailmat ovat pallon muotoisia. Aineen pallomainen kaavaus johtuu siitä, että aineet järjestyvät samakeskisesti alkuperäisen voimakituksen ympärille. Jokaisella korkeammalla molekyyliä on (maapallon keskipisteestä laskettuna) hieman suurempi säde kuin lähinnä alemmalla.

¹⁷Jokaisessa maailmassa on maailmaan kuuluvista atomi- ja molekyyliä muodostuvat involvoitumisaine, involuutioaine ja evoluutioaine. Maailmoja asuttavat aina aineelliset olennot, joiden verhot ovat maailman ainetta ja joiden tajunta vastaa tätä ainetta.

¹⁸Kolme alinta atomimaailmaa (47–49) muodostavat viisi eri maailmaa, joita on nimitetty inhimillisiksi maailmoiksi, koska ihmisen verhot ovat näiden viiden maailman aineesta ja koska ihmisen tajunnankehitys etenee näissä maailmoissa. Inkarnaation aikana ihminen on fyysisessä maailmassa organismi, jolla on eetteriverho, emotionaalimaailmassa aineellinen emotionaalioletto, mentaalimaailmassa aineellinen mentaalioletto ja kausaalimaailmassa aineellinen kausaalioletto. Tästä käynee ilmi, ettei “immateriaalista henkiolentoa” voi olla olemassa. Ei ole mitään “immateriaalista”.

¹⁹Kausaalimaailmaa (47:2,3) on myös kutsuttu ideain maailmaksi ja tiedon maailmaksi; mentaalimaailmaa (47:4-7) fiktioiden maailmaksi ja emotionaalimaailmaa (48:2-7) illuusoiden maailmaksi. Fyysis-eetterinen maailma (49:2-4) on fyysisten energioiden maailma.

²⁰Fyysis-eetterinen maailma on eetteriaineesta muodostunut näkyvän maailman täsmällinen vastine. Näkyvän maailman ainemuodot (luonnonmuotojen organismit) ovat fyysis-eetteristen muotojen kopioita. Muilla planeetoilla koostuvat myös näkyvän maailman elämänmuodot yksinomaan molekyyleistä eivätkä soluista. Oikeastaan fyysis-eetterinen ja näkyvä maailma ovat yksi yhteinen maailma. Mutta ennen kuin ihmiskunta on hankkimut fyysis-eetterisen objektiivisen tajunnan, vaikuttaa eetterimaailma erilliseltä maailmalta ja tämä oikeuttaa jakamaan fyysisen todellisuuden kahteen maailmaan.

²¹Ilman eetterimuotoja ei olisi näkyviä eikä kiinteitä muotoja, ilman eetteriainetta ei olisi fyysisistä elämää, fyysistä liikettä eikä fyysistä tajuntaa.

²²Kausaalimaailmaa kutsutaan joskus muodottamaksi maailmaksi. Ilmaisuuksia on eksyttävä. Kausaalimaailma on täynnä tässä aineessa esiintyvien luomakuntien muotoja. Nimityksen muodoton se on saanut siitä, että evoluutio-olentojen värähtelyt kausaaliaineessa eivät muodosta aineagregaatteja, niin kuin tapahtuu emotionaali- ja mentaalimaailmassa.

Kausaaliset tajunnanilmaisut eivät synnytä muotoja, vaan pikemminkin salamannopeasti hajoavia väri-ilmiöitä.

²³Jokaisessa maailmassa erotetaan pallo ja verho. Samasta ainelajista muodostuvat pallot ja verhot vievät saman tilan samakeskisessä aineenmuodostumisessa. Pallo merkitsee maailman rotaatioainetta. Verho on involuutio- ja evoluutioaineesta koostuva osa maailmaa. Verhot muodostavat yhtenäisiä elementaaleja, joita kollektiiviolennot aktivoivat. Verhot vastaavat siten evoluutiolentojen aggregaattikehoja.

2.9 Involuutio

¹Kun aurinkokunnan molekyyliaineet ja näiden luonnonmukaisesti ryhmittyneet, samakeskiset maailmat on muodostettu valmiiksi, alkaa involuutio.

²Involvoituminen ja evolvoituminen, involuutio ja evoluutio ovat neljä eri aineprosessia, jotka edellyttävät toisiaan. Jokainen atomilaji läpikäy nämä neljä prosessia. Involvoituminen merkitsee koostumista yhä karkeammaksi aineeksi, evolvoituminen vastaavaa hajoamisprosessia. Involvoitumista ja evolvoitumista ei pidä sekoittaa involuutioon ja evoluutioon.

³Involuutio on toinen involvoitumisprosessi, johan jo aiemmin involvoitunut aine joutuu. Siten erotetaan involvoitumisaine (primaariaine) ja involuutioaine (sekundaariaine). Ensimmäisessä involvoitumisessa primaariaineen atomit saavat rotaatioliikkeen, saman liikkeen kuin ikiatomit. Aikanaan tämä primaariaine hajoaa, jonka jälkeen primaariaine muuttuu involuutioaineeksi toisessa involvoitumisessa.

⁴Primaariaine on rotaatioainetta. Atomi pyörii suunnattomalla nopeudella oman akselinsa ympäri. Tähän rotaatioliikkeeseen lisää involuutioprosessi syklisen spiraaliliikkeen (jota muinaiset opettajat nimittivät elementaaliessenssiksi), joten atomi pyörii keskeisen polttopisteen ympäri jatkuvasti kohoavassa spiraalissa.

⁵Primaariaineen atomin rotaatioliike mahdollistaa molekyylien muodostumisen. Sekundaariaineen rotatiivis-syklinen spiraaliliike mahdollistaa aggregaattien muodostumisen, aineelliset muodot. Tämä mahdollistaa yhä korkeampien, yhä hienostuneempien elämänmuotojen sarjan rakentumisen ja jatkuvan eriytymisen, elämänmuotojen, jotka palvelevat tajuntaa varustamalla sen askel askeleelta eri elimillä, joita se tarvitsee molekyyli-tajunnan hidasta aktivoimista varten.

⁶Sekundaariainetta nimitetään involuutioaineeksi eli elementaaliaineeksi. Involuutioprosessissa atomin tiedostamattomuus herätetään passiiviseksi tajunnaksi siitä ainelajista ja siinä ainelajissa, johon se on involvoitunut.

⁷Kaikissa aurinkokuntien maailmoissa on primaariainetta ja kaikissa paitsi fyysisessä molekyyli-maailmassa on myös involuutioainetta. Aineen koostumus on sama molemmissa: yksi atominen tila ja kuusi molekyyliarista tilaa. Edellytys involuutioaineeksi tulemiselle alemmassa maailmassa on, että on ollut involuutioainetta ylemmässä.

2.10 Aurinkokunta

¹Sen jälkeen kun kosmos on rakennettu 49 atomilajeineen, voivat aurinkokunnat muodostua seitsemän alimman (43–49) atomilajin involvoituessa edelleen molekyyliaineeksi. Jokainen aurinkokunta toteuttaa tämän involvoitumisprosessin itse.

²Jokainen seitsemän alinta atomilajia 43–49 antaa ainesta kuudelle yhä involvoituneemmalle molekyyli-lajille, jolloin samoin kuin atomiaineen koostuessa lähinnä alempi koostuu lähinnä korkeammasta sisältäen yhä enemmän ikiatomeja. Molekyyliaine koostuu siten, että atomilajit molekyyli-lajeineen muodostavat jatkuvan sarjan aggregaatiotiloja. Molekyyli-lajeja on siten yhteensä 42, ja nämä muodostavat aurinkokunnan.

³Aurinkokunnan maailmojen jaon perustana ovat nuo seitsemän atomilajia. Koska useista syistä on katsottu sopivaksi käyttää näistä seitsemästä atomilajista sekä matemaattisia että kielellisiä nimityksiä, ovat aurinkokunnan maailmat saaneet sellaiset:

- 43 Manifestaalimaailma
 - 44 Submanifestaalimaailma
 - 45 Superessentiaalimaailma
 - 46 Essentiaalimaailma... ykseyden maailma, viisauden ja rakkauden maailma
 - 47 Kausaali-mentaalimaailma
 - 48 Emotionaalimaailma
 - 49 Fyysinen maailma
- } ihmisen maailmat

⁴Jokaisen atomilajin kuusi molekyyllilajia ovat saaneet analogiset nimitykset ja matemaattiset merkinnät:

- (1 atominen)
- 2 subatominen
- 3 supereetterinen
- 4 eetterinen
- 5 kaasumainen
- 6 nestemäinen
- 7 kiinteä

⁵Nämä molekyyllilajien (aggregaatiotilojen) numerot asetetaan atomimerkinnän jälkeen. Niinpä fyysinen kaasumainen molekyyllilaji kirjoitetaan: 49:5.

⁶Kolme korkeinta aurinkokuntamaailmaa (43–45) ovat yhteisiä kaikille planeetoille. Neljää alinta (46–49) nimitetään planeettamaailmoiksi.

⁷Kun involuutio on saavuttanut päämääränsä, emotionaalimaailman (48), involuutioatomit siirtyvät fyysisessä maailmassa (49) involuutioatomit kivikuntaan ja evoluutio alkaa. Ei ole fyysistä involuutioainetta. Mutta tietenkin on involuutio-olentoja fyysisen maailman läpäisevässä emotionaalimaailmassa. Samalla tavalla voi kuinka monta olentoa tahansa eri maailmoista kokoontua samassa “tilassa”.

2.11 Elementaalit

¹Kaikilla ikiatomeilla on potentiaalinen tajunta, joka involuutioprosessissa herätetään eloon (passiivinen, heijastava tajunta).

²“Olennoilla” tarkoitetaan aineaspektia. Olentoja ovat kaikki yhtenäisen tajunnan omaavat ainemuodot.

³Involuutio-olennot eli elementaalit ovat involuutioatomeista ja involuutiomolekyyleista muodostuvia aggregaatteja. Erotetaan pysyvät, puolipysyvät ja lyhytikäiset elementaalit. Pysyvät ovat evoluutio-olentojen aineverhoja, tilapäiset muita värähtelytuotteita.

⁴Elementaalikunnat saavat merkintänsä ainelajinsa mukaan, sen maailman mukaan, johon ne kuuluvat. Elementaalikuntien väliset rajat määräytyvät siten ainelajeista.

⁵Tajunta-aspektin näkökulmasta involuutio merkitsee tajunnan aktuaalistamisprosessia, evoluutio tajunnan aktivoimisprosessia. Primaariaineen tajunta on potentiaalinen. Ikiatomeilla on alun perin vain mahdollisuus tajuntaan. Involuutioaineessa tiedostamattomuus herätetään passiiviseksi tajunnaksi, mikä merkitsee, että tällä aineella ei ole mahdollisuutta tahtoon ja oma-aktiivisuuteen, että sen tahto on vain potentiaalinen. Evoluutioprosessin kautta

evoluutioaine hankkii mahdollisuuden tahtoon ja oma-aktiivisuuteen, passiivinen tajunta aktivoidaan aktiiviseksi tajunnaksi.

⁶Inhimillisissä maailmoissa on seuraavat kolmeen involuutiokuntaan kuuluvat elementaalien pääajit:

kausaaielementaalit
mentaalelementaalit
emotionaalelementaalit

⁷Elementaaleja muodostavat värähtelyt involuutioaineessa. Itsestään tällä aineella ei ole mahdollisuutta oma-aloitteiseen aktiivisuuteen eikä se voi itse muodostaa aggregaatteja, vaikuttaa aineeseen tai tuottaa värähtelyä. Sitä vastoin siihen vaikuttavat äärimmäisen helposti heikoimmatkin värähtelyt.

⁸Ihmisen ajatus aikaansaa värähtelyn hänen mentaaliverhossaan ja heittää mentaaliverhosta annoksen mentaaliverhon involuutioainetta mentaaliverhoa ympäröivään mentaalimaailmaan. Ulosheitetty aine saa heti erityisen muodon, ajatuksen ainealan määräämään, kuvittelun muotoileman, konkreettisen kuvan. Tällä muodolla on oma värähtelykykynsä, joka on samaa laatua kuin alkuvärähtely ihmisessä. Ajatusmuodon oma värähtely välittyy ja vaikuttaa ympäröivään mentaaliseen elementaaliaineeseen, jolloin ajatusmuoto vetää sitä puoleensa. Alkuperäinen muoto muodostaa ikään kuin ytimen suuremmassa aggregaatissa, jolla on samankaltainen muoto, samankaltaiset värähtelyt ja ominaisuudet. Tämä aggregaatti on vapaasti ympäriinsä ajelehtiva mentaalelementaali, joka pian hajoaa ja palautuu aikaisempiin rakenneseisiin. Vastaavasti muodostavat ihmisen tai toisen evolvoituvan olennon tunteet emotionaalelementaalien ja intuitio muodostaa kausaaielementaalien. Elementaalit tottelevat täydellisellä tarkkuudella jopa heikoimpia, "tiedostamattomia" alkeisvirikkeitä. Elementaalit ovat aktivoidun tajunnan ja energian omaavia ainemuotoja. Elementaalit työskentelevät täydellisinä robotteina alkuvärähtelyä automaattisesti jäljentäen. Elementaalien elinvoima ja elinaika ovat suorassa suhteessa sen muovanneen tajunnantoiminnon voimakkuuteen. Loputon elementaaleiksi muotoutuminen ja rakenneseiksi hajoaminen, mikä jokaisessa elementaalikunnassa jatkuu seitsemän aionia, opettaa involuutioaineen atomit ja molekyylit muovaamaan salamannopeasti aggregaatteja, vastaamaan kaikkiin aineessa esiintyviin värähtelyihin, toisintamaan pettämättömällä tarkkuudella heikoimmatkin värähtelymuutokset molekyylikoosteissa ja ainemuodossa.

⁹Involuutioprosessi on tajunnan aktivoimista ulkoapäin. Levossa oleva, aktivoimaton elementaaliaine voi olla yksinomaan passiivinen. Elementaali sitä vastoin on aina aktiivinen. Jos se lakkaa olemasta aktiivinen, se hajoaa.

¹⁰Sanonta fyysiset elementaalit, joka usein ilmenee okkulttisessa kirjallisuudessa, on virheellinen. Sillä tarkoitetaan fyysiseen eetteriaineeseen verhoutuneita emotionaalelementaaleja. Fyysisessä molekyyliaineessa ei ole elementaaleja. Sitä vastoin niitä on fyysisessä atomiaineessa.

2.12 Evoluutio

¹Involuutioprosessin myötä involuutiomonadien potentiaalinen tajunta on aktuaalistunut passiiviseksi tajunnaksi. Sen jälkeen alkaa evoluutioprosessi. Se alkaa siitä, että emotionaalelementaalit involvetaan fyysisiin molekyylilajeihin (subatomisiin, supereetterisiin, eetterisiin, kaasumaisiin, nestemäisiin molekyyleihin ja lopulta mineraaleihin). Koko tämä involvoitumisprosessi kuuluu mineralisointiprosessiin ja tähänkuuluvat "olennot" kivikuntaan.

²Evoluutioprosessi merkitsee, että passiivinen tajunta aktivoidaan, kunnes ihmiskunnassa hankittu itsetietoisuus osaa menetelmällisesti ja järjestelmällisesti itse jatkaa tajuntansa aktivoimista.

³Aineaspektille evoluutio merkitsee alkavaa kohoamista fyysisestä aineesta yhä vähemmän koostuneeksi, yhä hienommaksi, yhä korkeammaksi aineeksi, ikiatomien palautumista korkeimmiksi atomilajeiksi. Evoluutio merkitsee jatkuvaa muutosta täydellistymistä kohti: aineaspektille muutosta täydelliseen automatisoitumiseen siten, että dynamis (ikiaineen dynaaminen energia) toimii automaattisesti ilman tajunnan valvontaa; tahdonaspektille muutosta täydelliseen aktiivisuuteen; tajunnanaspektille muutosta täydelliseen objektiiviseen itsetietoisuuteen yhä korkeammassa maailmoissa. Biologisesta näkökulmasta evoluutio merkitsee fyysisen aineen kehittymistä yhä tarkoituksenmukaisempia orgaanisia elämänmuotoja kohti.

⁴“Inhimillinen evoluutio” – kehitystie mineraalista ihmiseksi – on nimitys triadien transmigraatiolle kivikunnan, kasvikunnan, eläinkunnan ja ihmiskunnan halki. Ihmisen myötä on evoluutio viidessä alimmassa maailmassa (47-49) saavuttanut päämääränsä ja tajunnan ekspansio alkaa. Evoluutio on – tietämättömyyden aikakäsitteellä mitaten – hidas prosessi. Sen tahti määräytyy tietyssä määrin involuutiotahtista, koska molemmat prosessit edellyttävät toisiaan.

⁵Biologisen kehitysopin selitykset lajien synnystä ovat monessa mielessä oikeita, joskaan eivät ainoita selityksiä. Eräs tekijä on tahdon virikkeiden alaisena ikään kuin vaistomaisesti työskentelevä solutajunta organismien kollektiivisissa solumuodostelmissa. Tämä tajunta osoittaa niin toiminnan ja valinnan kuin sopeutumisen kykyä.

⁶Involuutio merkitsee monadien involvoitumista alimpaan kosmiseen maailmaan (49), evoluutio niiden palaamista korkeimpaan kosmiseen maailmaan (1).

⁷Kaikella elämällä on muoto, atomista, molekyylistä, aggregaatista planeettaan, aurinkokuntaan ja kosmisiin maailmoihin. Nämä muodot ovat muuntumisen lain alaisia, muuttuvat jatkuvasti, hajoavat ja muodostuvat uudelleen. Muutos on elämän edellytys. Kaikki muodot ovat olemassa vain siksi, että niiden läpi virtaa joka hetki ikiatomeja (primaariaine), jotka kiertävät korkeimmasta atomimaailmasta alimpaan ja takaisin jatkaakseen kiertokulkuaan niin kauan kuin kosmos säilyy. Ei voi rakentaa ainemuotoja, jotka ajan pitkään sietäisivät kosmisten aine-energioiden kulutusta. Sitä paitsi muodon pysyväisyys ehkäisisi yksilön tajunnankehitystä. Alituiset uudet kokemukset jatkuvasti uusissa muodoissa ovat suurimerkityksinen jouduttava tekijä. Tämän voi todeta luonnon näkymättömien olentojen suhteen, joilla on sama verho tuhansien vuosien ajan. Niiden kehitystahti on sen vuoksi hidaski.

⁸Monadit (ikiatomit) muodostavat fyysisestä maailmasta laskien nousevan sarjan yhä korkeampia elämänmuotoja, joissa alemmat sisältyvät korkeampiin muodostaen verhoja niille. Koko kosmos muodostaa sarjan yhä hienostuneempia elämänmuotoja, jotka palvelevat monaditajuntaa lahjoittamalla sille askel askeleelta “elimet”, joita se tarvitsee jatkuvaa ekspansiotaan varten.

⁹Evoluutio esittää sarjan yhä korkeampia luomakuntia, joissa tajunnankapasiteetti on suunnattomasti kasvanut intensiivisyyden ja ekstensiivisyyden suhteen.

¹⁰Jokainen monadi on jossakin näillä kehityksen valtavilla tikkailla, riippuen sen “iästä”; ajankohdasta, jolloin se tuotiin kosmukseen tai siirtyi alemmasta luomakunnasta korkeampaan.

¹¹Evoluutio jaetaan viiteen luomakuntaan ja seitsemään jumaluuskuntaan. Planeettamaailmat (46–49) sisältävät luomakunnat, aurinkokuntamaailmat (43–49) alimman jumaluuskunnan ja kosmiset maailmat (1–42) muut kuusi valtakuntaa.

2.13 Evoluutio-olennot

¹Tajunnan aktivoiminen vaatii tarkoituksenmukaisia ainemuotoja. Kaikessa manifestaatiossa esiintyy aineellisia perusmuotoja, jotka edustavat eri kehitysteitä, eri evoluutiotapoja, eri muoto-olentoja. Manifestaatiolle tarpeelliset aineelliset perusmuodot ovat yhtä monta pysyvää evoluutiotietä. Kaikki ne tarjoavat mahdollisuuksia tajunnan aktivoimiseen. Tietämättömyyden lukemattomiin erehdyksiin kuuluu ihmisen luulo, että hän on olemassaolon korkein tuote ja kaikki muu on olemassa ikään kuin tätä ainoaa tarkoitusta varten.

²Jokaisesta ikiatomista tulee kerran itsenäinen olento, minä. Kaikki ainekoostumat ovat kollektiiviolentoja. Hallitseva tajunnan yksikkö jokaisessa olennessa on atomi, joka on korkeammalla kehitysasteella kuin muut kollektiivin atomit. Atomit ja molekyylit kehittyvät sisällymällä rakenneosina eri ainemuotoihin, missä tahansa muotoa tarvitaan. Evoluutio muodostaa yhden ainoan katkeamattoman sarjan olentoja alimmasta korkeimmalle kehitysasteelle.

³Ihmisen maailmoissa (47–49) erotetaan seuraavat evoluutio-olentojen päälajit:

fysikaaliolennot, epäorgaaniset
fysikaaliolennot, orgaaniset
fysikaaliolennot, eetteriset
emotioaaliolennot
mentaaliolennot
kausaaliolennot

⁴“Luonto ei tee hyppyjä.” Evoluutiovaltakuntien ala-astot voidaan laskea eri aggregaatiotilojen mukaan. Jokainen molekyylilaji merkitsee alinta ainemuotoa jollekin evoluutio-olentojen lajille. Aineellisesti nähden merkitään jokainen olento alimman aineverhonsa mukaisesti. Tajunnan suhteen merkitään olento aktiivisimman tajuntansa mukaisesti. Kaikki ei-orgaaniset verhot (se tarkoittaa useimpia fyysisen maailman olentoja ja kaikkia korkeampien maailmojen olentoja) ovat aggregaattiverhoja.

⁵Kaikki fyysinen aine (epäorgaaninen, orgaaninen, eetterinen) kuuluu evoluutioon. Näkyvät luomakunnat on jo vanhastaan jaettu epäorgaanisiin ja orgaanisiin. Raja mineraalin ja organismin välillä ei ole ylipääsemätön. Organismiolennot kehittyvät kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan kautta, erityisillä aistinelimillä varustettuina tai pikemminkin rajoitettuina.

⁶Olemassaoloa voi verrata jättiläismäiseen laboratorioon ja kokeilukenttään, jonka resurssit ovat ehtymättömät. Aineen eri koostumuksilla voidaan muotoilla uudenlaisia manifestaatio-olentoja, joilla on mahdollisuudet omalaatuisiin kokemuksiin, jotka johtavat uusiin ominaisuuksiin ja kykyihin. Kaikki manifestaatiot muistuttavat toisiaan lain määräämissä perusmenetelmissään. Mitkään eivät muistuta toisiaan yksityisissä menetelmissään. Aineen lukemattomia koostamismahdollisuuksia hyödynnetään, eikä yhtäkään käyttökelpoista mahdollisuutta jätetä kokeilematta.

⁷Koko kosmos muodostaa yhden ainoan yhtenäisen manifestaatioprosessin, johon kaikki monadit osallistuvat tajunnanilmaisillaan, tietoisesti tai tiedostamattaan, tahtomattaan tai vapaaehtoisesti. Mitä korkeampi maailma ja valtakunta, mitä korkeampi tajunnan laji, sitä suurempi monadin panos manifestaatioprosessissa on.

⁸Kun monadi on läpikäynyt manifestaatioprosessin involuution ja evoluution, hankkinut ja jättänyt verhon maailmassa toisensa jälkeen ja lopulta korkeimmassa kosmisessa maailmassa vapautunut involvoitumisestaan aineeseen, se tulee tietoiseksi itsestään monadina. Siihen saakka se samaistuu johonkin niistä verhoista, joita se on hankkinut ja aktivoitunut.

2.14 Luomakunnat

¹Kaikki evoluutio-olennot muodostavat luomakuntia. Ymmärtämisen helpottamiseksi on osoittautunut toivottavaksi orientoida vakiintuneen jaotuksen mukaan.

²Aurinkokunnassa on seuraavaat kuusi luomakuntaa:

luomakunta

ensimmäinen	kivikunta	}	maailmoissa 47-49
toinen	kasvikunta		
kolmas	eläinkunta		
neljäs	ihmiskunta		
viides	essentiaalikunta		maailmoissa 45 ja 46
kuudes	manifestaalikunta		maailmoissa 43 ja 44

³Sen jälkeen kun yksilö on hankkinut täyden subjektiivisen ja objektiivisen itsetietoisuuden kausaaliverhossaan kausaalimaailmassa ja tullut siten kausaaliminäksi, on hänen tajunnankehityksensä neljässä alimmassa luomakunnassa päättynyt. Sen jälkeen alkaa yksilön tajunnanekspansio viidennessä luomakunnassa.

⁴Viidennen ja kuudennen luomakunnan monadit merkitään aina maailmantajunnan lajin mukaan:

essentiaaliminä eli	46-minä
superessentiaaliminä,	45-minä
submanifestaaliminä,	44-minä
manifestaaliminä,	43-minä

⁵Aurinkokunnan kaikille planeetoille yhteinen superessentiaalimaailma on 45-minän käytettävissä; aurinkokunnan kaikki maailmat ovat 43-minän hallinnassa. Kun yksilö sen jälkeen valloittaa 42-tajunnan, hän astuu ensimmäiseen kosmiseen valtakuntaan eli toiseen jumaluuskuntaan, ja siten alkaa hänen uransa interstellaaristen, kosmisten maailmojen halki.

⁶Niin essentiaalikunnan kuin manifestaalikunnan yksilöt ovat planeettahierarkian jäseniä, joiden tehtävänä on valvoa tajunnankehitystä neljässä alimmassa luomakunnassa.

⁷Planeettahierarkia on planeettahallituksen alainen, joka huolehtii siitä, että kaikki luonnonprosessit planeetassa etenevät täydellisellä tarkkuudella. Planeettahallituksen jäseniksi voivat tulla yksilöt, jotka ovat saavuttaneet toisen jumaluuskunnan (maailmat 36–42).

⁸Planeettahallitus vuorostaan on aurinkokuntahallituksen alainen, jonka toimivaltaan kuuluvat kaikki aurinkokunnan planeettahallitukset. Aurinkokuntahallituksen jäsenet kuuluvat kolmanteen jumaluuskuntaan (maailmoihin 29–35).

⁹Vaikka tämä esoteerinen maailmankatsomus rajoittuu evoluutioon aurinkokunnan maailmoissa (43–49), luotakoon seuraava yleiskatsaus kosmiseen jatkevoluutioon, joka jakautuu kuudeksi eri kosmiseksi valtakunnaksi:

maailmat kosmiset valtakunnat

36–42	ensimmäinen	42-minuudesta 36-minuuteen jne.
29–35	toinen	
22–28	kolmas	
15–21	neljäs	
8–14	viides	
1–7	kuudes	7-minuudesta 1-minuuteen

¹⁰Esoteriikan mukaan “jumaluuskuntia” on seitsemän, jolloin manifestaalikunta luetaan ensimmäiseksi, koska manifestaaliminät ovat kaikkitietäviä ja kaikkivoipia aurinkokunnan maailmoissa (43–49). Korkeinta valtakuntaa (1–7) on johdonmukaisesti nimitetty seitsemänneksi jumaluuskunnaksi jne.

¹¹Kun riittävän moni monadi on onnistunut ponnistellen pääsemään korkeimpaan jumaluuskuntaan, voi tämä kollektiivolento astua ulos kosmisesta pallostaan aloittaakseen ikiaineessa oman kosmisen pallonsa rakentamisen ikimanifestaation ehtymättömästä varastosta hakemillaan ikiatomeilla.

2.15 Triadiketju

¹Kuvaavaa ihmiseen johtavalle evoluutiolle on kehitys triadien kautta, mikä mahdollistaa tajunnan useissa maailmoissa samanaikaisesti.

²Triadiketju, jolle vielä kuvaavampi nimitys on monaditikkaat, on kolme yhteen kytkettyä triadia.

³Triadiketju muodostaa ikään kuin tajuntaketjun, joka yhdistää alimman triadin fyysisen atomin (49) manifestaaliatomiin (43), ja jota voi verrata tikkaiseen, joita pitkin monadi saa kiivetä maailmasta 49 maailmaan 43. Triadin kolme yksikköä muodostavat näiden tikkaiden yhdeksän puolaa.

⁴Triadi on pysyvä yhden molekyylin ja kahden atomin yksikkö. Molekyyli on parittomalla numerolla merkityn ainelajin neljättä (etteristä) molekyyllilajia. Atomit kuuluvat kahteen seuraavaan alempaan atomilajiin.

⁵Triadi saa nimensä siitä, että se muodostuu näistä kolmesta yksiköstä.

⁶Ensimmäinen eli alin triadi muodostuu:

- fyysisestä atomista (49:1)
- emotionaaliatomista (48:1)
- mentaalmolekyylistä (47:4)

⁷Toinen triadi muodostuu:

- mentaaliatomista (47:1)
- essentiaaliatomista (46:1)
- superessentiaalmolekyylistä (45:4)

⁸Kolmas triadi muodostuu:

- superessentiaaliatomista (45:1)
- submanifestaaliatomi (44:1)
- manifestaalimolekyylistä (43:4)

⁹Triadeja ympäröivät involuutioaineesta koostuvat verhot. Ensimmäisen triadin verho on kausaaliverho (47:1-3). Toisen triadin verho on superessentiaalista elementaaliainetta (45:1-3). Kolmannen triadin verho on manifestaalista involuutioainetta (43:1-3).

¹⁰Triadiyksikköjä pitää keskinäisesti koossa “magneettinen voimalinja”, jota voi verrata sähköiseen valokaareen (muinaiset opettajat nimittivät sitä hopealangaksi). Tätä tietä kulkee energian vaihto triadiyksikköjen välillä ja niiden kautta verhojen ja eri maailmojen ainelajien välillä.

¹¹Monadin sulkee sisäänsä:

ensimmäinen triadi neljännessä luomakunnassa oleskelun aikana (ihmisenä “ensimmäinen minä”)

toinen triadi viidennessä luomakunnassa (“toinen minä”)

kolmas triadi kuudennessa luomakunnassa (“kolmas minä”).

¹²Triadiyksiköt ja niiden aineverhot vaikuttavat toisiinsa molemminpuolisesti. Verhojen kokemukset ovat triadin kokemuksia, ja triadiyksikön värähtelyjen määrääminä verhot koostuvat karkeammasta tai hienommasta molekyyliaineesta. Värähtelykapasiteetti ilmoittaa saavutetun kehitystason. Täysin kehittynyt ja täydellisen organisoitunut verho edellyttää triadin vastaavaa täydellistymistä. Triadiyksikköjen värähtelyt mm. vetävät puoleensa ja työntävät luotaan, jolloin emotionaaliverhon ja mentaaliverhon toiminta on rytmistä aineen sisään imemistä ja poissysäämistä sydämen tai keuhkon toiminnan tapaan.

¹³Triadiyksiköillä on mm. seuraavia tehtäviä: muodostaa ja ylläpitää verhoja, olla energianvaihdon keskuksia, olla häviämättömiä muisteja (vaikka epäsuorasti saatavilla olevia), mahdollistaa hankitun kyvyn säilyttäminen, helpottaa saadun kokemuksen assimilaatiota, keskittää ja syntetisoida kolminkertaista tajuntaa. Triadin tärkein rakenneosana on mentaalimolekyyli. Osaksi se on tajun ja järjen edellytys, osaksi se antaa triadin kollektiivitajunnalle mahdollisuuden kerätä aistimukset, tunteet ja ajatukset käsitettäväksi kokonaisuudeksi. Se mahdollistaa triadissa olevalle monadille mentaalivärähtelyjen muuntamisen konkreettisiksi ajatuksiksi; ajattelun organismissa mentaaliverhon, emotionaaliverhon, eetteriverhon ja aivo-selkäydinhermoston välityksellä; verhojen maailmoissaan saamien kokemusten muokkaamisen; värähtelyjen käsitettävän tajuamisen; intuitioiden muuntamisen konkreettisiksi ajatuksiksi.

¹⁴Triadiyksiköt ovat evoluutioainetta. Triadi koostuu “irralisista” evoluutioatomeista ja -molekyyleista, jotka tietyissä määrin kehittyvät kuulumalla eri koosteisiin ja kehittyneempien atomien ja molekyylien aktivoitumista niitä näissä. Triadi on monadin verhon ja palvelee sen välikappaleena, niin kuin aggregaattiverho palvelee triadin välikappaleena. Evolvoituneina olentoina triadit ovat tietyissä määrin itseaktiivisia, mutta tämä itseaktiivisuus on vähäistä verrattuna monadin aktiivisuuteen ollen täysin monadin hallitsema ja sen aktiivisuuden kanssa yhdenmukainen.

¹⁵Triadien järjestelmä helpottaa kehitystä aurinkokunnan maailmoissa niiden atomitiheyden ollessa suunnaton. Monadilla on tilaisuus elää jopa viidessä maailmassa (47–49) samanaikaisesti jo ensimmäisessä triadissa. Saadaan myös kollektiivijärjestelmä, joka sallii yksilön työn koitua useampien hyväksi. Suhteellisen vapaissa kosmisissa maailmoissa triadijärjestelmä on tarpeeton.

¹⁶Kun seuraavassa puhutaan triadin toiminnasta, tarkoittaa tämä aina monadin toimintaa triadissa ja triadin kautta.

2.16 Monadi

¹Monadi on ikiatomi. Monadi on ikiaineen pienin mahdollinen osa ja yksilöllisen tajunnan pienin mahdollinen piste. Monadit ovat ainoat tuhoutumattomat asiat universumissa.

²Nimitys monadi tarkoittaa yksilön aineaspektia ja nimitys minä yksilön tajunta-aspektia.

³Monadi (atomilaji 1) on involvoitunut manifestaaliatomiin (atomilaji 43), mikä tietenkin merkitsee, että monadi on involvoitunut atomilajien 2–43 koko sarjaan. Kerran vapaana aurinkokunnallisista involvoitumisista monadi kohoaa tätä 43-atomiin sisältyvää atomisarjaa pitkin. Monadi säilyttää tämän 43-atomin, kunnes se on palannut alkuperäistilaansa (atomilajiksi 1) kosmisesta involvoitumisesta. Monadi on hallitseva (verrattomasti kehittynein ja aktiivisin ikiatomi) kaikissa niissä atomilajeissa, joihin se on involvoitunut.

⁴Ennen kuin ikiatomista voi tulla monadi triadissa, se on läpikäynyt kolme täydellistä involvoitumis- ja evolvoitumisprosessia. Ensimmäisessä prosessissa se kuuluu rotaatioaineeseen, toisessa involuutioaineeseen, kolmannessa se on vapaana evoluutioatomina kuulunut erilaisiin aggregaatteihin tai triadeihin tullakseen lopullisesti neljännessä prosessissa monadiksi triadissa. Siten se on hankkinut edellytyksen tulla objektiivisesti itsetietoiseksi triadeissa, edellytyksen aktivoida niitä ja niiden kautta kaikkia aineita, joihin se vähitellen kuuluu.

⁵Aurinkokunnassa monadi on involvoitunut johonkin kolmesta triadistaan. Fyysisen maailman kivikunnassa se on involvoitunut alimman triadin fyysiseen atomiin (49:1). Kasvikunnassa evolvoitumisensa loppuvaiheessa monadi evolvoituu triadin fyysisestä atomista emotionaaliatomiin. Kausaalitumisprosessissa monadi voi evolvoitua triadin mentaalimolekyylisiin, minkä jälkeen sen käytettävissä ovat alimman triadin kolme yksikköä. Evoluutionsa aikana ihmiskunnassa monadi on keskittänyt itsensä pääasiassa triadin emotionaaliatomiin keskittääkseen itsensä vasta ihmiskunnan mentaaliasteella (mentaaliminänä) mentaalimolekyylisiin ja inhimillisen kehityksen loppuvaiheessa kausaaliasteella kausaaliverhon sisimpään keskukseen. Ihmismonadien jako (myös fyysisessä maailmassa) fysikaaliminuuksiin, emotionaaliminuuksiin, mentaaliminuuksiin ja kausaaliminuuksiin ilmoittaa, mikä tajuntalaji on vallitseva. Monadin siirtyminen eri triadiyksikköjen välillä on aina mahdollinen, koska atomit eivät ole koskaan muuttumattomia yksikköjä, vaan korkeampien atomien vaihtoa tapahtuu jatkuvasti yhtäjaksoisessa energiakerrossa eri maailmojen välillä, kuitenkin niin, että atomin luonne yksilöllisenä yksikkönä säilyy.

⁶Monadi on ihmisen varsinainen minä. Nimitys minä annetaan lisäksi triadille, johon itsetietoinen monadi on involvoitunut samoin kuin verhoille, jotka monadin aktiivisuuden ansiosta ovat voineet hankkia itsetietoisuuden. Aina sitä mukaa kuin monadi keskittää itsensä korkeampiin triadeihin, myös näistä tulee minätietoisia. Evoluution kautta monadi hankkii vähitellen kyvyn aktivoida eri aineet, joihin se on ollut involvoituneena. Täysin aktivoituneena atomilajissa 43 monadi on oppinut hallitsemaan kaikkia alimpia atomilajeja (44–49) ja siten kaikkea aurinkokunta-ainetta. Vapautettuna riippuvuudestaan triadeihin, se voi silloin tarpeen tullen vetää itseensä atomin jokaista alemmaa atomilajia ja vaikuttaa näiden kautta alempiin ainelajeihin.

⁷Nimityksen monadi ikiatomi sai Pytagoraalta hänen ollessa myös ainoa planeettahierarkian jäsen, joka selvitteli todellisuuden kolmea aspektia rakentaen siten pohjan tulevaisuuden tieteelle.

⁸Sen jälkeen on tietämättömyys tapansa mukaan ottanut asian haltuunsa, niin että monadi-sana on saanut merkitä melkein mitä vain.

⁹Koska monadi-sanaa on myös esoteriikassa käytetty monissa eri yhteyksissä, on toivottavaa, että jokaisessa erityistapauksessa ilmoitetaan, mitä sillä tarkoitetaan, esimerkiksi: kivimonadia, kasvimonadia, eläinmonadia, ihmismonadia, jotka kaikki ovat evoluutiomonadeja.

¹⁰Triadien selvityksestä ilmenee, että ihmistä kutsutaan myös “ensimmäiseksi minuudeksi”, viidennessä luomakunnassa olevaa “toiseksi minuudeksi” ja kuudennessa luomakunnassa olevaa “kolmanneksi minuudeksi”.

¹¹Yhteenveto:

¹²Ihminen on monadi (ikiatomi), joka kosmukseen tulemisensa jälkeen on läpikäynyt involvoitumis- ja involuutioprosessit, kulkenut kivi-, kasvi-, ja eläinkunnan läpi ja lopulta hankkinut pysyvän verhon (kausaaliverhon), johon monadi jää ja jonka kanssa monadi inkarnoituu, kunnes se onnistuu saavuttamaan seuraavan korkeammam valtakunnan.

2.17 Ryhmäsielut ja transmigraatio

¹Evoluutioaine kehittyy koostumalla kollektiivisiksi yksiköiksi (“aggregaateiksi”). Kivi- ja kasvikunnan monadit kehittyvät monella tavalla, seuraten jotakin seitsemästä yhdensuuntaisesta kehitystiestä.

²Ryhmäsieluksi kutsutaan monadiryhmän aineellista yhteisverhoa. Tämä yhtenäisten ryhmien yhdistäminen yhteisiin involuutioaineverhoihin helpottaa olennaisesti monadien evoluutiota kivi-, kasvi- ja eläinkunnan halki, niiden transmigraatiota eli siirtymistä yhdestä luomakunnasta lähinnä korkeampaan.

³Triadien kolme yksikköä ovat evoluutioatomeja ja evoluutiomolekyylejä, jotka kehittyvät palvelemalla verhoina korkeammin kehittyneille ikiatomeille, monadeille. Triadissa on monadi. Ikiatomi, joka on riittävän itseaktiivinen ja jolla on mahdollisuus menestyksellisesti aktivoida vähemmän kehittyneitä atomeja, involvoituu triadiin, joka sen jälkeen palvelee monadin verhona ja välikappaleena.

⁴Ryhmäsieluja erotetaan kolme lajia: kiviryhmäsielut, kasviryhmäsielut ja eläinryhmäsielut. Kiviryhmäsielut sulkeutuvat kolmen erilaisen yhteisverhon, nimittäin mentaaliverhon, emotionaaliverhon ja fysikaaliverhon sisään. Kasviryhmäsielut sulkeutuvat kahden verhon, mentaali- ja emotionaaliverhon sisään. Eläinryhmäsielut sulkeutuvat vain yhden yhteisen mentaaliaineesta koostuvan verhon sisään. Rajat näiden luomakuntien välillä määräytyvät triadeja ympäröivien verhojen lukumäärästä.

⁵Niin pian kuin monadi jättää yhteisen verhon involvoituakseen, sitä ympäröivät verhot, jotka ovat peräisin yhteisverhosta, jonka kanssa sillä edelleen on “magneettinen” yhteys. Involvoitumisen päättyessä se palaa yhteisverhoon, jolloin sen omat tilapäiset verhot sulautuvat tähän. Mitä korkeammalla jokin eläin kehityksen asteikolla on, sitä vähemmän monadeja sen ryhmään kuuluu. Ryhmäsielu jaetaan evoluution kuluessa yhä pienempiin ryhmiin. Niinpä kvadriljoonat kärpäset muodostavat oman ryhmäsielun, miljoonat rotat omansa, sadattuhannet varpuset omansa, tuhannet sudet omansa, sadat lampaat oman ryhmänsä.

⁶Kausalisoitua voivat vain ne eläimet, jotka ovat kyllin korkealle kehittyneitä kuuluakseen harvalukuisen ryhmäsieluun, kuten apina, norsu, koira, hevonen ja kissa.

⁷Fyysiseen aineeseen involvoituneena monadi on sulkeutunut ryhmäsielujen yhteisverhoista peräisin olevien verhojen sisään. Involvoitumisen loppuvaiheessa monadi palautetaan lainattuine verhoineen, jotka sulautuvat yhteisverhoihin. Siten monadi tuo mukanaan molekyyleja ainelajeista, joita se on voinut aktivoida, aluksi alimmasta molekyylilajista. Siinä määrin kuin monadi involvoitumisiensa aikana on omalla aktiivisuudellaan onnistunut kohottamaan ryhmäyksiköiden värähtelykykyä, ovat palautetut molekyylit korkeampaa lajia kuin mukaan otetut. Nämä korkeammat molekyylit sekoittuvat ryhmäsielussa aikaisempiin molekyyleihin ja koituvat jatkossa kaikkien monadien hyväksi. Tämä helpottaa monadin aktivoimistyötä uudessa involvoitumisessa. Alempien molekyyliin vaihtuessa vähitellen korkeampiin kohoaa koko ryhmä ja jokainen erillinen monadi yhä korkeammalle tasolle saaden yhä hienommat värähtelyt ja yhä korkeamman tajunnan. Kun ryhmäsielun verho koostuu pääasiassa ryhmälle tarpeellisesta korkeimmasta molekyylilajista, lähenee aika, jolloin alin verho hajoaa ja sisään suljetut monadit siirtyvät lähinnä korkeampaan luomakuntaan.

⁸Alun perin suunnattoman laajoissa ryhmäsieluissa tapahtuu eriytymistä. Yhteisiä kokemuksia saaneet ja siten samantapaisia taipumuksia kehittäneet monadit vetävät toisiaan puoleensa ja muodostavat omia ryhmiä yhteisverhossa. Involvoitumisen jälkeen tapahtuvassa jälleenyhdistymisessä yksilöllisellä monadiverholla on taipumus supistua. Taipumus vahvistuu jokaisen involvoitumisen jälkeen ja sitä vahvistavat myös muiden pienempiin ryhmiin kuuluvien monadien verhot. Näiden on yhä vaikeampi täysin sulautua yhteisverhoon

ja ne muodostavat tämän sisällä alaverhoja, jotka vähitellen sulkevat sisäänsä yhä pienempiä monadiryhmiä ja kasvavat lopulta tarpeeksi vahvoiksi voidakseen palvella itse omina yhteisverhoinaan. Suuri ryhmä hajoaa tällä tavalla pienempiin ryhmiin, joihin kuuluu vähemmän monadeja.

⁹Siirtyminen kasvikuuntaan vapauttaa kivimonadit ryhmäsielun fyysisestä aineesta koostuvasta yhteisverhosta. Siten syntyneet kasvimonadit ovat riittävän aktiivisia muotoillakseen itseaktiivisuudellaan oman verhon ensi alkuun ainakin alimmasta eetteriaineesta (49:4). Kasvimonadien siirtyessä eläinkuntaan emotionaaliaineesta koostuva yhteisverho hajoaa. Eläimellä on siten kolme omaa verhoa: organismi, eetteriverho ja emotionaaliverho, kun taas mentaaliverho kuuluu ryhmäverhoon. Kausaalistumisen jälkeen triadien mentaalimolekyylit muovaa oman mentaaliverhon.

2.18 Kausaalistuminen

¹Kausaalistuminen merkitsee transmigraatiota eläinkunnasta ihmiskuntaan. Kausaalistumisessa eläin saa oman "sielun", nimittäin kausaaliverhon.

²Kausaalistumisen edellytys on, että eläin on kyllin korkealle kehittynyt kuuluakseen vähälukaiseen ryhmäsieluun. Edelleen se vaatii, että eläin ponnistaa äärimmilleen emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan.

³Yhdestä tai toisesta syystä eläinmonadin ensimmäisen triadin mentaalimolekyylin ja toisen triadin mentaaliatomin välillä on syntynyt jännitys. Jos näiden molempien voimakeskusten välinen jännitys johtaa riittävän voimakkaaseen värähtelyyn, jos näiden välillä kausaaliaineessa syntyy hetkellisesti pyörreliike, joka synnyttää tyhjiön sisältävän verhon, voi eläinmonadi alimpine triadeineen imeytyä tähän kausaaliverhoon. Kausaaliverho on muodostunut, eläin on kausaalistunut ja astunut ihmiskuntaan.

⁴Sanotusta pitäisi kaikella toivottavalla selvyydellä ilmetä, ettei ihminen voi koskaan syntyä uudelleen eläimenä, yhtä vähän kuin eläimestä voi tulla kasvi tai kasvista kivi. Transmigraatio ei voi tapahtua taaksepäin. Olento, joka on astunut korkeampaan luomakuntaan, ei voi palata alempaan. Vain tietämättömyys voi sekoittaa esoteerisen reinkarnaatiotiedon kansantaikauskon sielunvaellusoppiin.

⁵Lähinnä korkeampi luomakunta ihmiskunnan eli kausaalisen luomakunnan jälkeen on essentiaalikutta maailmoissa 46 ja 45. Sen jälkeen tulee manifestaalikunta maailmoissa 44 ja 43, jonka jälkeen ekspansio jatkuu kosmoksessa (maailmoissa 42–1). Yksilö transmigroituu lähinnä korkeampaan luomakuntaan niin pian kuin hän on päättänyt kehityksensä lähinnä alemmassa. Tämä transmigraatio voi tapahtua milloin tahansa.

⁶Seuraavassa "monadilla" tarkoitetaan ihmismonadia kausaaliverhon alimmassa triadissa.

2.19 Ihmisen verhot

¹Kun ihminen on inkarnoitunut, s.o. kun ihmisen ensimmäinen triadi on involvoitunut karkeafyysiseen aineeseen, on ihmisen verhojen lukumäärä viisi: kaksi fyysistä verhoa (organismi ja eetteriverho), emotionaaliverho, mentaaliverho ja kausaaliverho. Kaikki verhot paitsi organismi ovat aggregaattiverhoja. Asian voi ilmaista myös siten, että ihminen on viisi olentoa.

²Aggregaattiverhot koostuvat magneettisesti koossapysyvistä atomeista ja molekyyleistä, eetteriverho evoluutioaineesta ja kaikki korkeammat involuutioaineesta. Tämä magnetismi on triadin toiminnan ja kaikkien verhojen vetovoiman yhteinen tuote. Magneettinen vetovoima on niin vahva, että koko aggregaatti yhdistyisi salamannopeasti uudelleen kokonaisuudeksi, jos verho "räjäytettäisiin atomeiksi". Aggregaattiverhon aine on alituksessa kiertoliikkeessä läpi koko verhon, niin kuin verimassa organismissa, uusiutuen jatkuvasti, niin kuin ilma keuhkoissa.

³Kahdesta fyysisestä verhosta eetteriverho on tärkein. Ilman eetteriverhoa organismi ei voisi muodostua eikä siinä olisi elämää. Eetteriverho on erilaisten toiminnallisten energioiden keskus ja välittäjä, energioiden, joille muinaiset opettajat antoivat yhteisen nimityksen elämänvoima. Eetteriverhon toiminnalliset puutteet vaikuttavat puolestaan organismiin.

⁴Emotionaali-, mentaali- ja kausaaliverhot ympäröivät kaikkia alempia verhoja ja läpäisevät ne. Jokainen korkeampi muodostaa lähinnä alemman verhon ulkopuolelle tavallisesti vain huomaamattoman kerroksen. Ne ovat soikeita eli munanmuotoisia ja ulottuvat noin 30–45 cm organismin ulkopuolelle. Organismi vetää puoleensa noin 99 prosenttia näiden verhojen aineesta pitäen sitä koossa kehällään, minkä vuoksi nämä verhot ovat organismin täydellisiä jäljennöksiä. Kokonaisuutena ne muodostavat nk. auran, ihmisen oman aine- ja tajuntamaailman, joka itsessään sisältää kaikki ainelajit ja siten myös kaikki aurinkokunnallisten ja kosmisten tajuntojen lajit, korkeampien ollessa tietenkin passiivisia.

⁵Emotionaaliverho muotoutuu monadin aktiivisuudesta triadin emotionaaliatomissa. Emotionaaliatomin värähtelyt vaikuttavat luoksevetävästi tai poistyyöntävästi ympäröivään emotionaaliseen involuutioaineeseen. Triadiatomin värähtelykapasiteetti, ominaisuudet, organisaatio ym. määräävät emotionaaliverhon ainekoostumuksen, molekyyliipitoisuuden, organisaation. Tästä tulee siten ikään kuin atomin jäljennös, joka heijastaa sen "kehitystason". Sama koskee triadin mentaalimolekyyliä ja mentaaliverhoa.

⁶Kausaaliverhon, joka on ihmisen ainoa pysyvä verho, voidaan täydellä syyllä katsoa olevan varsinainen ihminen. Kausaaliverho inkarnoituu aina sisälleen sulkemansa alimman triadin kanssa. Kaikki verhot paitsi kausaaliverho uudistuvat jokaisen inkarnaation yhteydessä ja hajoavat jokaisen involvoitumisen jälkeen.

⁷Mitä korkeammalle yksilö on saavuttanut kehityksessään, sitä tarkoituksenmukaisemmin organisoituneita ovat hänen aggregaattiverhonsa ja näiden verhojen keskukset. Mainitut keskukset, joiden tehtävät vastaavat suunnilleen elimien tehtäviä organismissa, koostuvat evoluutioaineesta. Ne täyttävät eri tehtäviä tajunnan ja aktiivisuuden suhteen eri molekyylilajeissa. Organisaation vuoksi eri molekyyli-lajit kerääntyvät määrättyille alueille. Korkeampi kehitys lisää korkeampien molekyyli-lajien prosenttimäärää, mikä aiheuttaa yhä hienompia ja voimakkaampia värähtelyjä.

⁸Orgaaninen keho ja eetteriverho koostuvat evoluutioaineesta. Erillisinä ja itsenäisinä katsottuina emotionaali-, mentaali- ja kausaaliverho kuuluvat involuutioon ja siitä näkökulmasta katsoen niitä nimitetään elementaaleiksi. Elementaalien passiivisella tajunnalla ei ole itseaktiivisuuden kykyä. Mutta elementaalit aktivoituvat helposti ulkoapäin tulevista tai triadien tuottamista värähtelyistä. Ne ovat ylivoimaisen herkkiä vastaanotto- ja toisintakojeita ja toisintavat erehtymättömällä tarkkuudella mitä hienoimmat värähtelyjen vivahtukset. Niiden aktiivisuus kuuluu ihmisen alitajuntaan, kun värähtelyt eivät ole kyllin vahvoja, jotta valvetajunta huomioisi ne. Ne vastaanottavat aina lukemattomia värähtelyjä ulkoapäin, kun monadi ei niitä aktivoi, eivätkä ne ole koskaan levossa.

2.20 Ihmisen eetteriverho

¹Eetteriverhon aine koostuu neljästä fyysisestä eetterilajista (49:1-4): atominen, subatominen, supereetterinen ja eetterinem fysikaaliaine. Eetteriverho on varsinainen fyysinen keho. Ilman sitä solunmuodostus olisi mahdotonta eikä soluissa ja organismissa olisi elämää.

²Eetteriverho läpäisee organismin ja jättäessään tilapäisesti organismin se on tämän täydellinen jäljennös. Ihmisen inkarnaation tilassa se läpäisee organismin, jonka soluja ympäröi silloin eetteriaine. Jokaisella solulla, niin kuin jokaisella kiinteällä, nestemäisellä tai kaasumaisella molekyylillä, on eetterinen vastineensa ja niitä ympäröi oma pieni eetteriverhonsa niin kauan kuin suuri eetteriverho on sidoksissa organismiin.

³Eetteriverho välittää värähtelyjä organismin ja emotionaaliverhon välillä. Missä määrin ja millä tavalla fyysinen ihminen voi käsittää ja toisintaa näitä värähtelyitä, riippuu osaksi eetteriverhon eetteriaineen koostumuksesta, osaksi hermojärjestelmän toimintakyvystä. Jos joku tietty hermosolujen ryhmä on tuhoutunut, jos se on kehittymätön tai muulla tavalla toimintakyvytön, ei ole mahdollista organismissa käsittää tai toisintaa värähtelyjä, joita näiden solujen tulisi vastaanottaa tai ilmaista.

⁴Eetteriverhossa on eri eetterisistä molekyyliaineista muodostuvat eetteriset keskukset (sanskritiksi: tshakrat) Nämä keskukset vastaavat organismin hermokeskuksia tai elimiä. Tajunnallisesti tärkeimpien keskusten lukumäärä on seitsemän, ja niiden sijainti suhteessa organismiin ilmaistaan seuraavilla nimityksillä:

- 1 päälakeus
- 2 otsakeskus
- 3 kaulakeskus
- 4 sydänkeskus
- 5 napakeskus
- 6 ristiluukeskus
- 7 peruskeskus

⁵Nämä nimitykset ilmaisevat keskusten likimääräisen sijainnin organismin ulkopuolella. Vain peruskeskus on kehon sisällä häntänikamien ja ihon välissä. Keskukset 3–7 (kaulakeskus-peruskeskus) ovat suorassa yhteydessä selkäyttimeen.

⁶Sisuspunoksesta lähtee 14 eetterirunkoa 75.000 säteilyä. Seitsemän päärungoista kuuluu aistinelimiin, seitsemän liike-eliimiin. Selkäytimen eetterinen vastine muodostaa kolme eetterivirtaa. Keskeinen näistä kanavista on yhteydessä käpylisäkkeeseen. Kaksi muuta virtaa kiertyvät spiraalimaisesti keskimmäisen ympäri.

⁷Eetteriverho kokonaisuudessaan on väriltään heikosti loistavan violetinsinisen harmaa.

⁸Viisi elävöittävää energiaa virtaa vuoron perään 24 minuutin ajan eetteriverhon läpi palautuen joka toinen tunti. Eräs kaikkien todettavissa oleva esimerkki toiminnallisten energioiden jaksottaisuudesta on hengityksen rytmisen vaihtelu. Hengitys tapahtuu etupäässä yhdellä keuhkolla ja yhden sieraimen kautta kerrallaan. Joka toinen tunti hengitys muuttuu oikeanpuoleisesta hengityksestä vasemmanpuoleiseksi hengitykseksi tai päinvastoin, mikäli sille ei ole erityisiä esteitä. Oikeanpuoleisessa hengityksessä kehon lämpötila kohoaa hieman, vasemmanpuoleisessa se laskee. Vilustuminen tapahtuu harvoin oikeanpuoleisen hengityksen aikana. Kuumeelle on tunnusomaista lakkaamaton oikeanpuoleinen hengitys.

⁹Napakeskuksella on yhteys triadin emotionaaliatomiin. Kaulakeskuksella on kausaaliverhon kautta yhteys ensimmäisen triadin mentaalimolekyyliin. Sydänkeskuksella on kausaaliverhon ja ensimmäisen triadin emotionaaliatomin kautta yhteys toisen triadin essentiaaliatomiin ja pääkeskuksella ensimmäisen triadin fysikaaliatomin kautta toisen triadin superessentiaalimolekyyliin.

¹⁰Eetteriverhoa ympäröi suunnattoman tiheä fyysisestä atomiaineesta muodostuva kalvo. Tämä kalvo muodostaa suojamuurin, jota ilman ihminen (etenkin unitilassa) olisi lähinnä suojaaton kaikenlaisia emotionaalimaailman "ilmiöitä" vastaan. Mutta asiasta on myös haittaa. Eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverholla on toisiaan vastaavat keskukset, jotka ovat niin läheisessä suhteessa toisiinsa, että ne muodostavat ikään kuin yhteisiä elimiä. Atomikalvo estää kuitenkin muiden verhojen keskuksista tulevien värähtelyjen suoran siirtymisen eetteriverhon keskuksiin ja niistä pois. Kun selänpään energia täysin aktivoituu ja liikennöi keskuskanavassa, räjäyttää tämä energia atomikalvon ja muodostaa sen jälkeen riittävän vahvan suojavartioston.

2.21 Ihmisen emotionaaliverho

¹Emotionaaliverho on aggregaattiverho, joka koostuu jokaisesta seitsemästä emotionaalista ainelajista (48:1-7). Eri aggregaatiotilojen mittasuhteet vaihtelevat mitä huomattavimmin eri yksilöillä kehitystasosta riippuen. Vastikään kausalisoituneella kahden alimman aineen (48:6,7) määrä kohoaa yli 90 prosenttiin. Sivilisoituneella keskivertoihmisellä neljä alinta molekyyililajia (48:4-7) muodostavat noin 95 prosenttia verhon aineesta. Täydellistyneellä emotionaaliminillä noin 99 prosenttia verhon aineesta kuuluu kahteen korkeimpaan ainelajiin (48:1,2). Kun noin 50 prosenttia emotionaaliverhosta koostuu kolmesta korkeimmasta (48:1-3) molekyyililajista, voidaan ruveta puhumaan ihmisestä Ihmisenä. Siihen saakka olisi nimitys ali-ihminen oikeampi.

²Ainekoostumus riippuu emotionaalisen triadiatomin värähtelykyvystä eri molekyyililajeissa ollen kolmen aspektin – tahdon, tajunnan ja aineen – välisen vuorovaikutuksen tulos. Mitä enemmän tahto pääsee oikeuksiinsa, mitä kirkkaampi tajunta, sitä suurempi määrä korkeampia molekyyililajeja verhossa on. Mitä suurempi korkeampien molekyyililajien prosenttimäärä on, sitä suurempi mahdollisuus vastaanottaa, kyky käsittää ja ilmaista vastaavia värähtelyjä on.

³Emotionaaliverho välittää eetteriverhon ja mentaaliverhon väliset värähtelyt. Emotionaaliverho ja mentaaliverho ovat ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella useimmilla niin toisiinsa punoutuneita, että ne inkarnaation aikana muodostavat ikään kuin yhden ainoan verhon. Värähtelyt yhdessä verhossa toistuvat automaattisesti toisessa.

⁴Eetteriverhon tapaan emotionaaliverhossa on seitsemän keskusta vastaavine tehtävineen. Nämä keskuksat eli tajunnan elimet ja tahdon välineet eri molekyyililajeissa ovat ikään kuin eetteriverhon keskusten jäljennöksiä emotionaalinaineesta. Ne ovat läheisesti toisiinsa yhteydessä ja niillä on samat nimitykset kuin eetteriverhon keskuksilla.

2.22 Ihmisen mentaaliverho

¹Mentaaliverho eli mentaalinen aggregaattiverho koostuu neljästä alimmasta mentaalista molekyyliaineesta (47:4-7). Käytännöllisistä syistä tyydytään yleensä tähän pääjakoon. Jokainen molekyyililaji koostuu kolmesta peräkkäisestä molekyyliaristen alaosaosojen sarjasta. Näitä eri ainelajeja vastaa yhtä monta eri värähtelyjen päälajia ja tajunnan eri lajia.

²Mentaaliverhon ainekoostumuksen määrää monadin aktiivisuus triadin mentaalimolekyyliässä, sen värähtelykyky eri molekyyililajeissa. Siinä määrin kuin ihminen kehittyä älyllisesti, kasvaa korkeamman mentaalinaineen prosenttimäärä. Vastikään kausalisoituneella muodostuu 99 prosenttia mentaaliverhosta alimmasta mentaalinaineesta (47:7), keskivertoyksilöllä noin 85 prosenttia. Kolme tekijää, aine, värähtelyt ja tajunta toimivat yhdessä ja vuorovaikutuksessa, niin että korkeampaa mentaalinainetta vastaavat hienommat, vahvemmat mentaalivärähtelyt ja vapaampi, selkeämpi mentaalinen tajunta.

³Mentaaliverho välittää värähtelyt ja energianvaihdon emotionaaliverhon ja kausaaliverhon välillä. Kun ihminen ottaa ajatuksia ulkoapäin tai ajattelee itse, mentaaliverhon värähtelyjen ja aivosolujen eetteriverhojen värähtelyjen välisestä vuorovaikutuksesta syntyy aika monimutkainen toimintasarja. Tämä siirto tapahtuu emotionaalivärähtelyjen kautta emotionaaliverhossa ja eetterivärähtelyjen kautta eetteriverhossa. Toimintasarjan häiriintymättömyys ja tehokkuus riippuu kaikkien verhojen toimintakelpoisuudesta vastaavissa molekyyililajeissa. Emotionaalista “väritymisestä” johtuva vääristyminen on erittäin tavallista.

⁴Kun ihminen ajattelee, mentaaliverhosta sinkoutuu mentaalinainetta mentaaliverhoa ympäröivään mentaalimaailmaan. Tämä molekyyliä saava heti konkreettisen, plastisen muodon. Mitä selkeämpi ja terävämpi ajatus, sitä selkeäpiirteisempi on ajatusmuoto. Useimmat ajatusmuodot, mentaalielementaalit, ovat väriltään sameita, epäselviä alimmasta

molekyylilajista muodostuvia pilviä. Itsenäisesti ajattelevat muotoilevat muodoltaan ja väriltään loputtomasti vaihtelevia muotoja. Muodon määrää ajatuksen aihepiiri, ääriviivojen tarkkuuden ajatuksen selkeys, värin ajatuksen laatu.

⁵Mentaaliverhon keskukset vastaavat emotionaaliverhon keskuksia.

2.23 Ihmisen kausaaliverho

¹Kausaaliverho, ihmisen ainoa pysyvä verho, on involutiivisesta kausaaliaineesta (47:1-3) muodostettu verho. Tämä kausaaliverho, tämä kausaaliolento edustaa varsinaista inhimillistä tajuntaa. Sen elinikä jatkuu kausaalistumisesta essentiaalistumiseen. Se on silta ensimmäisen ja toisen triadin välillä.

²Kausaalistumisessa saatu kausaaliverho kehittää vähitellen neljä keskusta, joista jokainen koostuu kolmesta pysyvistä, evolutiivisesta mentaaliatomista. Ensimmäisellä keskuksella on inkarnaation eli involvoitumisen aikana magneettinen yhteys eetteriverhon sydän-, kaula- ja otsakeskukseen. Toinen keskus on yhteydessä niihin emotionaaliverhon keskuksiin, jotka vastaavat eetteriverhon mainittuja keskuksia. Kolmannella keskuksella on yhteys mentaaliverhon kolmeen keskukseseen. Neljäs keskus (sisin keskus) yhdistää ensimmäisen triadin ja toisen triadin. Viidenneksi keskuksiksi luetaan ensimmäinen triadi.

³Kausaalinen aine, joka saadaan kausaalistumisen yhteydessä, jää kausaaliverhoon barbaari- ja sivilisaatioasteen ajaksi. Eläimen kausaalistuessa ympäristön vaikutuksella, vastaanotetun emotionaalisen ja mentaalisen kiihokkeen laadulla, on tietty merkitys jo olemassaolevan omalaadun luoksevetävän tai poistyyöntävän perustaipumuksen vahvistajana tai heikentäjänä. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomattava, että affiniteetin lain mukaan eläintä yleensä vetää puoleensa se ympäristö, joka tyydyttää perustaipumuksen. Niin kauan kuin kausaaliverho toimii yksinomaan involvoitumisesta niukasti saadun aineen kokoajana, se ei voi itse suorittaa aktiivisia toimintoja, vaan välittää yleisesti katsoen vain triadin toimintoja. Oman aktiivisuuden se kehittää vasta monadin ihmisenä olemisen ajan loppupuolella, kun kausaaliverho järjestelmällisesti aktivoituu.

⁴Monet eläimet kausaalistuvat seuraeläiminä inhimillisten värähtelyjen vaikutuksen alaisina. Muuten on joukkokausaalistuminen voimakkaan animaalisien massapsykoosin ja erityisten essentiaalivärähtelyjen vaikutuksesta tavallisin kausaalistumisen tapa myös meidän niin kausaalistumiselle kuin essentiaalistumiselle sopimattomana aikakautena.

⁵Vasta kausalisoituneen kausaaliverho on jo alun alkaen hieman suurempi kuin muut verhot. Mutta sen aineen tiheys on minimaalinen, minkä vuoksi alempia verhoja ympäröivä kausaaliverho vaikuttaa lähinnä ohuelta kalvolta. Olemassaolonsa loppua kohti, kun se kerran on täyttynyt, organisoitunut ja lävistää alemmat verhot, se voi kasvaa mahtavan kokoiseksi.

⁶Inkarnaation aikana ensimmäisellä minällä on kaksi kausaaliverhoa. Tämä pätee, kunnes monadista on tullut kausaaliminä. Involvoitumisen alkaessa tapahtuu nimittäin kausaaliverhon jakautuminen. Suurempi osa, joka palvelee tuodun aineen kerääjänä, jää kausaalimaailmaan. Pienempi osa, triadiverho, joka sisältää alimman triadin, ympäröi alempia verhoja. Kun ensimmäisen minän involvoituminen on päättynyt ja persoonallisuus on hajonnut, sulautuvat molemmat erilliset osat yhdeksi ainoaksi kausaaliverhoksi. Kausaaliverhon neljä keskusta eivät kuulu involvoituvaan triadiverhoon. Näitä kahta kausaaliverhoa on kutsuttu "kaksoissieluiksi", nimitys, joka on antanut aiheita kaikenlaisiin haihatteluihin.

⁷Alempien verhojen tehtäviin kuuluu myötävaikuttaa kausaaliverhon kehittämiseen tuomalla siihen kausaaliainetta ja vaikuttamalla tämän aineen aktivoitumiseen. Tämä tapahtuu osaksi siten, että kausaaliaine involvoituu alempiin verhoihin, osaksi näiden verhojen värähtelyjen ansiosta. Kulttuuriasteella kausaaliverhosta involvoitunut kausaaliaine voi luoksevetävillä värähtelyillä vetää puoleensa muuta kausaaliainetta, jonka se myöhemmin voi viedä mukanaan molempien kausaaliverhojen sulautuessa yhteen. Saavuttaakseen

erehtymättömästi kausaaliverhon ja voidakseen aktivoida sen ainetta värähtelyjen täytyy kuulua supereetteriseen molekyyliin: fyysiseen 49:3, emotionaaliseen 48:3, mentaaliseen 47:5. Niin kauan kuin nämä alemmat verhot ovat niin kehittymättömiä, ettei sellaisia värähtelyjä esiinny, jää sellainen vaikutus pois. Tajunnan suhteen tämä merkitsee, että ylitajuinen kausaalitajunta on alemmalle tajunnalle lähes saavuttamaton. Kun emotionaaliverho kykenee värähtelemään kolmannessa molekyyliin (48:3), ja mentaaliverho viidennessä (47:5) ja kun ihminen tulee siten subjektiivisesti tietoiseksi näissä molekyyliinlajeissa, alkavat kausaaliverho ja kausaalitajunta vähitellen aktivoitua ja alemmat kausaali-ideat (47:3) olla saavutettavissa. Kausaaliverho, joka alun alkaen koostuu alimmasta kausaaliaineesta (47:3), voi tämän aktiivisuuteen vaikutuksen alaisena liittää itseensä sellaista ainetta. Suhteellisen tyhjä kausaaliverho alkaa hitaasti täyttyä sillä aineella. Koko sen ajan, jolloin kausaaliverho koostuu alimmasta kausaalista molekyyliinaineesta, se toimii melkein pä yksinomaan tuodun aineen passiivisena vastaanottajana. Kun emotionaaliverhon seuraavaksi korkein molekyyliinlaji (48:2) alkaa aktivoitua ja nämä värähtelyt vaikuttavat kausaaliverhoon, on kausaaliverhon kehitys edennyt toiseen vaiheeseen. Sen alin molekyyliinlaji (48:3) voi vaihtua lähinnä korkeampaan (48:2). Kausaaliverho alkaa silloin aktivoida itseensä ja voi itse hankkia kausaaliainetta ulkoapäin. Monadi saattaa hetkellisesti keskittää itsensä kausaaliverhon sisimpään keskukseen, kiihottaen sen atomeja yhä kasvavaan aktiivisuuteen sen aktiivisuuden lisäksi, joka on ollut tuloksena alhaalta päin tulevasta virikkeistä. Siten monadi omaksuu kausaalista elämänymmärtämystä, kykenee käsittämään ja mentaalitajunnassaan konkretisoimaan kausaali-ideoita. Siten se hankkii todellisuudenvaiston, subjektiivista tietoa todellisuudesta ja toiminnan tarkoituksenmukaisuudesta.

⁸Jos kausaaliverho on täyttynyt subatomisesta kausaaliaineesta (47:2), alkavat nämä molekyyliin vaihtua mentaaliatomeiksi (47:1). Täysin tehokasta tämä on vasta korkeimman mentaaliatomein (47:4) aktivoitumisen yhteydessä. Kun 25 prosenttia kausaaliverhon aineesta koostuu mentaaliatomeista, alkaa lähempi liittyminen toisen triadin mentaaliatomiin sekä normaali fyysis-eetterisen ja emotionaalisen tajunnan objektivointi.

⁹Kun kausaaliverhon atomit ovat lisääntyneet 50 prosenttiin, monadi voi siirtyä kausaalikeskukseen. Ihminen hankkii siten mentaalisen objektiivisen tajunnan valvetajunnassa. Tämä tuo mukanaan myös lakkaamattoman kausaalisen tajunnanjatkuvuuden kaikissa involvoitumisissa ikuisiksi ajoiksi. Minästä on tullut kausaaliminä, ihminen, joksi se on pyrkinyt. Mentaaliatomin verho on aluksi vanhan kausaaliverhon jäljennös, jossa sen muisti, tiedot, kyvyt, ominaisuudet, ymmärtämys, niin jopa edelleen jäljellä olevat idiosynkrasiat ovat. Kun kausaaliverho koostuu mentaaliatomeista 100-prosenttisesti, on kausaalinen kehitys loppuun saatettu. Monadi voi keskittää itsensä toisen triadin mentaaliatomiin, joka sen jälkeen pystyy itse muotoilemaan kausaaliverhon, jolla on kausaalinen objektiivinen tajunta valvetajunnassa. Siten keräysverho käy tarpeettomaksi ja hajoaa lopullisesti.

¹⁰Edellytys monadin lopulliselle kausaaliverhon aktivoinnille on lähes täydellinen suvereenisuus ensimmäisessä triadissa ja alempien verhojen hienostuminen, kunnes ne tietyssä määrin koostuvat atomiaineesta. Järjestelmällisellä menettelytavalla kausaaliprosessia voi nopeuttaa. Kausaaliverho yhdistää ensimmäisen minän ja toisen minän ollen ensimmäisen minän korkein verho ja toisen minän alin verho. Mentaaliatomin kausaaliverho kuuluu toiseen triadiin. Toisen minän kehityksen aikana kausaaliverho kasvaa taukoamatta, kunnes mentaaliatomin värähtelykapasiteetin raja on saavutettu.

OLEMASSAOLON TAJUNNANASPEKTI

2.24 Tajunta

¹Aineen näkökulmasta kaikki on ainetta, myös "tyhjä" tila. Koko kosmos on olento.

²Ikiatomi on yksilöllisen tajunnan kiinteä piste, joka mahdollistaa keskitetyn tajunnan.

³Ei ole tajuntaa ilman ainetta. Jokaista tajunnan lajia vastaa oma aineen lajinsa. On yhtä monta tajunnan lajia kuin on ainelajeja. Fyysisen ihmisen aistimukset, tunteet ja ajatukset ovat kolme erilaista tajuntaa ja niitä vastaavat fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen aine. Ilman fyysistä kehoa ihmisellä ei ole tavanomaisia aistimuksia, ilman emotionaaliverhoa hänellä ei ole tunteita eikä ilman mentaaliverhoa ajatuksia.

⁴Joukko absurdisuuksia voitaisiin poistaa, jos tajunnan heräämisen suhteen pidettäisiin selvästi erillään seuraavat eri asteet: tiedostamattomuus (potentiaalinen tajunta), aktuaalistunut (passiivinen) tajunta, inaktiivinen (piilevä) tajunta, aktiivinen subjektiivinen ja aktiivinen objektiivinen tajunta sekä lopulta itsetietoisuus. Itsetietoisuus mahdollistaa objektiivisen tajunnan hankkimisen koko aineellisesta todellisuudesta, s.o. käsityksen kosmoksesta minän omana maailmana.

⁵Olemassaolon eli todellisuuden kolme aspektia ovat aine, tajunta ja tahto. Aine on tajunnan kantaja ja tahdon aines. Jotta voitaisiin ajatella yhdenmukaisesti todellisuuden kanssa, on aina otettava huomioon kaikki kolme aspektia. Jokaista ainelajia vastaa oma tajunnan lajinsa ja tahdon lajinsa. Tajunnan eriytyminen (täysin aktiivisen tajunnan) on yhtä suuri kuin aineen eriytyminen. Jokainen korkeampi aineen laji merkitsee korkeampaa tajunnan lajia suhteessa alempiin ja tahdon suurempaa kykyä hallita ainetta. Tahtoa ei voi havaita, se vain ilmenee tapahtumainkulussa. Tahto on liike, dynaamisuus mekaanisessa tapahtumainkulussa.

⁶Alemmalle tajunnalle korkeampaa tajuntaa ei vaikuta olevan olemassa. Alemmat olennot eivät voi todeta korkeampien maailmojen olentoja. Korkeammalle tajunnalle kaikki alempi tajunta vaikuttaa merkityksettömältä. Tajunta, joka kieltää korkeamman tajunnan mahdollisuuden, tuskin voittanee sitä itselleen. Mitä karkeampi, mitä koostuneempi on aine, sitä karkeampia ja heikompia ovat värähtelyt, sitä rajoitetumpi on tajunta. Näkymätön ja näkyvä fyysinen maailma ovat tajunnan suhteen yhtä.

2.25 Tajunnan ykseys

¹Ikiaine ei ole tiedostava vaan todella tiedostamaton. Vain atomeissa tajunta voi aktuaalistua.

²Kaikella involuutio- ja evoluutioaineella on yhteistajunta. Tajunta on yksi. On vain yksi ainoa tajunta: aineen tajunta, johon jokaisella ikiatomilla, niin pian kuin sen tajunta on aktuaalistunut, on luovuttamaton osuus. Jokainen aurinkokunta on tajunnallinen ykseys. Jokainen aineellinen pallo on tajunnallinen ykseys.

³Jokaisella atomilla on oma tajunta. Jokaisella atomilla on lisäksi osallisuus aggregaattinsa yhteistajuntaan. Jokaisella aineyhdistelmällä, olipa sen rakenne kuinka löysä tahansa, sen koostumus kuinka tilapäinen ja hetkellinen tahansa, on yhteistajuntaa. Missä tahansa kaksi tai useampia atomeja liittyy vaikka hatarastikin toisiinsa, syntyy yhteistajunta. Siten on yhtä monta eri tajunnan lajia kuin on ainelajeja, atomilajeja, molekyyllilajeja, sekä kaikenlaista aggregaattitajuntoja yksinkertaisimmasta molekyylitajunnasta pallotajuntaan. Kaikki tajunnat, atomi-, molekyyli-, aggregaattitajunnat, alimmasta korkeimpaan, yksilöllisestä universaaliseen, muodostavat (ylhäältä katsoen) yhden ainoan, jatkuvan, yhtenäisen tajunnan.

⁴Tajunnan ykseys on aina primaarinen, välittömästi annettu. Jonkin olennon ykseys on ennen kaikkea sen tajunnanykseyttä. Olipa aggregaatti kuinka koostunut tahansa (tämän rajat ovat aineen koostumisen rajat), on aggregaatin tajunnanykseys aina primaarinen asia,

alaosastojen tajunnallinen monilukuisuus sekundaarinen asia. Jokaisesta tajunnanykseydestä löytyy tavallisesti useita erilaisia tajunnan lajeja. Mutta tämä moninaisuus on tajunnan näkökulmasta aina johdettu ja edellyttää itseään analysoivassa tajunnassa itsetietoista itsen jakoa.

⁵Jokaisella ikiatomilla on katoamaton muisti ja osallisuus kaikkien niiden aggregaattien muisteihin, joihin se aste asteelta kuuluu. Kun aggregaatti hajoaa, hajoaa myös aggregaatin kollektiivitajunta. Mutta jokaisella atomilla aggregaatissa on (jokaisella ikiatomilla atomissa) on katoamaton, piilevä muisto kaikesta, mikä on muodostanut tämän kollektiivitajunnan sisällön. Aurinkokunnan muisti on kaikkien niiden atomien kollektiivitajunta, jotka sisältyvät sen koko involuutio- ja evoluutioaineeseen. Aurinkokunnassa se on sen ulottuvilla, jolla on tarvittava objektiivinen itsetietoisuus. Jokaisella aggregaatilla on oma erikoinen muistinsa. Jokainen ikiatomi, siis jokainen yksilöllinen olento, on osallinen tajunnankaikkeuteen, ollen ikään kuin pisara tajunnan meressä. Mitä korkeammalle yksilö kehittyy, mitä korkeammassa tajunnassa monadi voi olla aktiivinen, sitä suurempi sen osallisuus erilaisiin kollektiivitajuntoihin on. Tajunta alkaa oman fyysisen atomin pienestä piiristä. Täydellistyminen merkitsee kosmista tajuntaa. Tajunnan ykseys, kaikkien osallisuus yhteisyystajuntaan, on kaikkien ykseyden perusta. Tämä ykseys ei voi rikkoutua itseään vastaan.

⁶Jokaisella pallolla niin kuin jokaisella maailmalla on oma kokonaistajuntansa. Kokonaistajunta on kollektiivitajunta, kaikkien ikiatomien tajuntojen ykseys. Kokonaistajunta on myös katoamaton muisto kaikista elämänilmaisista palloalueella aina pallon syntymästä lähtien. Universumi on yksi ainoa kosminen tajunta, johon jokainen ikiatomi on osallinen. Jokaisella ikiatomilla on potentiaalinen universaalitajunta, josta manifestaatioprosessien kautta lopulta tulee kosminen kaikkietävyys.

2.26 Aktiivinen ja passiivinen tajunta

¹Kehityksen suhteen erotetaan potentiaalinen, passiivinen ja aktiivinen tajunta. Involvoituneen primaariaineen tajunta on potentiaalinen (tiedostamaton). Involuutioaineella on aktuaalistunut passiivinen tajunta. Involuutioprosessi on tajunnan näkökulmasta tajunnan aktuaalistamisprosessi. Evoluutioaineella on aktiivinen tajunta. Evoluutioprosessin tarkoitus on aikaansaada passiivisen tajunnan aktivoituminen itseaktiivisuudeksi fyysisessä, emotionaalisessa, mentaalisessa ja kausaalisessa aineessa.

²Potentiaalista tajuntaa ei pidä sekoittaa piilevään tajuntaan. Niin passiivisesta kuin aktiivisesta tajunnasta tulee piilevä, kun aktiivisuus lakkaa; elementaaliaineen aktiivisuus, kun elementaali hajoaa; triadissa olevan monadin aktiivisuus, kun sen oma aktiivisuus lakkaa. Normaaliyksilön monadille tämä tapahtuu persoonallisuuden tuhoutuessa involvoitumisen päätyttyä, koska hänen monadinsa ei ole hankkinut pysyvän kausaalisen aktiivisuuden kykyä kausaaliverhossaan ja siten pysyvää kausaalitajuntaa. Tajunta herää niin pian kuin aktiivisuus uudelleen alkaa.

³Passiivinen tajunta ei voi olla itseaktiivinen. Mutta erehtymättä se aktivoituu heikoimpienkin värähtelyjen vaikutuksesta. Kaikenlaiseen aineeseen ja tajuntaan voi vaikuttaa ulkoapäin. Aktiivinen tajunta kehittyy itseaktiivisuudesta. Aktiivinen tajunta ei ole itsetietoisuutta. Korkein mahdollinen itseaktiivisuus tietyssä ainelajissa on edellytys täydelliselle itsetietoisuudelle tässä aineessa.

⁴Sekä passiivinen että aktiivinen tajunta on kollektiivista tajuntaa. Yhteinen passiivinen tajunta muodostaa involuutio-olennon; yhteinen aktiivinen tajunta evoluutio-olennon. Edellytys monadin itsetietoiselle osallisuudelle kollektiiviseen tajuntaan on monadin itseaktiivisuuden kyky aggregaatissa. Yksilöllisen tajunnan osallisuus kollektiivitajuntaan ei ulotu kauemmas kuin sen aktiivisuuden kyky aineaggregaatissa.

⁵Aktiivinen tajunta jossakin monadiverhossa vaatii vuorovaikutusta, jännitystä verhon ja triadiyksikön välillä. Monadin aktiivinen tajunta tietyssä aineessa on riippuvainen sen aktiivisuuden kyvystä tässä aineessa eikä ulotu korkeammalle kuin aktivoituneen molekyyliainetta aiheuttaa monadin suorituskyvyn vastaavan kasvun tajunnan ja tahdon suhteen. Täysin aktiivinen jossakin tajunnan lajissa monadi on vasta sitten, kun se triadin aktiivisuuden vetovoimalla voi tuoda kulloinkin kyseessä olevaan verhoonsa niitä vastaavia korkeimman lajin molekyyliaineita.

⁶Aktiivoiminen tapahtuu alhaaltapäin askel askeleelta ylöspäin aineen eri molekyyliainelajien eri alajakojen kautta. Jokaisessa uudessa inkarnaatiossa tai elämänmuodossa aktivoituminen alkaa uudestaan alhaalta aggregaatin alimmasta molekyyliainelajista. Jokaisen olennon, joka astuu uuteen luomakuntaan, on aloitettava tässä alusta, alimman maailmansa alimmasta molekyyliainelajista ja itse ponnistettava yhä korkeammille tasoille aktivoimalla jokaisessa involvoitumisessa aina uudelleen kaikkien verhojensa eri ainelajien aine ja tajunta. Aktivoimiskyky kehittyy aktiivisuudella aina uusissa, usein radikaalisti muuttuneissa ainekoostumuksissa. Monadi saa lukemattomia tilaisuuksia samankaltaisiin ja erilaisiin kokemuksiin: triadin fysikaaliossissa kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnassa; emotionaaliossissa kasvi-, eläin- ja ihmiskunnassa; mentaalimolekyyliainelajissa eläin- ja ihmiskunnassa.

2.27 Objektiivinen ja subjektiivinen tajunta

¹Tajunta on itse minä. Objektiivinen tajunta on minän käsitys jostakin minälle ulkoisesta vastakohtana minälle itselleen, joka on subjektiivinen.

²Periaatteelliseen selvyyteen pääseminen olennaisesta erosta objektiivisen ja subjektiivisen tajunnan välillä on tarpeen sekä itä- että länsimailla vallitsevan subjektivistisen väärinkäsityksen vuoksi. Tulkitsemalla väärin sen fysiologisen tavan, jolla alin tajunta aistihavainnoilla käsittää alimman aineen (49:5-7), ovat subjektivistit yrittäneet tehdä aineellisen todellisuuden yksinomaan psykologiseksi ilmiöksi. Niin kauan kuin todellisuus kokemisen sijaan tulkitaan teorioilla, on subjektivismi eksyttävä todellisuudentajua.

³Tajunta on objektiivinen, kun sen sisällön määrää aineellinen todellisuus. Objektiivinen tajunta on suora ja välitön ja harkitsematon käsitys aineesta, aineen muodoista ja liikkeestä. Objektiivinen tajunta on ainoa mahdollinen kaiken tiedon lähde, äärimmäisin totuuden todiste oikealle todellisuuskäsitykselle. Objektiivisuus, aineellisuus on sama asia; edellinen tajunnan, jälkimmäinen aineen aspektista katsottuna. Objektiivisuus on identifikaatiota, tajunnallista samaistumista aineelliseen objektiin.

⁴Normaaliyksilön valvetajunta voi tajuta objektiivisesti vain "näkyvän" maailman (49:5-7) muotoja kolmesta alimmasta fyysisestä molekyyliainelajista sekä tajunnan ja aineellisen todellisuuden vastakohtaisuuden.

⁵Subjektiivinen tajunta saadaan, kun tajunta ei ole aineellisen todellisuuden objektiivisesti määräämä. Tajunta on subjektiivinen, kun sen sisältö on tunteita ja abstraktisia kuvitelmia, mielikuvitus- ja ajatusrakennelmia. Tajunta on subjektiivinen myös silloin, kun sen sisällön määrää aineellinen todellisuus, joka ei ole valvetajunnan objektiivisuuden ulottuvissa. Tätä sisältöä voidaan kutsua epätäydelliseksi, ensimmäiseksi käsitykseksi aineellisesta todellisuudesta. Joukon värähtelyjä fyysis-etterisistä, emotionaaliossista ja mentaaliossista aineista aistimme oman tajuntamme tiloina kykenemättä selittämään syitä, kykenemättä johtamaan niitä aineelliseen todellisuuteen. Tajunta vielä riittämättömästi aktivoituissa korkeammassa molekyyliainelajissa käsitetään aktivoitumisen alkaessa subjektiivisena. Tajunta aineessa alkaa aina subjektiivisena, ennen kuin se voi objektiivoitua. Täyden objektiivisen

tajunnan tietyn maailman kaikista molekyyllilajeista henkilö saa vasta oman verhon automatisoituessa.

⁶Ensimmäiselle minälle mahdolliset aineellista todellisuutta koskevan objektiivisen tajunnan viisi päälajeja ovat: karkea fyysinen, fyysis-eetterinen, emotionaalinen, mentaalinen ja kausaalinen objektiivinen tajunta. Kaikessa aineessa vastaava objektiivinen tajunta voi välittömästi ja oikein käsittää oman aineensa ja tämän aineelliset ilmiöt. Seuraava taulukko erittelee vastaavia molekyyllilajeja koskevat kahdeksantoista eri objektiivisen tajunnan lajia:

kolme karkeafyysistä lajia (49:5-7)
kolme fyysis-eetteristä lajia (49:2-4)
kuusi emotionaalista lajia (48:2-7)
neljä mentaalista lajia (47:4-7)
kaksi kausaalista lajia (47:2-3)

⁷Aggregaattiverhoilla on omat erityiset aistimus- ja liikekeskukset (sanskritin kielellä: tshakrat). Mutta nämä ovat triadin välikappaleita. Verhojen kollektiivisilla tajunnoilla ei ole omia elimiä. Objektiivisen tajunnan omaavissa aggregaattiverhoissa on jokaisella molekyyllillä objektiivinen tajunta omassa erityisessä molekyyllilajissaan. Verhon kollektiivitajunta on verhon kaikkien atomien ja molekyylien tajuntojen synteesi. Täysi objektiivinen tajunta eetteriverhon kaikissa kolmessa aggregaatiotilassa antaa objektiivisen käsityksen myös kolmesta alimmasta fyysisestä molekyyllilajista, antaa verrattomasti oikeamman käsityksen näistä kolmesta alimmasta kuin mihin organismin “viisi aistia” kykenevät. Täysi objektiivinen tajunta jossakin seitsemän aggregaatiotilaa käsittävässä ainelajissa antaa tietoa 2401 perustavasta aineyhdistelmästä.

⁸“Immateriaalista näkyä” ei ole sen enempää kuin muutakaan immateriaalista. Näky, hallusinaatio jne. on spontaanin objektiivisen tajunnan puuskassa koettua, useimmiten oman emotionaalisen tai mentaalisen tajunnanaktiivisuuden tiedostamatta muovailemaa fyysis-eetteristä, emotionaalista tai mentaalista aineellista todellisuutta.

⁹On eksyttävää nimittää objektiivista tajuntaa aineen silmälle näkymättömistä molekyyllitiloista “näyksi”. Organismien aistinelimistä riippumaton objektiivinen tajunta aineellisesta todellisuudesta merkitsee tietoisuutta verrattoman paljon laajemmista aine- ja värähtelyalueista kuin pelkästään näön alueista. Atomin totaalinen objektiivinen tajunta (ja kaikkien aggregaatin atomien, niin kauan kuin ne kuuluvat aggregaattiverhoon) on välitön, suora käsitys kaikista aggregaattiverhon saavuttavista värähtelyistä omassa ainelajissa. Myös selvänäkö-sana on väärä. Valitettavasti “selvänäköijät” näkevät harvoin selvästi. Itsepetos on väistämätön emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa kokemattomalle. “Kukaan itseoppinut näkijä ei ole koskaan nähnyt oikein” on esoteerinen selviö. Tämä johtuu kahdesta eri perusteesta:

¹⁰Emotionaalinen objektiivinen tajunta ei tee emotionaalimaailmaa käsitettävämmäksi kuin fyysinen maailma on tietämättömälle. Ei edes mentaalinen objektiivinen tajunta anna kykyä ilman muuta käsittää todellisuutta. “Ihminen näkee vain sen, minkä jo tietää” on sääntö, joka pätee fyysiseen, emotionaaliseen ja mentaaliseen todellisuuteen. Tietämättömyyden teoriat antavat vain näennäistietoa. Jos se, minkä luulee tietävänsä, on virheellinen hypoteesi tai teoria, “nähdään” väärin s.o. käsitetään väärin. Osa otetaan kokonaisuutena. Ja tietämättömyyden teoriat on laadittu aivan liian harvoille tosiasioille.

¹¹Emotionaalinen ja mentaalinen aine tottelevat heikointakin tajunnanilmaisua. Ennakkoluulo, oletus, odotus, toive, vaikka tiedostamaton tai tarkoitukseton, muovaa näiden maailmojen ainetta, minkä vuoksi emotionaalisen ja mentaalisen maailman todellisuus aina vastaa tehtyä kuvitelmaa. Tietämättömällä tai kokemattomalla ei ole mahdollisuutta ratkaista, onko esillä oleva oma vai toisen olennon “luomus” vai muuttumatonta todellisuutta. Teoriat,

ennakkoluulot, taikauskot, kaikenlaiset kuvitelmat muovaavat emotionaalimaailman ja mentaalimaailman ainetta. Siksi näitä kahta maailmaa kutsutaan illuusion maailmoiksi. Sen, joka näissä maailmoissa haluaa tutkia aineellista todellisuutta, on ottava odottava asenne ja opittava huolellisesti erottamaan tilapäisesti tai pysyvästi muovautunut sekä muovaamaton aine. Myös fyysinen maailma luetaan “suureen illuusioon”, mikä johtuu siitä, että kaikissa näissä maailmoissa subjektiiviselta tajunnalta puuttuvat tyydyttävät totuuden kriteerit, mistä subjektivismiin ja edelleen vallitsevan skolastisen logismin historia on riittävä todiste. Sitä vastoin ovat kausaalinen ja korkeampi aine sellaista laatua, että itsepetos on mahdoton. Kausaalimaailmaa ei voi käsittää, tajuta tai tulkita teorioilla. Se täytyy kokea kausaalisesti.

2.28 Ryhmätajunta

¹Ryhmätajunnalla tarkoitetaan ryhmän kautta mahdollistunutta fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajunnan syntetisoimista.

²Ryhmäsielu merkitsee kollektiivitajuntaa, mikä ilmenee yhteisenä vaistona. Ryhmäsielu helpottaa evoluutiota sallimalla kokonaisen ryhmän näillä alemmilla tajunnanasteilla päästä osalliseksi kaikkien ryhmän yksilöiden aktiivisuuden kyvystä ja yleisistä kokemuksista. Nämä kokemukset koituvat ryhmän hyväksi siinä itseään yhä vahvemmaksi kehittävässä vaistossa, josta tulee yhä merkityksellisempi mitä korkeammalle aktivoituneita molekyylilajeja kollektiiviverhoihin sisältyy.

³Ensimmäisen triadin tajunnan aktivoitumisessa voidaan erottaa neljä erilaista kollektiivitajuntaa, jotka vastaavat neljän luomakunnan – kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan – tajuntoja. Seuraava yleiskatsaus osoittaa tajunnan kehitysasteet:

potentiaalinen tajunta: rotaatioatomi ilman spiraaliliikettä
aktuaalistunut passiivinen tajunta: elementaali
aktuaalistunut alkava aktiivinen tajunta: kivi
aktuaalistunut aktiivinen subjektiivinen tajunta: kasvi
aktuaalistunut aktiivinen objektiivinen tajunta: eläin
aktuaalistunut aktiivinen objektiivinen itsetietoisuus: ihminen

⁴Ihmisessä esiintyvät kaikki yllä annetut aktuaalistuneet tajunnan lajit.

⁵Kivitajunta aistii suhteellisen voimakkaasti kolmen alimman fyysisen molekyyli-lajin (49:5-7) värähtelyt, yhä heikommin yläpuolella olevan (49:4). Sen emotionaalinen tajunta on embryonaalinen (48:7).

⁶Kasvitajunta voi tajuta huomattavasti lisääntyneen määrän fyysisiä värähtelyjä (49:2-7) sekä lisäksi heikosti alimman emotionaalisen molekyyliaineen (48:7) värähtelyt.

⁷Korkeimmalle kehittyneillä eläimillä on täysin kehittynyt fyysinen tajunta (49:2-7), voimakkaasti kehittynyt emotionaalinen tajunta (48:5-7). Ne tajuavat yhä heikommin neljännen emotionaalisen molekyyli-lajin värähtelyt (48:4) sekä alimman mentaalisen molekyyli-lajin värähtelyt (47:7).

⁸Tämä voidaan sanoa orientoivana selityksenä. Itse asiassa ei ole mitään selvästi merkittyjä rajoja. Eri monadeilla on omilla kokemuksilla hankittu omalaatu. Yllättäviä poikkeuksia löytyy kaikkialta. Yleisesti ottaen voidaan kuitenkin annetut alueet katsoa maksimaaliseksi, ylimmällä rajalla tilapäisesti aktivoituneiksi vahvan vaikutuksen alaisina, jolloin mahdollisuus subjektiiviseen tajuntaan näissä on olemassa. Luonnossa esiintyy kaikkia äärimmäisen eriytyneitä keskiasteita, alimmasta ylimpään aktiiviseen tajuntaan jokaisessa erityisessä molekyyli-lajissa. Kivi, kasvi, eläin ja ihminen muodostavat yhden ainoan katkeamattoman sarjan kaikkia mahdollisia tajunnantilojen lajeja alkavasta tajunnasta täysin itseaktiiviseen itsetietoisuuteen ja täydelliseen omien verhojen automaattiseen hallintaan.

⁹Mitä voimakkaampi värähtelykapasiteetti on – vastaanottava ja erityisesti itsevaikuttava – jossakin molekyyli­lajissa, sitä laajempi tajunta on. Kyky kokea ajoittain korkeamman molekyyli­lajin värähtelyt voi aina ulottua normaalia aktiivisuutta pitemmälle ulkoapäin tulevan vaikutuksen tai oman spontaanisuuden ansiosta. Mitä useammin sellaisia vaikutuksia tai alkeita esiintyy, sitä suurempi on jo aktivoitujen molekyyli­lajien aktiivisuus ja sitä helpompi seuraava spontaani kokemus on.

¹⁰Triadin yksiköiden kautta monadi aktivoi eri verhot. Triadin fysikaaliatomi hallitsee sekä eetteriverhon että organismin ollen itse vuorostaan automatisoinnilla emotionaaliatomin hallitsema. Jonkin ainelajin kaikissa atomeissa on tajuntaa kuudesta molekyyli­lajista ja niiden tajunnoista, koska molekyyli­lajit koostuvat sellaisista atomeista. Triaditajunta on synteetitajunta, (monadiin keskitetty) alemman tajunnan eri lajeista muodostuva yhteisyystajunta eri verhojen molekyyli­aineessa.

2.29 Minätajunta

¹Minätajunta, itsetietoisuus, yksilötajunta, riippuu monaditajunnasta, keskeisestä tajunnasta kaikessa yksilöllisessä tajunnassa. Jokaisen ikeatomin on itse hankittava oma minätajunta. Tämä ikeatomi on minätajunnan kiinteä piste kosmoksessa ja kosmisessa totaali­tajunnassa.

²Normaaliyksilön itsetietoisuus on vielä eriytymätön, johtuen puutteellisesta objektiivisesta tajunnasta ja siitä, että mahdollisuutta tajunnan ja aineellisen todellisuuden vastakohtaisuuden laajempaan toteamiseen ei ole. Ihminen samaistuu objektiivisesti organismiinsa ja subjektiivisesti kaikenlaisiin itse havaitsemiinsa tajuntoihin. Objektiivisesti tietoinen hän on vain valvetajunnassa hänelle näkyvässä aineellisessä todellisuudessa, joka käsittää kolme alinta fyysistä aggregaatiotilaa. Tämä näkyvä todellisuus on ainoa, jonka hän tuntee. Sitä hän pitää ainoana olemassaolevana. Emotionaalisesta ja mentaalista aineellisestä todellisuudesta hän on vain tietyn määrin subjektiivisesti, mutta ei objektiivisesti tietoinen. Hän tajuaa emotionaalisuuden ja mentaalisuuden jonakin yksinomaan subjektiivisena. Emotionaaliverhonsa aineen värähtelyt hän tajuaa yksinomaan tunteina jne., eikä hänellä ole kykyä ratkaista, ovatko nämä tunteet itsetuotettuja vai ulkoapäin tulevien värähtelyjen tulosta.

³Itsetietoisuuden edellytys on objektiivinen tajunta jossakin aineessa. Meidän, jotka pidämme tajunnan ja aineellisen todellisuuden välistä vastakohtaisuutta itsestään selvänä, on tietenkin vaikea käsittää, miten uskomattoman suuren vaivan objektivointi- ja yksilöllistämisen prosessi ovat maksaneet. Suunnattoman hitaasti kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan kautta monaditajunta on tullut tietoiseksi itsestään jonakin täysin muusta erillisenä. Tämän kalliin kokemuksen, joka on tarpeellistanut koko manifestaatioprosessin, subjektivistit heittävät iloisesti ikkunasta ulos selittäen sen olevan “illuusiota”. Korkeammassa maailmoissa, joiden aineita me rajoitetulla ainekäsityksellämme kutsuisimme “henkisyudeksi”, on objektivointiprosessi loputtoman paljon vaikeampi. Korkeammassa aineissa on mahdollisuus käsittää ja ymmärtää vastakohtaisuutta erikoista kokeellista tihentämisen prosessia käyttäen. Ennen tai myöhemmin fyysinen kokemus on kuitenkin välttämätön. Myös ne, jotka ovat hankkineet objektiivisen tajunnan fyysisessä maailmassa, kokevat, että on vaikea pysyä kiinni objektiivisuudessa ja että erityisesti korkeammassa maailmoissa on vaikea olla sekoittamatta objektiivisuutta subjektiivisuuteen. Vasta karkeafyysisessä maailmassa ulkoinen vastustus on kouraantuntuva, vasta se pakottaa tajunnan harkitsemaan vastakohtaisuutta ulkoisen ja sisäisen, aineen ja tajunnan, objektiivisen ja subjektiivisen välillä.

⁴Monaditajunta aineessa ulottuu yhtä pitkälle kuin sen aktiivisuuden kyky niissä aggregaateissa, joihin se on involvoitunut. Se, mitä se ei kykene aktivoimaan, kuuluu sen ylitajuntaan. Monadi ei ole täysin tietoinen ainelajissa, jota se ei täysin hallitse eikä voi aktivoida automaatioon saakka.

⁵Niin triadin kuin verhojen kollektiivitajunta ilmenee vaistomaisesti minätajuntana niin kauan kuin monadi kuuluu triadiin ja triadi verhoihin.

2.30 Ihmisen tajunta

¹Yksilön tajunta on hänen eri verhojensa erilaisten aktiivisten tajuntojen synteesi. Myös tietyissä suhteissa aktivoituissa molekyylilajeissa on huomattavia alueita, jotka eivät normaaliyksilön nykyisellä kehitysasteella ole edes subjektiivisesti tajuisia. Organismien “viiden” aistin rajoitetuista mahdollisuuksista johtuu, että kolmessa alimmassa fyysisessä molekyylilajissa voidaan havaita objektiivisesti vain osa aineellisesta todellisuudesta. Sääntönä pätee, että verhon kehitys ei ole täydellistynyt, ennen kuin se on kokonaan automatisoitunut eikä ennen kuin lähinnä korkeampi tajunta on ottanut haltuunsa sen tajunnalliset toiminnot. Emotionaaliverho on tietyssä määrin ottanut organismin ja eetteriverhon tajunnan hallintaansa.

²Tajunta voidaan jakaa valvetajuntaan ja tiedostamattomaan, tiedostamaton alitajuntaan ja ylitajuntaan. Fyysistä valvetajuntaa voi verrata siihen, mitä silmä annettuna hetkellä näkee alimmasta fyysisestä maailmasta. Tiedostamattomalla on mahdollisuus saada yhteys ihmisen viiden maailman kanssa. Normaaliyksilön valvetajunta ei voi käsittää edes neljännesmiljoonasosaa värähtelyistä, jotka virtaavat näistä maailmoista hänen verhojensa lävitse. Osan näistä värähtelyistä hän kokee epäselvinä tunnetiloinan, intona, levottomuutena, alakuloisuutena jne.

³Alitajunnassa on kaikki, mikä milloinkaan on ohittanut objektiivisen ja subjektiivisen valvetajunnan. Verrattomasti enemmän yksilö on unohtanut, usein hän ei ole sitä edes selvästi käsittänyt. Mutta alitajunta ei unohda mitään. Normaaliyksilön alitajuntaan voidaan lukea kaikkien aktivoitujen molekyylilajien tajunta: fyysinen (49:2-7), emotionaalinen (48:4-7), mentaalinen (47:6,7). Mitä avarampi aktivoitu tajunnanalue on, sitä suurempi myös tiedostamattoman koko on. Normaaliyksilöllä alitajuinen on olennaisesti emotionaalista.

⁴Ylitajuntaan kuuluvat kaikki värähtelyt monadin vielä aktivoimattomissa molekyylilajeissa; normaaliyksilöllä kaksi korkeinta emotionaalista (48:2,3), kaksi korkeinta mentaalista (47:4,5) ja kolme kausaalista (47:1-3) sekä muut korkeamman laatuiset tajunnat. Kulttuuriasteella yksilö alkaa ajoittain olla subjektiivisesti tietoinen emotionaalisen molekyylilajin 48:3 ja mentaalisen molekyylilajin 47:5 värähtelyistä. Kausaalitajunta on hiljainen “todistaja”, joka kulttuuriasteella oppii näkemään ja ymmärtämään.

⁵Kaikki mainitut aktiivisen tajunnan lajit kuuluvat siten normaaliyksilön subjektiiviseen tajuntaan lukuun ottamatta tiettyjä alueita kolmessa alimmassa fyysisessä molekyylilajissa (49:5-7), jotka muodostavat hänen objektiivisen tajuntansa palloaikamme nykyisellä aikakaudella. Tämä voi jossakin määrin selittää intialaisesta filosofiasta vaikutteita saaneen subjektivismin muuten käsittämättömän loogisen kardinaalierhdyksen. Suhteellisesta merkityksettömydestään huolimatta fyysisellä objektiivisella tajunnalla on perustava merkitys, koska siinä hankitaan korkeampi objektiivinen tajunta.

⁶Ihmisellä on neljä muistia: fyysinen, emotionaalinen, mentaalinen ja kausaalinen muisti. Kausaaliverhon muisti on normaaliyksilön saavuttamattomissa. Triadin muistit ovat pääasiassa piileviä. Samankaltaiset kokemukset uusissa verhoissa herättävät ne muistamaan uudelleen. Verhojen muistit johtuvat niiden kyvystä toistaa valvetajunnan kerran tajuamat värähtelyt. Fyysinen muisti johtuu aivojen muistikeskusten solujen laadusta sekä vastaavista eetterisistä molekyyleistä. Jos näiden aktiivisuus on riittämätöntä, jos ne ovat yllärituksen tai shokin heikentämiä tai liian nopeasti uusien solujen korvaamia, toistaminen vaikeutuu tai käy mahdottomaksi.

2.31 Ihmisen emotionaalitajunta

¹Emotionaalitajunta on tajunta emotionaaliverhossa ja triadin emotionaaliatomissa. Kaikilla kehon molekyyleillä on osuutensa yhteisyystajuntaan molekyylilajeissaan. Emotionaalitajunta syntyy monadin aktiivisuudesta triadin emotionaaliatomissa ja monadin kyvystä käsittää värähtelyjä kuudessa emotionaalissa molekyylilajissa (48:2-7) ja muuttaa nämä värähtelyt tajunnaksi.

²Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella inhimillinen tajunta on yleisesti ottaen emotionaalitajuntaa. Normaaliyksilö ottaa herkimmin vastaan kaikenlaisia emotionaalivärähtelyjä. Emotionaaliaionin aikana emotionaalitajunta on kehittynein, aktiivisin, kiivain ja siksi tärkein tajunnan laji. Emotionaalivärähtelyt ovat voimakkaampia ja eriytyneempiä kuin mentaalivärähtelyt. Emotionaalitahto hallitsee vielä heikosti kehittyntä mentaalitahtoa. Normaaliyksilö samaistuu emotionaaliolomukseensa, jonka hän kokee varsinaiseksi minäkseen. Monadi on keskittänyt itsensä triadin emotionaaliatomiin.

³Tunne-elämästä riippumaton ajattelu-elämä on edelleen harvinaisuus ja mahdollinen vain niille, jotka systemaattisella harjoituksella ovat vapauttaneet mentaaliverhon yhteenpunoutumisesta emotionaaliverhon kanssa. Emotionaaliverho aktivoi mentaaliverhon. Aktivointi merkitsee yhteenpunoutumista. Alemmassa verhossa oleva vaikuttava aine vetää puoleensa korkeammassa verhossa olevaa vaikutuksen alaista ainetta. Tänä aikana yhteys on niin läheinen, että emotionaali- ja mentaaliverho toimivat yhtenä ainoana verhona. Tästä johtuu, että monadi voi olla keskistyneenä triadin emotionaaliatomiin. Kun emotionaali- ja mentaaliverho eivät ole enää yhteenpunoutuneita, monadi voi hallita koko triadia triadin mentaalimolekyylistä, koska emotionaalisuus on silloin automatisoitunut. Vasta sitten kun mentaaliverho on puoliksi aktivoitunut ja alkaa itse jatkossa aktivoimaan itseään, se voi hitaasti vapautua riippuvuudestaan emotionaaliverhoon ja lähestyä kausaaliverhoa. Yhteenpunoutuminen aiheuttaa, että useimmat ajattelevat vasta emotionaalisten virikkeiden vaikutuksen alaisena ja että emotionaalisuus hallitsee mentaalisuutta.

⁴Puhtaaksi viljelty emotionaalisuus on pyydetä. Niin kauan kuin emotionaaliverho on punoutunut yhteen mentaaliverhon kanssa, tuottaa pyyteen ja ajatuksen yhteensulautuminen kaksi uudenlaista tajunnanlajia, nimittäin tunteen ja mielikuvituksen. Jos pyyde on vahvempi, syntyy tunne, joka on ajatuksen värittämää pyydetä. Jos ajatus on voimakkaampi, saadaan mielikuvitus, joka on pyydevoittoista ajattelua. Pyyde on mentaalisesti sokea. Jos se on vahvasti elävöitynyt, järki sokeutuu. Pyyde vaikuttaa myös siten, että tunne ei voi koskaan olla täysin persoonaton. Pyyde antaa mielikuvitukselle valtaa.

⁵Pyyde on joko luoksevetävä tai poistyöntävä. Tästä seuraa, että kaikilla tunteilla on välttämättä sama taipumus ja että niiden täytyy kuulua jompaan kumpaan kahdesta perustunteesta: rakkaus tai viha. Kaikki yhdistävän taipumuksen omaava on "rakkautta". Kaikki erottavan, poistyöntävän taipumuksen omaava on "vihaa".

⁶Spontaanisti luoksevetävien tunteiden värähtelyt kuuluvat kolmeen korkeimpaan emotionaaliaineeseen (48:1-3). Normaaliyksilön "hengenenelämä" kulttuuriasteella kuuluu tähän korkeampaan emotionaalitajuntaan, esim. hartaus, ihailu, palvonta, into, antaumus, uhrautuminen, kunnioitus, luottamus. Tietenkin ihailua, antaumusta, osanottoa jne. esiintyy myös alemmilla asteilla, silloin kuitenkin itsekkyyteen liittyneenä.

⁷Jokainen ainelaji, jokainen tajunnanlaji mahdollistaa jatkossa häviämättömän erotteluperiaatteen hankinnan: fyysisessä todellisuudessa objektiivisen ja subjektiivisen välillä, emotionaalissa todellisuudessa sopusoinnun ja sopusoinnuttomuuden välillä, mentaalisessa todellisuudessa identiteetin ja ei-identiteetin välillä. Värähtelyjen suhteen voidaan kaiken sanoa olevan värähtelyjä. Jokaisella ainelajilla, aggregaatilla, aineen olotilalla on sille ominainen värähtelynsä. Sopusoinnusta, yhteissoinnusta, yhdenmukaisuudesta tulee ymmärtämystä. Epäsointu rikkoo. Emotionaaliperiaatteella on arvaamaton merkitys. Se on

pohjana kaiken todellisen taiteen käsittämiseksi (mikä on mahdollista vasta kulttuuriasteella), muodon kauneuden arvostamiselle, kaiken hienostavan, jalostavan ymmärtämiseksi, kyvyllä tehdä monessa suhteessa ero aidon ja epäaidon, totuudellisen ja valheellisen välillä.

⁸Koska tietyt okkulttiset lahkot ja myös joogakoulut ovat kehittäneet todellisen kultin selvänäöstä, valistus lienee tarpeen.

⁹Selvänäkö on kansanomaisen nimitys emotionaaliseen objektiiviseen tajunnalle. Tällä kyvyllä nähdään aineellisia ilmiöitä emotionaalimaailmassa. Mutta koska mahdollisuutta todellisuuskriteereihin ei ole, tulkitsee jokainen elämyksensä aina oman tietonsa mukaan. Emotionaalimaailmassa voi soveltaa sofistin Protagoraan lausetta, että kaikki käsittäminen on sekä subjektiivista että yksilöllistä. Emotionaali- ja mentaalimaailmassa nähty ei ole pysyvää todellisuutta, eikä todellisuustietoa voi näissä maailmoissa hankkia. Tämä on esoteerinen selviö.

2.32 Ihmisen mentaalitajunta

¹Mentaalitajunta on mentaalisen triadimolekyylin ja mentaaliverhon tajunta. Tämän tajunnan päälajeja on neljä ja ne vastaavat neljää mentaalista molekyyllilajia (47:4-7).

²Alin laji (47:7) on diskursiivinen ajattelu, kyky päätellä perusteesta seuraukseen.

³Seuraava laji (47:6) on periaateajattelu, ominainen filosofeille ja tiedemiehille.

⁴Kolmas mentaalinen kyky (47:5) on laajakatseinen perspektiivijattelu. Tähän kuuluvat suhteellisuusajattelu ja prosentuaalinen arviointi.

⁵Neljäs kyky (47:4) on systeemiajattelu, yleensä seuraus konkretisoituneesta kausaalintuutiosta. Voitaisiin puhua "mentaali-intuutiosta".

⁶Useimmilla kahden korkeimman molekyyllilajin tajunta (47:4,5) kuuluu vielä aktivoimattomaan ylitajuntaan. "Normaaliyksilön" mentaalinen aktiivisuus on lisäksi harvoin vapaa emotionaalisuuden vaikutuksesta. Myös todella älylliset ihmiset ovat tyytyväisiä mielikuvituksen aikaansaannoksiin.

⁷Mentaaliasteella alkaa mentaaliverhon vapautuminen yhteenpunoutumisesta emotionaaliverhon kanssa, vaikka siinä onnistuvat vain ne, jotka ovat hankkineet alkavan kausaalitajunnan (sen alimmam lajin 47:3). Niin kauan kuin yhteenpunoutuminen jatkuu, yksilön ajatteluun vaikuttavat emotionaaliset värähtelyt, mikäli ajatusala ei ole kokonaan mentaalisisessä piirissä (esim. matemaattisissa ongelmissa). Teologinen, filosofinen, historiallinen jne. ajattelu on laajalti tunneajattelua, samoin kuin kaikki persoonallista ja inhimillistä koskeva ajattelu.

⁸Mentaalitajunta on tiedon suhteen tajua ja järkeä. Tajua on objektiivista tajuntaa, so. tajuntaa aineesta ja kaikesta, mitä siihen kuuluu. Järki on subjektiivista tajuntaa, so. osaksi kykyä käsittää oman tajunnan sisältö, osaksi harkinnan kykyä muokata tajunnan sisältöä. Jos järki on kehittänyt abstrahoinnin kyvyn, se alkaa konstruoida ajatuksia. Tietämättömyyden asteilla nämä abstraktiot ovat enimmäkseen maailmankatsomuksen fiktioita (kuvitelmia ilman todellisuussisältöä) tai elämäkatsomuksen illuusioita (väärää uskottelua).

⁹Alkukantaisella mentaaliasteella käsitys työskentelee hitaasti yksityiskohdasta yksityiskohtaan. Vaivoin hankitun asiantuntemuksen avulla ajatus liittyy ajatukseen järjestyneeksi kokonaisuudeksi asiaan sisäistyvien kvalitatiivisten (ei "loogisten" tai matemaattisesti kvantitatiivisten) perusteiden mukaan. Vähitellen käsittämisen, vertailun, yhdistämisen nopeus kasvaa. Korkeampi mentaalinen kyky pystyy yhä laajempaan yleiskatsaukseen ja suurempaan täsmällisyyteen, yhä parempaan yhdistämiseen ja supistamiseen. Käsitateajattelussa luodaan samanaikaisesti yleiskatsaus yhtenäiseen ilmiöiden ryhmään, periaateajattelussa käsityserhymän ilmiöihin ja systeemiajattelussa kokonaisen järjestelmän ilmiöihin. Useimmilla ei ole visualisoimiskykyä ja heidän on pitäydettävä

apurakennelmiin. Monet tarkoittavat sen vuoksi käsitteillä sanoja, joihin on liitetty muistikuvia luonteenomaisista piirteistä, käsitteiden nk. olennaiset määreet.

¹⁰Normaaliyksilön mentaalinen elämä on järjelenemää. Tajua (objektiivinen käsitys aineellisista esineistä) on rajoittunut näkyvän maailman esineisiin. Vasta sitten kun taju voi huomioda ihmisen jokaista viittä ainemaailmaa, on järjen mahdollista muodostaa subjektiivisesti oikea todellisuuskäsitys. Siihen saakka järki on aineellisen todellisuuden tosiasioiden puutteen vuoksi mielivaltaisten mielikuvitusrakennelmien uhri, niin kuin oli laita filosofisen subjektivismiin. Järki on väline tosiasioiden muokkaamista varten. Jos sille annetaan tosiasioita, on muokkaus virheetöntä. Yksi ainoa fiktio kaikkien tosiasioiden keskellä johtaa väärään tulokseen. Logiikkaa ei tarvitse kukaan, joka on perusteellisesti perehtynyt kaikkiin asiaan kuuluviin tosiasioihin. Logiikka ei voi korvata tai tuottaa tosiasioita. Mutta filosofisen tietämättömyyden tuotteilla on tietenkin ollut merkityksensä mentaalivoimisteluna mentaalisen tajunnan aktivoimisessa.

¹¹Mentaalisuus on emotionaalisuuden ja intuitiivisuuden välillä. Emotionaalisuus käsittää "tuntemalla" värähtelyitä. Intuitiivisuus luo yleiskatsauksen ilmiöihin. Mentaaalisuus konkretisoi, käsittää konkretisoimistyön kautta. Itse konkretisoimistyö on edellytys käsittämiseksi ja sen tulos. Aktiivisuudessaan mentaalitajunta muovaa mentaaliaineessa konkreettisia mentaalisia esineitä. Mitä selkeämpi, terävämpi ajatus on, sitä veistetympi konkreettio on.

¹²Muistelllessaan esimerkiksi puuta ajatus muovaa mentaaliaineessa enemmän tai vähemmän täsmällisen miniatyyriajajennöksen. Myös voimakkaasti havainnoiva taiteilija muovaa parhaimmat ajajennökset. Objektiivisesta tajunnasta abstraktiot muistuttavat lähinnä symboleja yksilöllisesti luonteenomaisine poikkeuksineen. Jos objektiivinen mentaalitajunta (epäoikeasti selvänäöksi kutsuttu) kohdistetaan kaukaiseen esineeseen, tulee tämä tarkasteltavaksi ikään kuin läsnäolevana. Ja menneiden aikojen tapahtumat kiitävät ohi elävien kuvien tavoin kuin stereoskoopissa värifilmissä (käyttääksemme käsitettävää vertausta) tahdissa, jonka kukin itse määrää.

¹³Jotkut sekoittavat mentaalisen kokemuksen nopeuden intuitioon. Mutta molemmat kyvyt työskentelevät perin pohjin eri tavoin. Jos ihmisellä olisi intuitiota eli kausaali-ideoita, ei hänen tarvitsisi oppia, mitä hänen on ajateltava, erimielisyyksiä ei voisi vallita sellaisten älyllisten ongelmien suhteen, joiden parissa ihmiskunta tähän mennessä on puuhannut.

¹⁴Todellisen tiedon suhteen on mentaalisuudella suurin merkitys kausaalisuuden välikappaleena. Tiedon ideat kuuluvat kausaalitajuntaan. Kausaali-idea on aina yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Mentaalista käsittämistä varten kausaali-ideat on konkretisoitava mentaali-ideoiksi. Oikeassa konkretisoinnissa kausaali-idea hajoaa useisiin korkeimman mentaalisen aktiivisuuden (47:4) omaaviin mentaaliin ideoihin. Kaikkia kausaali-ideoita ei voi tällä tavalla konkretisoida. Liian paljon häviää tässä proseduurissa. Eikä mikään voi täysin korvata kausaalista objektiivista tajuntaa. Kun ymmärtämys olennaista kohtaan herää, tulee muodosta este.

2.33 Ihmisen kausaalitajunta

¹Kausaalitajunta on kausaaliverhon tai toisen triadin mentaaliatomin tajunta. Nimitys kausaalitajunta on yhteinen nimitys kolmen korkeimman mentaaliaineen (47:1-3) kolmelle erilaiselle tajunnalle.

²Kausaalitajunta on intuitiivinen tajunta vastakohtana mentaalitajunnan diskursiiviselle, konkretisoivalle muototajunnalle. Intuutiot ovat normaaliyksilölle mahdollisen kokemuksen ulkopuolella, ylittävät kaiken, mitä tämä voi kuvitella intuitiosta. Sana intuitio on idiotisoitu merkitsemään päähänpistoja, mieleenjohtumia, emotionaalisia virikkeitä, joihin on heikosti sekoittunut alimpia mentaalisia värähtelyjä. Kulttuuriyksilöllä intuitioita esiintyy muutamia

kertoja hänen elämänsä aikana ja ne muodostavat siinä käännteitä. Objektiiivinen kausaalitajunta on välttämätön itsehankitulle (ei auktoritatiiviselle) tiedolle ihmisen viidestä maailmasta.

³Subjektiiivisena tajuntana kausaalisen tajunnan sisältö on erheettömiä kausaali-ideoita. Nämä ovat oma todisteensa todellisuudesta, aina todellisuuden kanssa yhtäpitäviä, ilman fiktiivisyyden mahdollisuutta. Kausaalitajunta ei voi koskaan erehtyä, sillä se joko tietää tai ei tiedä. Se ei tunne hypoteeseja, olettamuksia, arvailuja, uskonkappaleita. Se ei ole kaikkietävä viidessä alimmassa maailmassa. Mutta se, mitä se tietää, on virheetöntä niin pitkälle kuin sen ideasisältö ulottuu, koska se tietää omasta kokemuksestaan.

⁴Intuition kokeminen muistuttaa lähinnä siirtymistä “kirkastusvuorelle”, jolta ikään kuin katselee yli maailmojen ja aikojen. Sellaisen elämyksen saaneella on tarpeeksi ainesta käännteentekeväälle teokselle ja hän myös saa sen aikaan. Intuitio merkitsee ilmiöiden, tosiasioiden, tapahtumainkulkujen ym. selkiintymistä, samoin kuin samanaikaista niiden välisten sekä pysyvien että tilapäisten suhteiden toteamista, ajasta ja tilasta riippumatta.

⁵Tämänkaltaista tajunnanilmausta voi verrata kokonaisen käsittemäisemmän välähdyksenomaiseen valottamiseen ja samanaikaiseen jokaisen yksityiskohdan, hetkellisesti tiivistyneen äärettömyyden sisällön valokuvaamiseen, sisällön, jonka konkretisoiminen ja käsitteellinen ilmaisu vaatii viikkojen, kuukausien, vuosien työn. Sitä voi verrata maailmanorkesterin hetkellisesti jäätyneeseen akordiin, jossa jokainen mitä suurimman oopperateoksen erityinen sävel esiintyy sävelreliefinä. Sitä voi verrata ajatusvulkaanin työhön, joka yhdessä ainoassa silmänräpäyksessä syöksee kraateristaan kaiken, minkä syy ja vaikutus ovat vuosituhansien aikana joksikin tietyksi kausaaliketjuksi liittäneet.

⁶Intuitiot eivät muodosta objektiiivisesti nähden pysyviä muotoja vaan ne ovat salamannopeasti hajoavia valo- ja väri-ilmiöitä ja yhtä salamannopeasti käsitettyjä ideasisältöjä.

⁷Kausaalimaailman olentojen välillä vallitsee täydellinen, silmänräpäyksellinen ymmärtämys. Kaikkien yhteenkuuluvuus ja veljeys on itsestään selvä asia.

⁸Täydellisesti aktivoitu kausaalitajunta (47:1) voi tuottaa niin laadullisesti kuin määrällisesti enemmän tunnissa kuin mitä tehokkaimmin työskentelevä, diskursiivinen mentaalijattelu (46:6,7) ehtii sadassa vuodessa.

⁹Erehdykset ovat mahdottomia. Jos kausaalitajunta vain on kohdistettu johonkin ongelmaan, on tulos virheetön niin pitkälle kuin se on tyhjentävä. Toinen luonteenomainen tunnusmerkki on, että se aina tietää, mitä se tietää ja mitä se ei tiedä. Syyn ja vaikutuksen väliset yhteydet ovat kausaalitajunnalle täydellisen selvitettyjä. Mikään ilmiö ei ole koskaan erillinen, vaan sisältyy aina sekä syynä että vaikutuksena kausaaliseen yhteenkuuluvuuteensa.

¹⁰Esoteriikan mukaan yksilö voi vasta kausaaliminänä väittää omaavansa tervettä järkeä, koska tätä ei voi koskaan eksyttää, vaan se näkee todellisuuden aina sellaisena kuin se on.

¹¹Kausaalitajunnalle ei ole etäisyyttä eikä mennyttä aikaa planeetaarisessa suhteessa eikä ihmisen maailmoissa (47–49). Kausaaliminällä on tietenkin erityiset edellytykset tutkia kaikkia inkarnaatioitaan aina siitä lähtien kun kausaaliverho muodostui sen siirtyessä eläinkunnasta ihmiskuntaan, koska sillä itsellään on oma muisto näistä menneistä elämistä. Huomautettakoon, että muisto menneistä elämistä on tallentunut myös triadin alitajuntaan, mutta tähän muistiin on vaikeampi ottaa yhteys ja ennen kaikkea se on epäluotettavampi, koska sen sijainti emotionaali- ja mentaaliverhossa aikaansaa, että näihin kuuluvat tajunnat aivan liian helposti “sekaantuvat leikkiin”, ja niiden samanaikaisesti vastaavien maailmojen kollektiivimuisteissa “näkemä” on subjektiivisia ilmiöitä. On aiheellista ottaa sellaisten elämysten kuvaukset hyvällä annoksella tervettä epäilyä.

2.34 *Essentiaalitajunta*

¹Yksilöstä tulee essentiaaliminä, kun hän kausaaliminänä ja tietoisena toisen triadin mentaaliatomissaan hankkii alkavan tajunnan triadin essentiaaliatomissa ja siten automaattisesti essentiaaliverhon essentiaalimaailmassa.

²Essentiaalimaailmassa on kuusi ulottuvuutta (jos kolme niistä lasketaan fyysiseen maailmaan), ja essentiaalitajunnan kapasiteetti on siten kuusiulotteinen. Tämä kyky käsittää kuusiulotteisuutta myös alempien ulottuvuuksien todellisuudessa antaa tietenkin kokonaan toisen ylivoimaisen oivalluksen kuin mikä on mahdollista alemmille tajunnan lajeille. Maailmat 46–49 vaikuttavat yhdeltä maailmalta.

³Essentiaalitajunta on ryhmätajuntaa. “Sielun parantumaton yksinäisyys” on ainiaaksi parannettu. Erillinen tajunta on lakannut olemasta, mutta ei sen tähden yksilöllisen monadin itseidentiteettiä, jota ei voi koskaan menettää. Yksilö on oma minänsä toisten minuuksien kanssa. Hänellä on yhteenkuuluvuustajunta, johon toiset sisältyvät ykseytenä. “Pisaratajunta on tullut yhdeksi valtameritajunnan kanssa.”

⁴Planeettahierarkia kutsuu essentiaalitajuntaa viisauden ja rakkauden yhdistelmäksi.

⁵Viisaus merkitsee, että ryhmän kollektiivitajunnan muokkaama monipuolinen kokemus on saatavilla omana kokemuksena.

⁶Rakkaus merkitsee erottamatonta ykseyttä kaiken kanssa. Minun ja sinun vastakohtaisuus on käsittämätön, mahdoton.

⁷Aikakäsitys muuttuu perusteellisesti. Mennyt, nykyinen ja tuleva näyttävät olevan nykyhetkessä. Selitys on yksinkertainen. Kaikki tapahtuminen on syyn ja vaikutuksen tulosta, syyn ollessa menneisyydessä ja vaikutuksen tulevaisuudessa. Syy ja vaikutus osoittautuvat yhdeksi. Jos uusia tekijöitä ei tule lisäksi, on ennustuksen varmuus sataprosenttinen.

2.35 *Superessentiaalitajunta*

¹Superessentiaalitajunta on täysin ihmisen (mentaaliminän) käsittämisen tai ymmärtämismahdollisuuden ulkopuolella. Jokainen yritys selostaa tätä olisi sen tähden tarkoitukseton ja antaisi vain mielikuvitukselle uutta ainesta idiotisoiviin spekulatioihin.

²Yhä laajempi osallisuus planetaaristen, aurinkokunnallisten, kosmisten maailmojen kokonaistajuntaan ja yhä suurempi kyky käsittää, mitä näiden maailmojen tajuntaan sisältyy, lisää myös mahdollisuutta saada tietoa elämän kolmen aspektin todellisuussisällöstä.

³Atomilajit lasketaan kaiketi kosmukseen, mutta ei ole oikein nimittää 45-minän tajunnan kykyä neljässä alimmassa atomilajissa (46–49) kosmiseksi tajunnaksi, sillä se alkaa vasta 42-tajunnasta.

⁴On kahdenlaista tajunnan ekspansiota: osaksi uusien tosiasioiden sisäistäminen itsetietoisuuteen, osaksi kasvava osallisuus yhteisyystajuntaan. Jokaisen korkeamman atomimaailman myötä ikiatomitiheys pienenee niin, että ensin tajunta-aspekti, sen jälkeen tahto-aspekti pääsee yhä enemmän oikeuksiinsa. Toisella minällä hallitsee tajunta-aspekti, kolmannella minällä tahtoaspekti.

⁵Kaikissa yli-inhimillisissä luomakunnissa jokainen yksilö on koulutettu erikoisasiantuntija jollakin tietyllä tiedonalalla, täysin huolimatta siitä, että hän on osallinen korkeampien maailmojen yhteiseen tajuntaan. Näissä korkeammissa maailmoissa eivät oleskele vain yksilöt, jotka ovat kerran olleet ihmisiä, vaan myös kaikki ne, jotka ovat kulkeneet toisia kehitysteitä. Deevat (“luonnonhenget”, “enkelit” jne.) ovat kaiken aineaspektia koskevan erikoistuntijoita, entiset ihmismonadit tajunta-aspektin, kolmas “evoluutio” liikeaspektin erikoistuntijoita. Tästä on se etu, että kaikki, mikä vaatii erikoistietoa, voidaan hakea silmänräpäyksessä aikaa hukkaamatta.

⁶Myös korkeampien maailmojen yksilöt tutkivat maailmojaan johtamalla syyt vaikutuksista ja vaikutukset syistä. Tajunnankapasiteetti kasvaa suunnattomasti jokaisen korkeamman

maailman myötä, niin kuin myös näiden maailmojen todellisuusongelmien vaikeus (mikä tarkoittaa, että ongelmat tulevat yhä yksinkertaisemmiksi!!).

ESOTEERINEN TIETO IHMISESTÄ

2.36 Rodut

¹Jokaisella pallolla jokaisella aionilla ihmiskunta läpikäy seitsemän eri kehitysastetta pääroduissa eli juuriroduissa. Jokaisesta seitsemästä juurirodusta kehittyy seitsemän alarotua, ja jokaisesta alarodusta seitsemän haararotua eli "kansaa", yhteensä 343 eri rotua jokaisella palloaikakaudella.

²Jokaisella juurirodulla pallollamme on ollut oma mantereensa, jolla kehittyä ja jolle rakentaa sivilisaationsa, joka aikanaan tuhoutuu mantereisessa tuhotulvassa. Juurirotujen pääaikakausia erottavat nimittäin toisistaan suuret luonnonmullistukset ja maan pintaa uudelleen muovaavat geologiset ilmiöt. Kolmas eli lemuralainen juurirotu eli siten Lemuriassa, mantereella, jonka yllä Tyynen meren aallot nyt vellovat. Neljäs eli atlantilainen juurirotu asui mantereella, joka ulottui nykyisen Atlantin yli. Tämän mantereen viimeinen jäännös, Poseidonuksen saari, upposi vuonna 9564 e.Kr. Nämä molemmat mantereet saavat nähdä uudelleen päivänvalon: Lemuria kuudennen juurirodun ja Atlantis seitsemännen juurirodun kotipaikkana.

³Nykyisen emotionaaliaionin kolme ensimmäistä juurirotua olivat kolmen edellisen aionin juurirotujen yleisen kehityskulun pääkohtien toistamista, lähimmän edellisen aionin seitsemän juurirodun pikakertausta. Siten ne täyttivät mm. organismin muovaamiseen liittyviä tehtäviä.

⁴Nykyisen palloaikakauden neljättä juurirotua nimitetään emotionaaliseksi juuriroduksi, viidettä mentaaliseksi, kuudetta essentiaaliseksi ja seitsemättä superessentiaaliseksi juuriroduksi, jolloin otetaan huomioon tietty yhtäläisyys eri rotujen vastaavan tajunnankehityksen kanssa. Sama sääntö pätee alarotuihin. Jokaisen juurirodun neljäs alarotu on erityisesti emotionaalivoittoinen, viides mentaalivoittoinen, kuudes ykseysvoittoinen, seitsemäs tahtovoittoinen.

⁵Ensimmäinen juurirotu sai alkunsa noin 300 miljoonaa vuotta sitten. Yksilöiden alin verho oli fyysistä eetteriainetta. Niiden tajunta oli pääasiallisesti emotionaalista.

⁶Toinen juurirotu sai alkunsa noin 150 miljoonaa vuotta sitten. Myös tämä oli eetterinen. Fyysinen tajunta oli tilapäistä ja epämääräistä. Siirtyminen eetterisestä tilasta orgaaniseen tapahtui tässä toisessa juurirodussa, sen viidennen ja kuudennen alarodun välillä.

⁷Kolmas eli lemuralainen juurirotu on noin 40 miljoonaa vuotta vanha. Siinä esiintyi jo alun pitäen täysin kehittynyt organismi, vaikka kaukana siitä, mitä me kutsuisimme inhimilliseksi. Vasta sen kolmas alarotu muuttui hitaasti yksisukuisiksi oltuaan hermafrodiittinen eli kaksisukuinen ja omaksui inhimillisempiä muotoja. Tämän muutoksen voidaan sanoa olleen läpiviety noin 18 miljoonaa vuotta sitten. Hermosto ja aivot kehittyivät, mikä mahdollisti mentaalisen tajunnan, vaikka emotionaalitajunta oli tietenkin edelleen verrattomasti tärkein.

⁸Maapallolla nyt elävät rodut kuuluvat joko kolmanteen, neljänteen tai viidenteen juurirotuun. Harvalukuiset kolmannen rodun rappeutuneet jäännökset – bushmannit, veddat, pygmit mm. – ovat nopeasti kuolemassa sukupuuttoon. Ihmiskunnan enemmistö voidaan edelleen lukea neljänteen juurirotuun. Kaikki nyt olemassaolevat rodut ovat sekarotuja. Puhtaita rotuja ei enää ole. Yhden kansan elinikä lasketaan keskimäärin 30.000 vuodeksi.

⁹Neljäs eli atlantilainen juurirotu kehittyi kolmannen juurirodun seitsemännestä alarodusta ja pantiin alulle noin 12 miljoonaa vuotta sitten. Tämän juurirodun ihonväri muuttui eri alarotujen myötä tummanpunaisesta punaruskeaan, kellanvalkoiseen ja keltaiseen. Sen merkittävimmät alarodut olivat kolmas, kuparinpunaiset tolteekit, viides, kellanvalkeat alkuperäissemiitit, sekä seitsemäs, keltaiset mongolit. Tolteekeista polveutuvat mm. Amerikan intiaanit, alkuperäissemiiteistä meidän päiviemme juutalaiset ja kabyylit. Mongolien sekarotuisia jälkeläisiä ovat kiinalaiset, japanilaiset ja malaijit.

¹⁰Viides eli arjalainen juurirotu kehittyi neljännen juurirodun viidennestä alarodusta noin sadantuhannen vuoden aikana. Sen ensimmäinen alarotu, hindulainen, on noin 60.000 vuotta vanha. Toinen alarotu, arabialainen, on noin 40.000 vuotta vanha. Kolmas alarotu, iranilainen, syntyi noin 30.000 vuotta sitten. Neljäs alarotu, kelttiläinen, ja viides alarotu, teutoninen, ovat yhtä vanhoja, noin 20.000 vuotta. Toisesta ja kolmannesta alarodusta on vain rippeet jäljellä, edellisestä arabit ja moorit, myöhemmästä meidän päiviemme parsit. Neljännestä alarodusta, esihistoriallisen ajan vanhakreikkalaisista, polveutuvat mm. eri roomalaiset kansat. Historiallisen ajan teutonien jälkeläisiä ovat mm. slaavit, germaanit ja anglosakit.

¹¹Uusi rotu on muodostumassa, viidennen juurirodun kuudes alarotu. Tämä kuudennen alarodun neljännen haararodun on laskettu voivan omaksua fyysis-eetterinen objektiivinen tajunta, kuudennen juurirodun emotionaalinen objektiivinen tajunta. Kuudennen juurirodun toisen ja kolmannen alarodun välillä tapahtuu siirtyminen organismista eetteriverhoon, josta sen jälkeen tulee ihmisen alin verho. Koko seitsemäs juurirotu tulee tietenkin olemaan eetterinen. Eetterisissä roduissa yksilön inkarnaatioaika eli persoonallisuuden elinikä samaistuu haararodun aikaan. Kun päästään hyvän matkaa mentaalioionin neljänteen palloaikakauteen aktivoituu mentaali-kausalitytisyys täydellisesti, ja mentaalinen ja kausalitytisyys automatisoituvat tuoden mukanaan täyden objektiivisen tajunnan näissä verhoissa.

2.37 Ihmiskunnan ikäluokat

¹Luokat ovat luonnon järjestys. Luonnonluokat merkitsevät eri ikäluokkia ihmiskunnassa samoin kuin kaikissa muissa luomakunnissa, sekä alemmissa että korkeammassa.

²Seitsenpallomme ihmiskuntaan kuuluvien yksilöiden kokonaislukumäärä kohoaa noin 60.000 miljoonaan. Useimmat näistä nukkuvat kausalitytisyysverhoon. Yksilöt voidaan jakaa neljään pääryhmään. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat ne, jotka kausalitytuivat normaalisti edellisessä seitsenpallossa. Se voidaan jakaa neljään luokkaan (tuon seitsenpallon neljännellä, viidennellä, kuudennella ja seitsemännellä aionilla kausalitytisyysverho). Toiseen pääryhmään kuuluvat ne, jotka kausalitytuivat tuossa pallossa liian aikaisin keinotekoisesta yllytyksestä seitsenpallon lähestyvän redusoinnin vuoksi. Kolmanteen pääryhmään kuuluvat ne, jotka kausalitytuivat meidän seitsenpallomme kolmannen aionin aikana, neljänteen ne, jotka ovat kausalitytisyysverho nykyisen aionin aikana. Ensimmäisen pääryhmän vanhin ikäluokka inkarnoituu planeetallamme nykyisen aionin seitsemännessä juurirodussa ja seuraavaksi vanhin kuudennessa juurirodussa. Sitä ennen ovat nk. kulttuurilliset olosuhteet aivan liian kelpaamattomat. Kolmas ja neljäs luokka alkoivat inkarnoitua neljännessä juurirodussa Atlantiksella. Muutamia harvoja kahden vanhimman luokan klaanit inkarnoituivat niin ikään ja ovat siitä lähtien muodostaneet eliitin, jonka tehtävänä on ollut näyttää tietä muulle ihmiskunnalle.

2.38 Inhimilliset kehitystasot

¹Kivi-, kasvi- ja eläinkunta sekä ihmiskunnan kolme ensimmäistä juurirotua ovat kehittäneet tajun, objektiivisen tajunnan, kyvyn tajuta meitä ympäröivää aineellista todellisuutta. Eläinkunnassa aktivoituu myös emotionaalinen tajunta alhaalta alimmasta molekyyli- ja kausalitytisyysverhoon. Kokonan oman yksinäisen yksilöllisyytensä nojaan jätettynä yksilön on hankittava kaikki itse perusteista lähtien.

²Monadin tajunnankehitys kausalitytisyysverhoon jaetaan viiteen asteeseen tai 777 tasoon. Viisi kehitystasoa ovat: barbaari-, sivilisaatio-, kulttuuri-, humaniteetti- ja idealiteettiaste. Kolme ensimmäistä voi nimittää yhteisesti myös emotionaaliasteeksi, humaniteettiastetta mentaaliasteeksi ja idealiteettiastetta kausalitytisyysasteeksi. Emotionaaliasteelle on kuvaavaa, että mentaalisuus riippuu emotionaalisuudesta, että mentaalitytisyysverho on

punoutunut yhteen emotionaaliverhon kanssa. Tasoista 400 kuuluu barbaariasteelle, 200 sivilisaatioasteelle, 100 kulttuuriasteelle, 70 humaniteettiasteelle ja 7 idealiteettiasteelle.

³Sekä emotionaalinen että mentaalinen tajunta voidaan jakaa korkeampiin ja alempiin lajeihin. 777 tasosta kuuluu yleisesti ottaen 600 alempaan emotionaaliseen (48:4-7), 100 korkeampaan emotionaaliseen (48:2,3), 70 alempaan mentaaliseen (47:4-7) ja 7 korkeampaan mentaaliseen eli kausaaliseen (47:1-3) tajuntaan, joka sivilisaatioasteella vielä uinuu inaktiivisena kykynä.

⁴Barbaariasteella yksilö on yleisesti ottaen subjektiivisesti tietoinen kolmessa alimmassa emotionaalisisessa (48:5-7) sekä alimmassa mentaalisisessa molekyyllilajissa (47:7). Sivilisaatioasteella tajunta liikkuu neljällä alimmalla emotionaalisisella (48:4-7) ja kahdella alimmalla mentaalisisella alueella (47:6,7). Kulttuuriasteella tajunta liikkuu pääasiassa kolmella keskimmaisella emotionaalisisella (48:3-5) ja kahdella alimmalla mentaalisisella (47:6,7) alueella, mutta voi poikkeustapauksissa, kuten mystikoilla, kehittyä jopa korkeimmaksi emotionaaliseksi (48:2) tajunnaksi.

⁵Kulttuuriasteella voivat tajunnan 48:3 värähtelyt saavuttaa kausaalisen tajunnan 47:3, mikä mahdollistaa kausaalisten "innoitusten" kokemisen ja alimman kausaalitajunnan aktivoitumisen alkamisen.

⁶Humaniteettiasteella saavutetaan korkeampi mentaalitajunta 47:4,5 ja idealiteettiasteella kausaalinen tajunta 47:2,3.

⁷Meidän seitsenpallomme kuuluvista yksilöistä kausaalistui noin 36 miljardia edellisessä seitsenpallossa ja 24 miljardia meidän seitsenpallossamme. Ikäero vanhimman ja nuorimman ryhmän välillä on noin seitsemän aionia. Tajunnallisessa suhteessa vasta kausaalistuneen ja essentialisoituvan välinen ero on yhtä suuri kuin ero alimman ja korkeimman eläinlajin välillä eläinkunnassa. Yleisesti ottaen kausaaliverhon ikä vastaa tiettyä kehitystasoa. Ihmiskunnasta, joka ajoittain palaavina klaaneina inkarnoituu planeetallamme juuriroduissa 3–5, oleskeli vuoden 1920 vaiheilla sen enemmistö (noin 60 prosenttia) barbaariasteella, noin 25 prosenttia sivilisaatioasteella ja noin 15 prosenttia korkeammilla asteilla. Nämä suhteet voivat helposti muuttua sen mukaan, miten "yleisen mielipiteen" mahdollisuus ymmärtää elämää kasvaa tai vähenee. Monet yksilöt voisivat kuulua korkeammille tasoille, jos he eivät olisi aivan liian auliisti sallineet yleisen mielipiteen auktoriteettien johtaa itseään eivätkä olisi siten itse ehkäisseet kehitystään. Se, että ihmiskunta melkein yksinomaisesti kuuluu kahdelle alimmalle asteelle, johtuu siitä, että kulttuuriasteen saavuttaneet klaanit eivät tietyin poikkeuksin inkarnoidu ennen kuin kuudennessa ja seitsemännessä juurirodussa. Heidän läsnäolonsa vaikeuttaisi muiden itsetoteutusta ja edistäisi jäljittelyä.

⁸Mitä alempi kehitystaso, sitä pitemmän ajan tajunnan aktivoiminen vie. Mitä korkeampi taso, sitä kiihkeämpi on kehityksen vauhti ja sitä suuremmat ovat etäisyydet eri tasojen välillä. Rotujen kehitysvauhti kiihtyy kolmannen juurirodun ja edelleen kuudennen juurirodun myötä. Ne, jotka eivät jaks seurata mukana kiihtyneessä vauhdissa, siirretään heille sopivimmalle pallolle seitsenpallossa. Tämän siirtämisen ("tuomiopäivän") on tietämätön taikausko tavalliseen tapaan koristellut kaikenlaisilla kauhuilla.

⁹Vain toiset minät voivat määrittää yksilön kehitystason. Ei edes kehitystasoja, varsinkaan korkeampia, voida tutkia. Ylimieliset, jotka yrittävät luokitella ihmisiä, tekevät aina karkeita virheitä.

¹⁰Kehitysaste, mutta ei tasoa, voidaan ilmoittaa yksilöllisen tajunnan korkeimpaan, tavallisimpaan, voimakkaimpaan ja alimpaan värähtelyalueeseen viitaten emotionaalisisissa ja mentaalisisissa molekyyllilajeissa. Tajunta on jatkuva ykseys, jolla on mahdollisuus joustavaan laajuuteen ja välittömään ekspansioon, mikä jää tietämättömälle mysteerioksi. Tasot sulautuvat toisiinsa yhtä käsittämättömällä tavalla. Mahdollisuus eritellä yhden ainoan molekyyllilajin värähtelyjä vaikuttaa käytännöllisesti katsoen rajoittamattomalta. Jokaisen molekyyllilajin värähtelyt liikkuvat 343 eri tason sarjassa, ja niillä on mahdollisuus

yksilöllisiin vaihteluihin. Tasojen väliset eroavuudet ilmenevät huomaamattoman hienoissa vivahteissa. Kuitenkin nämä loputtoman hienot vivahteet osoittavat erot. Mitä hienompia ne ovat, sitä herkempiä ne ovat. Raakamainen kasvatus tai ympäristö tuhoaa ne helposti ja peruuttamattomasti sen inkarnaation osalta. Toinen asia, joka myös tekee arvioinnin mahdottomaksi, on, että sama taso voi vaikuttaa täysin erilaiselta eri yksilöissä, mikä johtuu yksilön departtementista, erikoiskoulutuksesta, jonka omalaatu on saanut sille ominaisten kokemusten kautta ja kohtalon lain tekijöistä.

¹¹Tasoero tulee ehkä käsitettävämmäksi, jos yksilö ajatellaan kokoelmaksi asteisiin jaettuina ominaisuuksia ja kykyjä. Joku kyky on kehittynyt 25 prosenttiseksi, toinen 50 prosenttiseksi, kolmas 75 prosenttiseksi ja neljäs on täydellistynyt 100 prosenttiseksi. Eri kyvyt saavat eri pistearvot. Kaikkien hankittujen kykyjen kokonaismäärän pistearvot lasketaan yhteen ja keskiarvo ilmoittaa tason.

2.39 Kausaaliverhon involvoitumiset

¹Ihmisen olomuoto vaihtelee näkyvässä maailmassa organismiin involvoitumisen ja kausaalimaailmaan evolvoitumisen välillä. Inkarnoitua triadin sisältävä kausaaliverho pukeutuu mentaaliverhoon mentaalimaailmassa, emotionaaliverhoon emotionaalimaailmassa; yhtyäkseen eetteriverhoon ja organismiin, varsinaiseen korjuun tuotteeseen, fyysisessä maailmassa. Evolvoituessaan triadin sisältävä kausaaliverho jättää mainitut verhot käänteisessä järjestyksessä.

²Inkarnaatioiden kokonaislukumäärää ei ole määrätty. Lukumäärä riippuu eri tekijöistä. Tärkeimmät ovat luoksevetävän tai poistyyntävän perustaipumuksen omaava omalaatu sekä oma-aloitteinen aktiivisuus. Poistyyntävä taipumus kylvää aina huonoa kylvöä, joka tuo vääjäämättömästi huonoa korjuuta, joka voi rajattomasti lisätä involvoitumisen lukumäärää. On niitä, jotka omalaadun kärjistyneen määrätietoisuuden ja luoksevetävän taipumuksen vuoksi voivat läpikäydä ihmiskunnan aionissa ja toisia, jotka kuluttavat siihen seitsemän tai useampia aioneita.

³Alemmilla asteilla yksilö inkarnoituu aina sarjoittain, yksi sarja kutakin kehitystasoa kohti. Inkarnaatioiden lukumäärä barbaariasteella kohoaa sataan tai useampaan jokaisessa sarjassa. Yleensä lukumäärä vähenee jokaisen korkeamman asteen myötä. Seitsemän viimeisen tason osalle lasketaan normaalisti seitsemän inkarnaatiota.

⁴Itsen toteuttamisen lain mukaan yksilön on itse etsittävä, itse löydettävä, itse hankittava kaikki, kaikki tieto, kaikki ominaisuudet ja kyvyt ja lopulta itse toteutettava potentiaalinen jumaluutensa. Kaikki synnynnäinen on itsehankittua. Kaiken, mitä yksilö voi tajuta, käsittää, mihin hänellä on taipumusta, kaikki ominaisuudet ja kyvyt, kaiken hän on edellisissä elämissä aiemmin hankkinut lukemattomien kokemusten kautta ja näiden kokemusten vaivalloisella muokkauksella. Kaikki ensi kerralla todella uusi on jokseenkin vierasta, epätodennäköistä, vaikeaselkoista. Ei ole synnynnäisiä ideoita. Mutta välitön ymmärtämys aiemmin muokattuja käsitteitä kohtaan on synnynnäinen, samoin kuin taipumus aiemmin hankittujen ominaisuuksien ja kykyjen nopeaan uudelleen hankkimiseen. Tämä uudelleen hankkiminen on kuitenkin riippuvainen uuden organismin ja eetteriverhon laadusta. Sen, mitä kasvatus, koulutus, itseopintojen mahdollisuudet antavat yksilölle lahjaksi, hän voi hyödyntää vain, jos hän on aiemmin hankkinut tarpeellista tietoa ja ymmärtämystä. Kansojen koottu kulttuuriperintö mahdollistaa uudistuneen kosketuksen aiemmin hankittuihin tiedonaloihin ja niin ollen uudelleenmuistamisen, jota ilman aiempi tieto jäisi piileväksi. Mitä suurempi kyky, sitä useampien inkarnaatioiden työn se on maksanut. Hankitut ominaisuudet ja kyvyt, joita ei inkarnaatiossa harjoiteta, jäävät piileviksi. Piilotajunta sisältää verrattomasti suuremman osan minän kerran saamista kokemuksista, sen hankkimista ominaisuuksista ja kyvyistä. Nopea muutos, näennäinen loikka kehityksessä on äkillisesti uudelleen voitettu, aiemmin saavutettu

taso. Hyvyyden laki sanoo, että yksilö aina seuraa korkeinta, jota kohtaan hän on omaksunut ymmärtämystä ja jota hän kykenee toteuttamaan riittävän elämänkokemuksen ja tämän muokkaamisen ansiosta. Näin siksi, että hänen on tarve ja ilo saada tehdä niin.

⁵Jokaisen uuden aionin myötä elävöittävät kosmiset värähtelyt vielä yhden molekyyllilajin jokaisessa ainelajissa. Emotionaalialaionilla ihmiskunta aktivoi yleisesti ottaen vain neljä alinta fyysistä ja emotionaalista sekä kaksi alinta mentaalista molekyyllilajia. Näiden molekyyllilajien värähtelyt vaikuttavat poistyyntävästi. Verhot ovat elementaaleja, itsenäisiä olentoja, jotka reagoivat kaikkiin värähtelyihin, tulivatpa ne sisältä tai ulkoa. Alemmilla asteilla ulkoapäin tulevat värähtelyt ovat voimakkaimmat. Kun minä on hankkinut kyvyn tuottaa normaalisti värähtelyjä, jotka vahvuudessaan ylittävät ulkoapäin tulevat värähtelyt, vasta sitten se on vapaa ajattelemaan, tuntemaan ja toimimaan itsenäisesti oman oivalluksensa ja ymmärryksensä mukaan. Yleensä tämä on mahdollista vasta kulttuuriasteella.

⁶Jälleensyntymisen aika on tullut, kun kaikki tarvittavat edellytykset ovat olemassa, mikä ei suinkaan aina päde korkeammilla asteilla oleviin yksilöihin. Involvoitumista ei tapahdu, jos olosuhteet ovat sellaiset, että yksilöllä ei ole mahdollisuutta oppia, jos siis vallitseva yleinen kehitysaste on liian korkea alkeelliselle käsityskyvyille tai liian alhainen jo kehittyneelle tajunnalle. Jokainen inkarnaatio on nimittäin spekulointia riskeineen. Epäonnistuneena se lisää huomattavasti involvoitumisien määrää. Kaikki inkarnaatiot eivät ole yhtä merkittäviä, yhtä opettavaisia, yhtä ilontäyteisiä, yhtä kivuliaita.

⁷Oivallattaneen, että ihminen ei ole verho, jolla on “sielu” vaan että hän on “sielu”, jolla on verhot. Kun ihmiskunta ymmärtää, että tajunnankehitys on elämän tarkoitus, menettää aineaspekti merkitystään, ja ykseyden tahto tekee myös fyysisestä maailmasta paratiisin.

⁸Oikeutetusti on sanottu, että meidän fiktiomme estävät meitä näkemästä todellisuutta sellaisena kuin se on.

2.40 Inkarnaatioverhojen hajoaminen

¹Elämä inkarnaatoiden välillä, elämä organismin kuoleman jälkeen, voidaan jakaa kolmeen eri vaiheeseen: elämä emotionaalimaailmassa, elämä mentaalimaailmassa ja elämä kausaalimaailmassa.

²Ensiminä on ihmisen kausaaliverho ja sen ensitriadissa oleva monadi. Inkarnoitunut ihminen muodostuu triadiverhosta (pienemmästä kausaaliverhosta), mentaali- ja emotionaaliverhosta sekä eetteriverhosta organismeineen. Varsinaiset inkarnaatioverhot hajoavat kolmessa eri prosessissa: ensiksi eroaa organismi eetteriverhoineen, sen jälkeen emotionaaliverho ja viimeksi mentaaliverho, jonka jälkeen triadiverho sulautuu suureen kausaaliverhoon kausaalimaailmassa. Inkarnaatio on siten päättynyt.

³Kun organismi ja eetteriverho irtautuvat, lakkaa minän kyky tehdä fyysisiä aistihavaintoja; emotionaaliverhon irtautuessa lakkaavat sen pyyteet ja tunteet. Kun mentaaliverho hajoaa, häviävät viimeiset rippeet minän mahdollisuudesta tajuntaan. Minä vajoaa unettomaan uneen triadissaan kausaaliverhossa ja herää tajuntaan vasta seuraavan inkarnaation yhteydessä.

⁴Ihmisen itsetietoinen emotionaalinen elämä alkaa yleensä siten, että triadin fysikaalitatiomi jättää eetteriverhon ja koteloituu kausaaliverhoon. Samaan aikaan kun eetteriverho vapautuu organismista, vapautuu emotionaaliverho eetteriverhosta. Eetteriverho jää kuolleen organismin läheisyyteen ja hajoaa täsmälleen samaa vauhtia kuin organismi. Ruumiinpolton yhteydessä hajoaa siten myös eetteriverho nopeimmalla mahdollisella tavalla. Emotionaaliverhon vapautuessa eetteriverhosta seuraa yleensä tajuttomuus, jonka aika vaihtelee muutamasta minuutista useihin tunteihin. Sen jälkeen minätajunnasta tulee täysin subjektiivisesti tietoinen ja tavallisesti tietyissä määrin objektiivisesti tietoinen emotionaaliverhossa. Emotionaalinen elämä on ohi, kun triadiverho, johon triadin pian

koteloituva emotionaaliatomi sisältyy, lopullisesti jättää emotionaaliverhon. Tämä verho, joka sen jälkeen on pelkkä elementaali, hajoaa vähitellen.

⁵Erottuaan emotionaaliverhosta triadin mentaalimolekyyli jatkaa yksin toimintaansa ja mentaaliverhon oleskelu mentaalimaailmassa alkaa ehdottoman subjektiivisessa, mentaalisisessä itsetietoisuudessa. Kun mentaaliverho on lopullisesti hajonnut triadimolekyylin koteloitumisen myötä on nk. persoonallisuus tuhoutunut. Kausaalimaailmassa triadi saa kausaaliverhossa odottaa uutta aktiivisuuden vaihetta uuden involvoitumisen muodossa. Kausaalinen aktiivisuus ja tajunta ei ole normaaliyksilölle ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla lainkaan mahdollinen.

⁶Emotionaaliverhon elinikä voi vaihdella yhtä paljon kuin organismin ikä. Sääntönä on, että mitään sääntöä ei ole. Lukemattomat tekijät myötävaikuttavat, niin että jokainen yksilö useimmissa suhteissa poikkeaa säännöstä, tietenkin kohtuuden rajoissa. Esoteriikassa dogmatismi on todiste tietämättömyydestä. Jokainen yksilöllinen tapaus on erityisesti tutkittava. Jotkut yksilöt voivat jättää emotionaaliverhon välittömästi hajoamaan. Tilastollinen tutkimus on uskonut voivansa todeta, että alhaisella kehitystasolla olevan villi-ihmisen viisivuotinen elämä emotionaalimaailmassa (ilman sitä seuraavaa mentaalista elämää) voidaan katsoa normaaliksi. 25 vuotta voidaan katsoa sivilisoituneen ihmisen keskimääräiseksi emotionaaliseksi eliniäksi. Harvoin kenenkään aika ylittää 100 vuotta. Mentaaliverhon itsenäinen olemassaolo mentaalimaailmassa voi vaihdella muutamasta tunnista tuhansiin vuosiin. Keskivertoihmiselle tuhat vuotta voi päteä keskimääräisenä aikana. Elämä kausaalimaailmassa on useimmille tiedostamattomuuden olemassaoloa. Älyllisen eliitin tietoinen kausaalielämä voidaan arvioida 100 vuodeksi. Se ylittää harvoin 250 vuotta. Tiedostamaton tila kausaalimaailmassa voi jatkua kuinka kauan tahansa: tuhansia, miljoonia vuosia. Ne, jotka inkarnoituvat uudelleen aionimme kuudennessä juurirodussa, ovat voineet nukkua noin neljä aionia. Toiset reinkarnoituvat välittömästi mentaaliverhon hajottua, mikä johtuu siitä, että kaikki edellytykset kehityksen lain ja korjuun lain mukaan ovat olemassa. Jos erikoiskokemukset ovat toivottavia, annetaan mahdollisuus involvoitua toisissa palloissa.

⁷Elämä emotionaalimaailmassa (jota epäasiallisesti kutsutaan astraalimaailmaksi) voi olla joko unessaoloa, subjektiivista sisäänpäin suuntautunutta meditaatioelämää tai objektiivisesti tietoista elämää. Objektiivinen tajunta on useimmissa tapauksissa rajoittunut yhden molekyytilajin tajunta-alueeseen kerrallaan. Emotionaaliverhon alempien molekyytilajien vähitellen hajotessa, objektiivoituu korkeampien molekyytilajien tajunta.

⁸Useimpien emotionaaliverhot hajoavat viidessä vaiheessa: ensin alin molekyytilaji (48:7), sen jälkeen seuraavaksi alin (48:6) jne., kunnes lopulta on jäljellä kaksi korkeinta (48:2,3) viidettä hajoamisvaihetta varten. Mitä enemmän yksilö on harjoittanut tiettyyn molekyytilajiin kuuluvaa tajuntaa, sitä suurempi määrä tätä ainetta verhossa on, sitä elävöityneempi aine on ja sitä pitemmän ajan sen hajoaminen kestää. Tämä asteittainen alempien molekyytilajien erottaminen merkitsee asteittaista emotionaalisen tajunnan kohottamista. Persoonallisuus ikään kuin jalostuu viidessä vaiheessa. Tunnusomaista itsearviointille on tällöin, että yksilö toteaa jalostumisen ympäristössään mutta ei itsessään. Hän on aina ollut sama jalo yksilö.

⁹Yhteys edelleen fyysisessä organismissa pidätelyihin emotionaalioletoihin on mahdollinen vain niin kauan kuin emotionaaliverhossa on jäljellä kolmen alimman molekyytilajin (48:5-7) ainetta.

¹⁰Monet puuhailevat emotionaalimaailmassa spekulatiivisten ongelmien parissa ja heidän tajuntansa suuntautuu sisäänpäin niin kuin unelmoitsijoiden fyysisessä maailmassa. Heidän herättämisensä ulospäin suuntautuvaan elämään on karhunpalveluksen tekemistä heille. Emotionaalielämän kokemukset ovat älylliselle yksilölle yleisesti katsoen arvottomia. Emotionaalimaailman kaikista häiriöistä tietoiseksi tuleminen ehkäisee sitä keskittymistä, joka nopeimmin vapauttaa mentaaliverhon emotionaaliverhosta. Ulospäin suuntautuva

toiminta elävöittää emotionaaliverhoa ja pidentää sen elämää. Emotionaalimaailmassa valveilla olevat havaitsevat astuneensa uuteen, tuntemattomaan, käsittämättömään maailmaan. Mukana seuranneet fyysiset katsantotavat vain vaikeuttavat orientoitumista. Tuskin he ovat kunnolla ehtineet mukautua johonkin ympäristöön, kun he jo huomaavat siirtyneensä toiseen, seuraavaan korkeampaan molekyyliin. Harhautumiseen myötävaikuttaa, että heidän muovaava mielikuvituksensa tekee heille moneen kertaan kepposia. Joka on uskonut taruihin helvetistä, näkee pelkonsa toteutuneena, ja monet kärsivät näistä luomistaan kauhuista. Tietenkin he voisivat saada valistusta jo auttavasti orientoituneilta emotionaaliolennoilta. Mutta koska useimmat uskovat edelleen dogmeihinsa, mieluummin uskovat tietävänsä ja käsittävänsä kuin ottavat vastaan tietoa, oppivat he hitaasti omasta kokemuksestaan. Se, mitä ei tiedetä tai käsitetä korvataan ja “todistetaan” mielikuvituksen rakennelmilla vielä helpommin emotionaalimaailmassa kuin fyysisessä maailmassa. (Emotionaalimaailmassa viestitään kielen omalaatuisten emotionaali- muotojen avulla, minkä vuoksi kielitaito on viestinnälle välttämätön. Mentaalitajunta sen sijaan tulkitsee välittömästi kaikki mentaaliset värähtelyt.)

¹¹Kärsimys on aina ulottuvilla emotionaalimaailmassa tuhatkertaisesti vahvistuneine tunnetiloineen. Tunteiden suhteen emotionaalimaailma voidaan jakaa kahteen “taivaaseen” (48:2,3) ja neljään “helvettiin” (48:4-7). Useimmat elävät fyysisinä olentoina jossakin näistä poistyöntävistä tiloista, vailla fyysisiä edellytyksiä. Kun he jättävät fyysisen maailman, jäävät nämä edellytykset pois. Kaikesta emotionaalista kärsimyksestä voi päästä käyttämällä määrätietoisesti tahtoa, kieltäytymällä huomioimasta kärsimyksen aiheuttajaa, kieltäytymällä kärsimästä. Avuttoman vaikeaa emotionaalimaailmassa on vain niillä, jotka ovat itsemurhalla yrittäneet paeta kärsimystä. Liian myöhään he oivaltavat kohtalokkaan erehdyksensä. Ajaksi, joka fyysisestä elämästä olisi ollut jäljellä, yksilön tajunta jää niihin tunnetiloihin, joita hän on tahtonut paeta. Kokemus sellaisesta kaudesta, ilman tylsistymisen, rentoutumisen tai edes hetkellisen unohduksen mahdollisuutta, on hyvinkin saattanut olla alkuna tarulle “ikuisesta helvetistä”.

¹²Mentaalimaailmassa tajunta viettää ehdottoman subjektiivista mentaalista illuusioelämää ilman objektiivisuuden mahdollisuutta tai edes aavistamista subjektiivisuuttaan. Minän pitkäaikainen oleskelu mentaalimaailmassa selittää subjektivistien pöyristyttävän “tunteen” aineen epätodellisuudesta ja illusiivisuudesta. Tila mentaalimaailmassa vastaa heidän teoriaansa. Filosofien on mentaalimaailmassa mahdotonta oivaltaa, ettei heillä ole kykyä objektiivisuuteen ja sen tähden heidän täytyy pysyä subjektivisteinä (solipsisteina). Jo fyysisessä elämässä monet elävät olennaisissa suhteissa epätodellista mielikuvituselämää, joka on täynnä mielivaltaisia ajatusrakennelmia. He kieltäytyvät huomioimasta aineellisia todellisuuskriteereitä. Kaikki, mistä mentaaliolento mentaalimaailmassa meille käsittämättömällä ehdottoman todellisuuden tunteella on tietoinen, on ehdotonta autuutta ja täydellisyyttä. Kaikki on siellä samalla hetkellä kuin ajatus. Ystävät puhuvat ja toimivat täsmälleen tavalla, jonka yksilö itse näkee täydelliseksi. Ajatuksen vihjeestä muuttuvat kaikki olosuhteet, ja kaikki tyynni on vain luonnollista. Normaalilyksilölle objektiivinen mentaalinen tajunta on täysin mahdotonta ja niin ollen jokainen kosketus myös mentaaliolentoihin. Fyysisestä maailmasta tuodut katsantotavat (esim. kolmiulotteinen tilantaju) jäävät horjumattomiksi. Uusia tosiasioita ei voi (objektiivisuuden puutteesta) tulla lisää, joten laajempi näkemys on täysin mahdoton. Yksilö on riippuvainen niistä fiktioista ja illuusioista, joita hän on fyysisen elämänsä aikana koonnut.

¹³Ehdottoman subjektiivisessa tilassaan ihminen luulee olevansa kaikkietävä ja kaikkivoipa, mikäli hän ei rajoita itseään oman voimattomuutensa dogmeilla jne. ja vietä aikaansa kiittämällä ja ylistämällä jumalaa autuudestaan. Taikauskoiheen löytää aina vahvistuksen niin emotionaali- kuin mentaalimaailmassa.

¹⁴Mentaalimaailman häiriöttömässä olotilassa minä voi tarkastella viimeisintä maallista elämäänsä ja kerta kerralta analysoida mentaalisia kokemuksiaan ja sublimoida näitä ideoiksi, jotka kausaalinen ylitajunta hyödyntää. On korvaamattoman arvokasta, että ensimmäinään saa tämän jälkeen menettää persoonallisuutensa idiosynkrasiat, kiteytyneet fiktiot ja katsantotavat, kelpaamattomat sammaloitumat aloittaakseen aikanaan ilman menneisyyden ehkäisevää painolastia uuden olemassaolon, jota rikastaa mahdollisuus kasvavaan tietoon ja ymmärtämykseen.

¹⁵Normaaliyksilön ensimmäinään menettää tietoisuutensa ollessaan kykenemätön aktiivisuuteen kausaaliaineessa. Minätajunta jää piileväksi. Kun minä pystyy aktivoimaan kausaaliverhonsa rajoittamattomaksi ajaksi, siitä tulee “kuolematon”, koska monadin tajunta ei enää koskaan voi jäädä piileväksi. Jäämällä piileväksi minätajunnan tajunnallinen jatkuvuus katkeaa, jolloin myös sen muisti jää piileväksi. Minän uusilla verhoilla ei ole muistia, minkä vuoksi monadin muisti, joka ei voi olla yhteydessä edellisten verhojen muistiin, on piilevä. Piilevä tila johtuu siis osaksi triadin inaktiivisuudesta, osaksi edellisten verhojen muistien menetyksestä, osaksi siitä, ettei yksilöllä ole objektiivisen atomitajunnan kykyä. Uudelleenmuistaminen on osaksi subjektiivista, osaksi objektiivista. Subjektiivisena se on välitöntä ymmärtämystä. Objektiivisena se on normaaliyksilöllä, mikäli sitä lainkaan esiintyy, riippuvainen tilapäisestä tai osittaisesta triadin fysikaaliatomin atomitajunnan aktivoinnista.

2.41 Yksilöllinen minä

¹Omlaadun perustavat atomin kaikki kokemukset ja yksilölliset vaikutukset – ja ne kaikki alun alkaen aina erilaisia – lukemattomissa eri aineyhdistelmissä primaari- ja sekundaariaineena. Sitä vahvistavat yksilölliset kokemukset mineraalina, kasvina ja eläimenä. Aioneja kestäneestä vaikutuksesta sopeutumiseen, hämärästä tuntemisesta ja hapuilusta, vaistomaisesta reagoinnista, erottamisesta ja valitsemisesta omalaatu kiteytyy kaikkien niiden tiedostamattomien ja tietoisien kokemusten yksilölliseksi kokonaissynteesiksi, joita yksilö on saanut aina siitä lähtien kun ikiatomi involvoitui kosmiseen aineeseen.

²Monadille koko manifestaatioprosessi on omalaadun jatkuvaa yksilöllistämistä. Oleskelu ihmiskunnassa, joka antaa monadille itsetietoisuuden, ei aloita eikä lopeta omalaadun kehitystä. Mutta tämä eristäytymiskausi, kaikista kehitysvaiheista vaikein, on välttämätön yksilöllisyyden vahvistamiselle, jotta tämä pysyy itsemäärävänä kollektiivisessa ekspansiossa.

³Aine läpikäy neljä kertaa täydellisen involvoitumisen ja evolvoitumisen. Ensimmäisessä prosessissa siitä tulee rotaatioainetta, toisessa elementaaliainetta, kolmannessa (tertiääriaineen) siitä tulee evoluutioainetta ja neljännessä yksilöllistä ainetta, joka hankkii itsetietoisuuden. Tertiääriaine koostuu “irralisista” evoluutioatomeista ja evoluutiomolekyyleista, jotka kehittyvät yhteydestä minäatomeihin. Se sisältyy enemmän tai vähemmän pysyviin aggregaatteihin kuten triadiyksiköt, aggregaattiverhojen keskukset jne. Mutta se voi myös muodostaa tilapäisiä ainemuotoja, jotka hajoavat täyttämänsä tehtävän jälkeen. Nämä eivät voi muodostua “tiedostamatta”, niin kuin involuutioaine, vaan siihen tarvitaan ainakin superessentiaalista tietoa ja kykyä. Ne ovat myös aktiivisempia ja tarkoituksenmukaisempia kuin elementaalit ja suorittavat täydellisesti niille annetut tehtävät sen viisauden ja vastustamattoman tahdon mukaisesti, joka muovasi ne.

⁴Monadilla on siten pitkä matka takanaan. Lukuun ottamatta osallistumistaan kosmisiin prosesseihin, jotka valmistavat sitä aurinkokunnalliseen konkretisointiin (43–49), se on eri aurinkokunnissa ollut sekä primaari- että sekundaariainetta. Sen jälkeen se on evoluutioatomina hankkinut alkavan subjektiivisen tajunnan, joka ilmentää itseään epämääräisenä vaistona. Itseaktiivisuuden kehittyessä se on lopulta voinut involvoitua

triadeihin hankkiakseen aktiivisuuden kyvyn näissä edellytykseksi objektiiviselle tajunnalle ja itsetietoisuudelle.

⁵Evoluution aikana monadi hankkii ensimmäisessä triadissa täyden objektiivisen itsetietoisuuden kaikissa eri ainelajeissa ja täyden värähtelykyvyn triadiverhojensa avulla näissä samoissa ainelajeissa. Askel askeleelta jokaisen molekyytilajin kautta monadi hankkii tarvittavat kyvyt, ratkaisee vuoron perään näennäisesti loputtoman sarjan tajunnan ja tahdon ongelmia. Monadi oppii hallitsemaan aineen alhaalta päin eikä jätä lopullisesti yhtäkään ainelajia, ennen kuin vastaavan verhon ajunnalliset toiminnot ovat lähinnä korkeamman verhon automaattisessa hallinnassa.

⁶Kun triadin mentaalimolekyylillä voi värähdellä jokaisessa neljässä mentaaliosassa molekyytilajissa, siirtyy monadi supereetteriseen mentaalimolekyylisiin (47:3) kausaaliverhossa, siitä subatomiseen ja lopulta mentaaliatomiin, josta se aikanaan siirtyy toistriadin mentaaliatomiin. Ensitriadista voidaan jälkeä luopua. Jos se eroaa, se hajoaa kolmeen rakennosaansa. Monadi on hankkinut kaikkietävyuden ja kaikkivaltiuuden viidessä alimmassa maailmassa (47–49) ja voi tarvittaessa muodostaa tilapäisen triadin toiminnalleen alemmissa maailmoissa.

⁷Monadin inhimillinen kehitys on päättynyt, kun se on valvetajunnassa hankkinut objektiivisen tajunnan fyysis-eetterisestä, emotionaaliosasta, mentaaliosasta ja kausaaliosasta maailmasta; organisoinut ja automatisoinut emotionaali-, mentaali- ja kausaaliverhon; hankkinut kyvyn värähdellä täydellä voimalla näissä ja keskittynyt toistriadiin. Sen jälkeen tapahtuva kuuluu ekspansioon, ensiksi maailmoissa 46–43 aurinkokunnassa, sen jälkeen maailmoissa 42–2 kuudessa yhä korkeammassa kosmisessa valtakunnassa. Vasta sitten kun monadi on saavuttanut atomilajin 1, se tiedostaa olevansa ikiminä, joka se aina on ollut.

⁸Kosmisen kaikkietävyuden ja kaikkivaltiuuden saavuttaneena kaikesta involvoitumisesta vapaassa ikiatomitilassaan minä siirtyy tilaan, joka on alemmalle tajunnalle tuntematon. Muinaiset opettajat nimittivät tätä “astumiseksi manifestoitumattomaan”. Monadi voi silloin sallia itsensä hajoamisen ja sulautumisen ikiaineen homogeenisuuteen ja tiedostamattomuuteen. Tämä on todellinen “nirvana”, niin toivottoman väärinkäsitetty. Universaaliosan ekspansion ja kaikesta involvoitumisesta vapautumisen edellytys on elämän palvelu, liittyä yhteistyössä toisten kanssa johonkin palloon, seitsenpalloon ja yhä suurempiin pallomuodostelmiin. Tiedon ja vallan tavoittelu johonkin muuhun tarkoitukseen kuin elämän palveluun johtaa uuteen involvoitumiseen yhä alempien maailmojen yhä karkeampaan aineeseen. Kun elämä on parhaimmillaan, se on työtä käsittämättömässä autuudessa manifestaatioprosessin palveluksessa omaa minää ajattelematta. Ainoa tie kaivattuun lopulliseen päämääräänä, ikuisen lepoon, on auttaa ikimanifestaatiiossa olevia tiedostamattomia ikiatomeja hankkimaan nopeimmalla tavalla tajunta, itsetietoisuus, kollektiivitajunta, kaikkietävyys ja kaikkivalta. Elämisen jatkaminen sen jälkeen on todellisen “uhrin” antamista.

⁹Emotionaaliasteella minä samaistuu emotionaaliolomuokseensa, humaniteettiasteella mentaaliolomuokseensa. Idealiteettiasteella yksilö tietää, ettei hänen kausaaliolomuokseensa ole hänen varsinainen minänsä vaan yksinomaan minän pysyvä verho ihmiskunnassa. Varsinaisen minänsä yksilö oppii tuntemaan vasta sitten, kun hän vapaana monadina on saavuttanut ikiatomiasteen. Siihen saakka hän on yhtä verhojensa kanssa, erityisesti aktiivisempien verhojensa kanssa.

2.42 Kollektiiviminuudet

¹Monadi on minä. Ensitriadista tulee minä, kun siinä oleva monadi on hankkinut itsetietoisuuden. Sen jälkeen itsetietoisuus on aina minä, olipa se millä kehitysasteella tahansa. Toistriadista tulee toisminä ja kolmastriadista kolmasminä, kun monadi

itsetietoisuudellaan ja omalaadullaan ottaa ne haltuunsa. Ensitriadissa monadi hankkii itsemääräävän itsetietoisuuden. Tois- ja kolmastriadissa sen yksilöllisyys avartuu yhä laajemmaksi kollektiivisuudeksi itsehankitulla elämänyksydellä. Ensimmäinen on yksilöllinen minä. Kaikki korkeammat minuudet ovat kollektiivisiä minuuksia. Yksilöstä tulee siten kollektiiviminä, kun se on yhtynyt yhteisyystajuntaan.

²Toisminä on neljä eri olentoa: korkeampi superessentiaaliolento (45:1-3), joka ympäröi kolmea alempaa verhoa, nimittäin alempaa superessentiaaliolentoa (45:4-7), essentiaaliolentoa (46:1-7) ja kausaaliolentoa (47:1-3). Toisminän kehitystasojen lukumäärä on 14; yksi taso jokaista molekyyllilajia varten essentiaalisessa ja superessentiaalisessa aineessa. Kolme kausaalista tajuntaa monadi on hankkinut jo ensimmäisenä minänä. Kolmasminä on samalla tavoin neljä olentoa: superessentiaaliolento (45:1-3), submanifestaaliolento (44:1-7) ja kaksi manifestaalista olentoa (43:4-7 ja 43:1-3).

³Korkeampien triadien aktiivisuus alkaa, kun ne aktivoidaan alhaalta päin. Täysin aktiivisia ne ovat silloin, kun monadi on keskittänyt itsensä niihin. Kausaaliverhon aktivoituminen alkaa kulttuuriasteella. Toistriadin aktivoituminen alkaa, kun ensimmäisen kausaaliverhon mentaaliatomien määrä on 25 prosenttia. Toistriadin mentaaliatomien aktivoituminen pysyy monadin aktiivisuuden kyvyn tasalla kausaaliverhon sisimmässä keskuksessa. Kun kausaaliverho arvioitujen /laskettujen seitsemän inkarnaation jälkeen koostuu yksinomaan atomiaineesta, on triadin essentiaaliatomi voinut aktivoitua siinä määrin, että se on muodostanut essentiaaliverhon, jolla on aktiivinen tajunta kahdessa alimmassa essentiaalisessa molekyyllilajissa (46:6,7). Kolmannen molekyyllilajin (46:3) aktivoitumisen myötä alkaa triadin superessentiaalimolekyylin (45:4) aktivoituminen. Seitsemän lisäinkarnaation jälkeen monadin arvioidaan kykenevän keskittämään itsensä toistriadin verhoon (45:1-3). Kolmasminän aktivoituminen alkaa toisminän tultua subjektiivisesti tietoiseksi korkeammassa superessentiaaliverhossaan, joka vastaa kolmastriadin superessentiaaliatomien (45:1) verhoa.

⁴Niin kauan kuin kollektiiviminuudet (tois- ja kolmasminä) ovat inaktiivisia, ei tois- ja kolmastriadilla ole vastaavia verhoja maailmoissaan. Nämä muodostuvat, kun monadi aktivoi nämä minuudet vastaavan triadin alimmassa atomissa.

⁵Siinä määrin kuin esoteerinen tieto käsittelee olemassaolon aspekteja ja tarpeellisia perustavia tosiasioita, on se auktoritatiivista niin tois- kuin kolmasminälle, ja sen vahvistaa kokonainen sarja korkeampia olentoja yhä korkeammassa maailmoissa. Tieto on ilmoitettu välttämättömänä aurinkokuntaminuuksille, jotta he ymmärtäisivät todellisuutta. Mutta tämä ei tarkoita, että mitään saisi hyväksyä tarkistamatta. Jokaisen on itse tutkittava ja todettava tosiasiat. Tietoa on pidettävä hypoteettisena, kunnes yksilön oma kokemus on muuttanut sen apodiktiseksi. Tämä tapahtuu, kun yksilö kokee kaikinpuolisesti nykyhetkessä aina eläviä erilaisia pallomuisteja, jotka eivät sisällä vain kaikkea tapahtumainkulkua, vaan myös kaikkien tajunnanilmaisut.

⁶Kollektiiviolentona minän valittavana on lukemattomia sellaisia olentoja. Muutamat pitävät parempana kokemusten hankkimista erilaisissa aggregaateissa. Toiset jatkavat yhdessä ja samassa kollektiivisuudessa. Myös kollektiiviolennossa on asteita, ja yksilön edistyminen riippuu ominaisuuksien ja kykyjen jatkuvasta itsehankinnasta.

ESOTEERINEN KOSMOLOGIA

2.43 Manifestaatiot

¹On erotettavissa seuraavat neljä aineellista todellisuutta:

ikiaine (kaaos)
ikimanifestaatio
kosmos (atomiaine)
aurinkokunta planeettoineen (molekyyliaine)

²Ikiaine on sekä varsinainen aine että todellinen, rajoittamaton tila.

³Ikimanifestaatio – sokean tahdon tuote – koostuu ikiaineesta muodostuneista ikiatomeista ollen siten vapaiden, involvoitumattomien ikiatomien tyhjentyvätön varasto. Ikiatomit, kaiken muun aineen alkuperäisaines, ovat tuhoutumattomia ollen siten ainoa todella tuhoutumaton aine. Kaikki muu aine muodostuu ja hajoaa. Jokaisessa ikiatomissa on ikiaineen ikuisesti sokea, ikuisesti dynaaminen tahto, kaiken aineen tyhjentyvätön lähde, ikuisesti läsnäoleva ja sen rajattoman voiman lähde, joka on jokaisen ikiatomin käytettävissä.

⁴Kosmos ulottuvuutena tilassa vastaa tietystä määrin sitä, mitä kutsumme galaksiksi, miljoonien aurinkokuntien yhdistelmä. Jokainen kosmos on oma galaksinsa. Kosmosten lukumäärä on rajaton. Jokaisella kosmoksella on oma atomiaineensa. Alun perin kooltaan vähäinen kosmos kasvaa aurinkokuntien lukumäärän karttuessa.

⁵Jokaisella aurinkokunnalla on oma molekyyliaineensa. Aurinkokunta on ikään kuin kosmoksen jäljennös. Kun tunnetaan lähemmin aurinkokuntaa (sen aine, koostumus, tajunta) voidaan monissa suhteissa vetää kosmosta koskevia analogisia johtopäätöksiä. Vanhalla puhetavalla analogiasta makrokosmoksen ja mikrokosmoksen välillä moniin yksityiskohtiin pätevä oikeutuksensa.

⁶Sana manifestaatio merkitsee myös pallojärjestelmää maailmoineen ja luomakuntineen.

2.44 Seitsepallot

¹Kosmos on pallo, joka täyttyy palloista. Oikean kuvitelman saamiseksi palloista on kolmiulotteinen tilankäsitys riittämätön.

Meidän aurinkokuntamme koostuu 490 pallosta. Ne muodostavat kymmenen 49-palloa, jotka koostuvat seitsemästä seitsepallosta.

²Seitsepallo muodostaa ykseysjärjestelmän sinänsä. Seitsemän seitsepalloa muodostaa oman evolutiivisessa suhteessa yhtenäisen järjestelmän, 49-pallon. Joka on täysin käsittänyt seitsepallon ja 49-pallon järjestelmän, voi analogisesti soveltaa näitä kosmisiin palloyhdistelmiin.

³Seitsepallo koostuu seitsemästä toisiansa sivuavasta pallosta, 49-pallo seitsemästä seitsepallosta. Ensimmäinen pallo seitsepallossa vastaa aineellisessa suhteessa seitsemättä, toinen kuudetta, kolmas viidettä. Seitsepallon neljännellä pallolla on aina alinta esiintyvää ainetta. Seuraavaksi alimpana ovat kolmas ja viides, toinen ja kuudes, ensimmäinen ja seitsemäs. Annetut ainelaji viittaavat – niin kuin niiden on aina tehtävä – alimpaan esiintyvään aineeseen, joka sisältää kaikki korkeammat. Alin ainelaji on objektiivisuuden suhteen tärkein.

⁴Seitsepallo, johon me kuulumme, on alin ja karkea-aineisin seitsepallo. Siinä on kolme fyysisestä aineesta muodostuvaa palloa. Pallot 1 ja 7 meidän seitsepallossamme ovat mentaalisia palloja (47:4-7). Pallot 2 ja 6 ovat emotionaalisia palloja (48:1-8). Pallot 3 ja 5 ovat näkymättömiä, fyysis-eetterisiä palloja (49:1-4). Meidänpallomme (4) on karkea-aineinen pallo (49:5-7). Tämä viimeksi mainittu pallo (4) on aina ainoa pallo 49-pallossa, joka

on normaaliyksilölle näkyvä. Kaikki planeetat sisältyvät vastaaviin seitsenpalloihin vastaavissa 49-palloissaan.

⁵Meidän planeetallamme on viisi ainemaailmaa: karkeafyysinen, fyysis-eetterinen, emotionaalinen, mentaalinen ja kausaalinen.

Pallollamme on neljä yhtenäistä verhotajuntaa vastaavine verhomuisteineen. Näistä fyysisen ja emotionaalisen maailman kokonaismuistit ovat käytännöllisesti katsoen luoksepääsemättömiä, mikä johtuu kaikkien näiden maailmojen kehitysasteilla oleskelevien yksilöiden kaoottisesta tajunnantilasta. Varsinainen pallomuisti on kausaalinen maailma sen ollessa pallon korkein muisti. meidän planeettamme essentiaalimaailma (essentiaaliaine, essentiaalitajunta, essentiaalimuisti) kuuluu seitsenpalloon.

⁶Matkustaminen ilman apua jollekin toiselle alimmalle seitsenpallolle aurinkokunnassamme vaatii superessentiaalista objektiivista tajuntaa. Vain täydellistyneet toiset minät voivat siten vierailta toisilla planeetoilla aurinkokunnassamme.

⁷(Niitä kolmea seitsenpalloa, jotka edelsivät meidän seitsenpalloamme 49-pallossa, muinaiset opettajat nimittivät kirjoituksissaan Neptunukseksi, Venukseksi ja Saturnukseksi; ja niitä kolmea seitsenpalloa, jotka tulevat vuoron perään korvaamaan omamme, he nimittivät Merkuriukseksi, Marsiksi ja Jupiteriksi. Palloa 1 seitsenpallossamme nimitettiin Vulkanukseksi, palloa 2 Venukseksi, palloa 3 Marsiksi, palloa 5 Merkuriukseksi, palloa 6 Jupiteriksi ja palloa 7 Saturnukseksi. Nimitykset olivat avaimia, jotka viittasivat tiettyihin suhteisiin.

2.45 Involuutio ja evoluutio seitsenpalloissa

¹Aineprosessi etenee kaikissa palloissa. Involuutio- ja evoluutioprosessit tapahtuvat pääasiallisesti yhdessä 49-pallon seitsenpallossa kerrallaan. Aine hankkii jokaisessa seitsenpallossa ominaisuuksia, joita juuri tämän seitsenpallon aineyhdistelmän on tarkoitus mahdollistaa. Jokainen seitsenpallo merkitsee siten tietyä kehitysvaihetta involutiivisessa ja evoluutiivisessa suhteessa. Joka on ymmärtänyt yhden seitsenpallon prosessit, voi analogisesti vetää johtopäätöksiä prosesseista toisenlaisissa seitsenpalloissa.

²Jokaisessa seitsenpallossa jokainen luomakunta saavuttaa sen täydellisyyden, joka mahdollistaa jatkokehityksen lähinnä seuraavassa valtakunnassa seuraavassa seitsenpallossa.

³Involuutio ja evoluutio ovat prosessi, joka paljon muun ohella merkitsee niin involuutio- kuin evoluutioaineen siirtämistä seitsenpallolta toiselle. Tämä prosessi vie jokaiselta luomakunnalta seitsemän aionia.

⁴Siirryttäessä yhdeltä seitsenpallolta toiselle siirtyvät kaikki luomakunnat, sekä involuutio- että evoluutiokunnat.

⁵Elementaalikunnille tämä merkitsee askelta alaspäin kohti fyysisen maailman kivikuntaa, evoluutiokunnille askelta ylöspäin seuraavaan luomakuntaan.

⁶Kaikki ainemuodot hajoavat, niiden aineet jatkavat kehitystään seuraavassa seitsenpallossa, säilyttäen piilevässä muodossa hankitut ominaisuudet ja kyvyt.

⁷Involuutioon suhteen tulee seitsenpallon kausaalelementaaleista mentaalelementaaleja seuraavassa, emotionaalelementaaleja seuraavassa siirtyäkseen vielä seuraavassa kivikuntaan.

⁸Evoluution suhteen, vapautuvat seitsenpallon kiviryhmäsielut seuraavalle seitsenpallolle siirryttäessä fyysisestä eetteriaineesta muodostuvasta ryhmäverhostaan siirtyen siten automaattisesti kasvikuntaan. Kasviryhmäsielut vapautuvat emotionaaliaineesta muodostuvasta ryhmäverhostaan ja siirtyvät eläinkuntaan. Eläinryhmäsielut vireytyvät niin, että yhteinen verho räjähtää ja jokainen eläintriadi saa oman kausaaliverhonsa. Siten myös

triadit (evoluutiomonadit triadiverhossa) tarvitsevat yleensä seitsepallon saavuttaakseen lähinnä korkeimman luomakunnan.

⁹Yllä kuvattu proseduuri on ohjelman mukainen ja sen tarkoitus on osoittaa evoluution yleinen eteneminen. Itse asiassa kaikki tietyt luomakunnan triadit eivät siirry seuraavaan siirryttäessä

uudelle seitsepallolle. Monet triadit ovat jo sitä ennen saavuttaneet lähimmän päämääränsä, toiset eivät ole vielä läheskään valmiita siirtymään uudelleen jääden siten alempaan luomakuntaansa myös seuraavalle seitsepallolle siirtymisen jälkeen.

¹⁰On lisättävä, että monadien siirtämistä aurinkokunnasta toiseen, planeetalta toiselle tapahtuu usein. Lienee itse asiassa harvinaista, että joku ihmismonadi olisi täydentänyt evoluutionsa ihmiskunnassa samassa pallossa.

¹¹Involuutio ja evoluutio ovat kokoavia nimityksiä monille eri prosesseille, jotka tulevaisuudessa ovat alkuna useille uusille tieteille, jotka ovat välttämättömiä kaiken tieteelliselle ymmärtämiselle. Siihen saakka on pääasia, että molemmat ideat ovat käsitettäviä ja tämä luonnistuuikin proseduurin havainnollisella kuvauksella. On nimenomaan korostettava, että tosiasioita on aivan liian vähän, jotta parantumattomalla vaikuttavalla taipumuksella muutenkin aina eksyttäviin mielikuvituksellisiin spekulaatioihin olisi mahdollisuus selvittää asiaa lähemmin. Kun tieteelliset auktoriteetit ovat kerran oivaltaneet hylozoiikan verrattoman ylivoimaisuuden työhypoteesina, tullaan myös heidän mielenkiintonsa tyydyttämään tieteellisten tutkimusten tarvitsemilla tosiasioilla. Planeettahierarkia ei toivo muuta kuin, että se saisi vapauttaa ihmiskunnan sen tietämättömyydestä (oikeammin täydellisestä harhaantumisesta) ylifyysisen todellisuuden suhteen.

¹²Tieto näistä involuutio- ja evoluutioprosesseista ottaa lopullisesti hengiltä intialaisen opin sielunvaelluksesta, joka sanoo, että paluu korkeammasta luomakunnasta alempaan on mahdollinen.

2.46 Aionit

¹Seitsepallon elinikä jakautuu seitsemään seitsepalloaika;kauteen (aioniin) eli 49 palloaika;kauteen. Seitsepalloaika;kaudella (aionilla) tarkoitetaan aikaa, joka kuluu elämänaktiivisuuden siirtämiseen pallolta pallolle seitsepallon seitsemänpallon ympäri. Sen jälkeen kun "elämä" – so. suurin osa triadimassasta – on tällä tavalla siirretty seitsemän kertaa seitsepallon ympäri, seitsepallo tyhjenee ja suurin osa sen involuutio- ja evoluutioaineesta siirretään seuraavalle seitsepallolle.

²Kolme matkaa seitsemän pallon ympäri meidän seitsepallossamme on jo tehty. Oleskelemme neljännellä aionilla, jonka aktiivisuus on jatkunut yhteensä yli 2000 miljoonaa vuotta. Planeetallamme vallitsee siten neljättä kertaa täysi elämänaktiivisuus.

³Seitsepallomme ensimmäisellä aionilla planeettamme oli kaasumainen, toisella nestemäistä fyysistä ainetta. Kolmannella aionilla oli jo muodostunut kiinteä maankuori, joka nykyisellä

aionilla on saavuttanut suurimman kiinteytensä ja vahvuutensa ja osoittaa alkavan eetteerisoitumisen oireita.

⁴Seitsepallomme seitsemän aionia voidaan jakaa kolmeen involuutioaioniin ja neljään evoluutioaioniin.

⁵Kolmelle involuutioaionille voitaisiin antaa nimet:

1 elementaalisoitumisaioni

2 kivettymisaioni

3 organismaioni

⁶Neljälle evoluutioaionille voitaisiin antaa nimet:

- 4 emotionaaliaioni
- 5 mentaaliaioni
- 6 essentiaaliaioni
- 7 superessentiaaliaioni

⁷Nimityksistä ilmenee, että involuutio nähdään aineen ja evoluutio tajunnan näkökulmasta. Niistä ilmenee myös aionien hallitsevin pyrkimys. Tietenkin aktiivisuuden aikakausina jatkuu kaikenlainen aktiivisuus kaikkialla. Mutta kolmen ensimmäisen aionin voidaan katsoa stimuloivan pääasiallisesti involuutiota ja valmistavan siten suurempia mahdollisuuksia evoluutiolle.

⁸Ensimmäiselle aionille oli tunnusomaista vasta muodostuneiden ainelajien yleinen vakautuminen yhdessä erikoisten involuutiovärähtelyjen aiheuttaman tehokkaan elementalisoitumisen kanssa. Tällä involuutioaikakaudella valmisteltiin eetteriverhojen muotoilemista uuden järjestelmän tyypillisille organismeille ja muille elämänmuodoille.

⁹Toisella aionilla triadit siirrettiin edelliseltä seitsenpallolta. Evolutiiviset elämänmuodot involvoituivat yhä enemmän kohti aineen kiinteätä olomuotoa. Tämä koski erityisesti kivikuntaa.

¹⁰Kolmannella aionilla orgaaninen elämä tuli mahdolliseksi planeetallamme. Kaikki fyysinen elämä oli siihen mennessä ollut eetteristä. Kasvikunta saavutti tällä aikakaudella suurimman eriytyneisyytensä.

¹¹Nykyisellä neljännellä aionilla elintoiminnot ovat jatkuneet pallollamme yli 320 miljoonaa vuotta eli noin puolet palloaika;kaudemme 600 miljoonasta vuodesta. Tämä emotionaaliaioni on eläinkunnan erityinen aikakausi ja merkitsee eläinkunnalle korkeinta aktiivisuuden aikakautta uusine elämänimpulsseineen ja eriyttämis;kokeiluineen kaikkiin ajateltavissa oleviin suuntiin. Organismien automatisointi täydellistyy ja eetteriverhon automatisoituminen kiihtyy. Koska suuri osa edellisen seitsenpallon ihmiskuntaa ei ole päättänyt emotionaalista kehitystään automatisoimalla emotionaaliverhoa, involvoituu tämä edelleen.

¹²Seuraava mentaalinen aioni on ihmiskunnan erityinen aioni.

Siinä onnistuu noin 60 prosenttia ihmiskunnasta saavuttamaan ainakin subjektiivisen kausaalitajunnan ja useimmat ihmiset ottavat kausaaliminuuksina hallintaansa varsinaisen maailmansa. Samanaikaisesti lähestyvät korkeimmat eläinlajit kehitysastetta, jolla ne voivat kollektiivisesti kausalisoitua.

¹³Kuudes ja seitsemäs aioni on tarkoitettu alempien luomakuntien transmigraatiolle, toisten minuuksien ekspansille, kollektiiviyhdistelmille ja tulevien tehtävien valmisteluille.

¹⁴Seitsemännellä aionilla seitsemän palloa redusoituvat järjestyksessä, aina sitä mukaa kuin triadimassa jättää pallon toisensa jälkeen. Seuraavan seitsenpallon täyttäminen involuutio- ja evoluutioaineella tapahtuu samanaikaisesti edellisen seitsenpallon redusoitumisen kanssa. Kun triadit viimeisen kerran siirtyivät edellisen seitsenpallon pallolta 1 pallolle 2, siirrettiin jäljellä oleva involuutio- ja evoluutioaine (rotaatioainetta on kaikkialla) tältä pallolta 1 seuraavan seitsenpallon pallolle 1 involvoitumaan edelleen. Vastaava koskee muita palloja. Pallo 2 täytettiin pallon 2 aineella, pallo 3 pallon 3 aineella jne. Pallo 4, meidän planeet;tamme, täytettiin pallon 4 involutiivisella ja evoluutivisella mentaaliaineella, emotionaaliaineella sekä fyysisellä aineella.

¹⁵Aktiivinen elämä meidän seitsenpallossamme alkoi palolla 1, jatkui sieltä pallolle 2 ja edelleen pallolle 3 ympäri seitsemän pallon. Evoluution siirtäminen edelliseltä seitsenpallolta meidän seitsenpalloomme alkoi kivitriadeista, jotka eivät olleet kyenneet transmigroitumaan kasviryhmäsieluihin ja vastaava pätee myös muihin luomakuntiin. Ne, jotka ovat jääneet

jälkeen eivätkä ole jaksaneet seurata yleisen evoluution mukana, saavat tällä tavalla ylimääräisen kertauskurssin, joka mahdollistaa heille seuralaisten tavoittamisen /kiinni saamisen. Kun kasvitriadit tekevät tuloaan pallolle 1, ovat kivitriadit valmiita jatkamaan pallolle 2. Eläintriadit virtaavat pallolle 1 samalla kun pallon 2 kivitriadit virtaavat siirretään pallolle 3 ja pallon 1 kasvitriadit jatkavat pallolle 2. Kun kausaaliverhojen ympäröimät inhimilliset triadit lopulta siirretään pallolle 1 ovat kivitriadit ehtineet pallolle 4, kasvitriadit pallolle 3 ja eläintriadit pallolle 2. Useimmat triadit seuraavat kuitenkin ihmistriadeja. Ihmisen tultua jollekin pallolle alkaa uusien elämänmuotojen nopea kehittyminen mahdollisesti jo olemassa olevista muodoista sekä tyyppien pikainen eriytyminen. Aktiivinen elämä jatkuu jokaisella pallolla niin kauan, kunnes ihmiskunta on läpikäynyt seitsemän juurirotuaan.

¹⁶Muut elämänmuodot ovat samanaikaisesti ehtineet saavuttaa näille muodoille suhteellisen täydellistyneen olotilan, olotilan, joka jatkuu niillä, jotka jätetään jäljelle suuren triadimassan jättäessä pallon. Jäljelle jätetty elämä ei kehitä uusia muotoja, koska uusia elämänimpulsseja ei ole. Kun triadimassa siirretään seuraavalle pallolle aloittamaan uutta elämänkehitystä, jätetään triadeja aina jäljelle kahdesta eri syystä. Osa ei kykene jatkamaan kehitystä samalla vauhdilla, osa on ehtinyt kiiruhtanut kehityksessä edelle ja ehtinyt seitsepallon ympäri. Edelliset odottavat elämän paluuta jatkaakseen työnsä. Myöhemmät odottelevat siirtyäkseen sopivampana ajankohtana.

¹⁷“Elämän” palatessa esiintyvät uudet elämänimpulssit ja uudet elämänmuodot yhtäkkiä suunnattomana moninaisuutena. useimmat näistä häviävät pian täytettyään tehtävänsä elämän yrityksenä löytää tarkoituksenmukaisimmat muodot ollen siten biologisen evoluution puuttuvia lenkkejä, jotka kaikkien elämänmuotojen aloilla aiheuttavat jatkuvai ongelmia tutkijoille. Kuuden korkeamman pallon elämä seitsepallossamme vastaa suunnilleen planeettamme korkeampien maailmojen elämää. Ero on pääasiallisesti siinä, että uusi maailma syntyy ja edellinen häviää, aina sitä muka kun elämä siirretään pallolta pallolle.

ESOTEERINEN ONTOLOGIA

2.47 *Manifestaatioprosessit*

¹Manifestaatioprosessi voidaan jakaa neljään samanaikaiseen, erottamattomaan, keskeytymättömään ja jatkuvaan prosessiin. Jonkin järjestelmän passiivisuuskaudella ne ovat kuitenkin tämän järjestelmän suhteen vähentyneet minimiin.

²Neljä manifestaatioprosessia ovat: involvoitumisprosessi, involuutioprosessi, evoluutioprosessi (neljässä alimmassa luomakunnassa) ja ekspansio prosessi (korkeammassa valtakunnassa).

³Systeemiseen involvoitumisprosessiin kuuluu mm. kosmisten atomitilojen (43–49) koostaminen seitsemäksi erilaiseksi molekyyliaineeksi, joista jokaisella on kuusi molekyyliä. Tämä tapahtuu pallojärjestelmien muodostumisen yhteydessä.

⁴Involuutioprosessiin kuuluu mm. primaariaineen (jolla on rotaatioliike) muuttaminen sekundaariaineeksi (jolla on rotatiivis- syklinen spiraalimainen liike).

⁵Evoluutioprosessiin kuuluvat mm. elämänmuotojen kehittyminen, triadien muodostaminen ja yhdistäminen ryhmielueiksi, transmigraatio, kausalisoinen sekä essentialisoinen. Evoluutioprosessi jatkuu korkeammassa maailmoissa ekspansio prosessina.

⁶Manifestaatioprosessi voidaan nähdä sekä syklisenä että keskeytymättömänä prosessina. Sen tekee sykliseksi monadien jatkuvasti toistuva involvoituminen yhä koostuneempaan aineeseen, mitä seuraa evolvoituminen suhteellisen koostumattomuuden lähtöasteelle. Se on keskeytymätön, koska eri prosessit myötävaikuttavat saavuttaakseen lyhintä tietä päämäärän: tajunnan aktuaalistumisen, aktivoitumisen, objektivoitumisen ja ekspansion kaikkitietävyyden ja kaikkivaltiuden omaksumiseksi kaikissa maailmoissa.

⁷Vaikka todellisuuden kolme aspektia ovat aina yhtä merkityksellisiä, hallitsee aineaspekti involuutioprosessissa. Evoluutioprosessi merkitsee siirtymistä aineaspektista tajunnanaspektiin, josta tulee näennäisesti tärkein. Ekspansio prosessissa hallitsee aluksi tajunnanaspekti ja vähitellen tahtoaspekti.

⁸“Kuluneena aikana” manifestaatioprosessi on todellinen maailmanhistoria. Ennen menneisyyden kausaalista kokemista emme voi tulkita historiaa oikein, oivaltaa, että nk. maailmanhistorian totuusarvo on yhtä fiktiivinen kuin filosofisen tai luonnontieteellisen metafysiikan arvo. Tieto aineaspektista, tieto tapahtumainkulusta tai aineprosessista ja tieto tajunnanaspektista ovat erottamattomia ja edellyttävät toisiaan.

⁹Manifestaatioprosessit johtavat täydellistyneeseen organisaatioon, jossa on läpiviety työnjako. Täysin rakentunut kosmos on suunnattoman monimutkainen, täydellisellä tarkkuudella työskentelevä organisaatio. Ikimanifestaatio on dynamiksen aikaansaannos. Muut manifestaatiot ovat niiden monadien aikaansaannosta, jotka ovat itse läpikäyneet involuution, evoluution ja ekspansion ja siten kulkeneet tien tiedostamattomuudesta kosmiseen kaikkitietävyyteen. Kaikki manifestaatio on pakosta lainmukainen prosessi. Mutta yksilöllisissä muodoissaan se on lisäksi ikuista improvisointia ja kokeilua alun perin annettujen edellytysten ehtymättömillä mahdollisuuksilla.

2.48 *Manifestaatioaikakaudet*

¹Manifestaatiota voi myös kutsua liikkeeksi ajassa. Manifestaation eliniän määräävät monenlaiset tekijät. Eräs tärkeä tekijä on evoluutio. Tämä koskee sekä kosmosta että aurinkokuntia. Periaatteena on, että kaikki täysin rakennettuun kosmukseen involvoituneet ikiatomit hankkivat objektiivisen itsetietoisuuden koko kosmuksesta, siis kosmisen kaikkitietävyyden ja kaikkivaltiuden. Manifestaatioaineen lopullinen hajoaminen tapahtuu asteittain alhaalta karkeimmasta aineesta kohti alkuperäistä tilaa, atomilajia 1, sellaisessa tahdissa, että myös jälkeenyjäänneet ehtivät kehittyä normaalisti.

²Mikään elämä ei ole aina yhtä aktiivista. Jaksoittaisuuden laki pätee kaikkeen elämään. Manifestaatioissa vuorottelevat aktiivisuus- ja passiivisuuskaudet. Niinpä esim. inkarnaatioiden välistä tilaa on pidettävä pikemminkin ensimmin passiivisuuskautena. Aktiivisuuskausi merkitsee kiihtynyttä ja suhteellisen monipuolista elämätoimintaa, passiivisuuskausi elämän toiminnan vähenemistä.

³Eri manifestaatioaikakausien pituudet voivat laskea tarkalleen ne, joilla on tarpeelliset tosiasiat. Intiassa vanhastaan tunnetut eksoteeriset kaudet ovat enimmäkseen keksittyjä todellisten kausien salaamiseksi. Varmuudella tiedetään, että kausien pituudet vaihtelevat eri palloilla samoin kuin eri juuriroduilla, että aurinkokunnan elinikä vuosina laskettuna ilmaistaan 15-numeroisena lukuna ja että aioni (intialaisten kalpa eli Brahmaan päivä) on 4320 miljoonaa vuotta. Meidän pallomme palloaikakausi nykyisellä emotionaalialionilla arvioidaan 600 miljoonaksi vuodeksi.

⁴Passiivisuuskaudet merkitsevät alemmissa maailmoissa aineen hajoamista ja eri luomakuntien vapautumista tarkoituksenmukaisempiin ainekoostumuksiin, ja korkeammassa maailmoissa lisääntyneitä aktiivisuutta, mikä merkitsee mm. valmistautumista ja latautumista seuraavaan kauteen.

2.49 Erilaiset aurinkokunnat

¹Aurinkokunnan kymmenestä 49-pallosta kolme on suurempia ja seitsemän pienempiä. Kolme suurempaa palloa valmistavat evoluutiota pienemmissä, keräävät evoluution tuloksia, lähettävät vasta muodostuneita kollektiiviolentoja. Seitsemässä pienemmässä pallossa evoluutio erikoistuu. Kun evoluutio edellisissä on päättynyt, korjataan sato kolmeen suurempaan palloon. Sen jälkeen seitsemän pienemmän pallon fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen aine muodostetaan uudelleen. Kun ne ovat jälleen saavuttaneet asuttavuuden asteen, evoluutio jaetaan ja erikoistetaan uudelleen. Tämän jälkeen kolme suurinta palloa muodostetaan uudelleen. Tämä prosessi toistetaan vielä kaksi kertaa ja tuloksena on kolme erilaista aurinkokuntaa, minkä jälkeen koko aurinkokunta hajotetaan ja jälkeensä jääneet siirretään toisiin aurinkokuntiin.

²Jokainen seitsemästä pienemmästä 49-pallosta, jotka muodostavat ykseyden involuution ja evoluution suhteen, edustaa yhtä seitsemästä päätyypistä. Jokaisella 49-pallolla on tietenkin omat seitsemän departementtiansa. Kiertokulkua seitsemän pienemmän 49-pallon välillä esiintyy siinä määrin kuin kehitys siitä hyötyy. Monien yksilöiden täytyy ainakin ajoittain saada kokemuksia omassa erityisessä tyyppijärjestelmässään tai kokemusta jostain muusta kuin omasta järjestelmästä. Kiertokulku järjestelmien välillä on helppo järjestää.

³Täydellinen aurinkokunnallinen manifestaatio tarvitsee siten kolme aurinkokunta-aikakautta saattaakseen evoluutionsa loppuun. Kahta ensimmäistä aurinkokuntaa voidaan pitää kolmatta, varsinaista joukkoexpansiota valmistavina. Ensimmäisessä aurinkokunnassa mentalisoituvat fyysinen ja emotionaalinen aine, mikä mahdollistaa mentaalisen käsityksen, aistihavaintojen ja tunteiden, kolmen alimman suunnattoman atomitiheyden omaavan ainelajin kaikkien värähtelyjen mentaalisen syntetisoitumisen. Erityisesti fyysisellä aineella on atomitiheys, joka tekee aineen mekanisoitumisen tarpeelliseksi edeltämään kaikkien fyysisten, emotionaalisten ja mentaalisten verhojen automatisoitumista toisessa aurinkokunnassa. Kolmas aurinkokunta edellyttää näiden aineiden täydellistä automaatiota, koska kaiken alemman evoluutioaineen on määrä manifestalisoitua. Aineet, jotka eivät ole päättäneet kehitystään, siirretään toisiin aurinkokuntiin. Myös meidän aurinkokuntamme sekä ensimmäinen että toinen laji on saanut ottaa vastuulleen paljon sellaista "ylijäämäainetta". Ensimmäinen aurinkokunta on aineaspektin, toinen tajunnan aspektin, kolmas tahtoaspektin manifestaatio.

2.50 Departementit

¹Manifestaation organisaation perustana on jako seitsemään departementtiin. Nämä viittaavat, niin kuin muut asiat, erilaistumiseen, moninaisuuteen ykseydessä, tarkoituksenmukaiseen työnjakoon, erikoisasiantuntijoiden koulutukseen. Niissä koulutetaan seitsemän perustyyppiä vaihteleviin tehtäviin manifestaatioprosessissa.

²Jako departementteihin merkitsee, että jokainen involuutio- ja evoluutioatomi kuuluu yhteen näistä seitsemästä departementista. Departementit muodostavat seitsemän erilaista, rinnakkaista kehityslinjaa ja seitsemän erilaista päätyyppiä. Jokaisessa departementissa seitsenjako toistuu sellaisina yhdistelminä, että kaikissa olennoissa on enemmän tai vähemmän jokaisesta seitsemästä tyyppistä, vaikka yksi tyypeistä hallitsee jokaisessa olennoissa. Tämä antaa yksilölle kehittyneenä kausaaliminänä mahdollisuuden vaihtaa tyyppiä ja siirtyä erikoisharjoituksella johonkin toiseen departementtiin.

³Aineiden ja tyyppien välillä on tietty sukulaisuus. Jokainen erityinen tyyppi tekeytyy – vähimmän vastuksen lakia seuraten – vahvimaksi jossakin tietyssä ainelajissa. Tyyppien luonnehtiminen on arveluttavaa, koska ihmiskunta ei ole ehtinyt niin pitkälle kehityksessään, että tyytit ovat ehtineet korostua. Tämä koskee erityisesti kolmea ensimmäistä tyyppiä.

⁴Ensimmäisen departementin superessentiaalivoittainen tyyppi on tahtoihminen, johtaja. Toisen departementin essentiaalivoittainen tyyppi on yhdistäjä, viisaudellinen tyyppi. Kolmannen departementin kausaalivoittainen tyyppi on monipuolinen ajattelijatyypin. Neljännen departementin mentaali-kausaalivoittainen tyyppi yhdistää logiikan ja intuition, mikä normaaliyksilössä ilmenee usein esteettis-taiteellis-draamallisena ilmaisuna. Viidennen departementin mentaalivoittainen tyyppi on tiedemies. Kuudennen departementin emotionaalivoittainen tyyppi on värähtelytyyppi, joka kokee ja ymmärtää “tuntemalla” värähtelyt. Seitsemännen departementin fysikaalisvoittainen tyyppi on organisoiva laki-ihminen.

⁵Kolme ensimmäistä ovat päädepartementteja, jotka vastaavat kolmea aspektia tahto, tajunta ja aine, kolmea ensimmäistä manifestaatioprosessia ja kolmea kollektiiviolentoa: lainvartijat (tasapainon valvojat), evoluution ohjaajat ja aineen muovaajat.

⁶Parittoman numeromerkinnän omaavat tyytit kehittyvät helpoimmin parittoman merkinnän omaavina aikakausina. Vähimmän vastuksen lakia seuraavat siten neljännellä aionillamme toiseen, neljänteen ja kuudenteen departementtiin kuuluvat tyytit.

⁷Kaikki erikoisaktiivisuus tapahtuu säännöllisissä sykleissä. Jokin erikoinen aktiivisuus kehittyy yhdessä seitsemästä departementista kerrallaan ja koskee kaikkia tyyppijä, vaikka se on jokseenkin luonteenomainen jollekin tietylle tyyppille. Seitsemännen departementin aktiivisuus, joka aloitettiin vuonna 1898, seurasi kuudennen departementin aktiivisuutta, jota oli jatkunut noin 2500 vuotta.

⁸Puhtaina tyyppinä departementtityypit vastaavat eri “temperamentteja”, ja tämä on totuudensienen, joka löytyy tietämättömyyden tätä ongelmaa koskevasta toivottomasta spekulatiosta.

2.51 Ekspandoituvat kollektiivolennot

¹Kaikki essentiaaliminät ja korkeammat minät kuuluvat ekspandoituviin kollektiiviolentoihin. Inhimillistä evoluutiotietä kulkevilla on omat kollektiivinsa yhtä hyvin kuin niillä, jotka kuuluvat muihin evoluutioihin. Tietoiseksi omasta tajunnankollektiivistaan (toistriadien ryhmästä) ihminen tulee vasta essentiaalisen tajunnanekspansion yhteydessä. Yksilöt, jotka essentialisoituvat samassa juurirodussa tai kausalisoituvat yhdessä tai kuuluvat samaan klaaniin, kuuluvat yleensä samaan kollektiiviolentoon. Jos monadin evoluutio sujuu “normaalisti”, se jää kollektiiviinsa ja ekspandoituu tässä toisminuutena, kolmasminuutena jne. Jokaisella yksilöllä on vapaus siirtyä toisiin kollektiiviolentoihin, joilla on toiset tehtävät.

Mutta harvat käyttävät tätä hyväkseen, koska yksilö yleensä pitää parempana jäädä klaaniin, jonka kanssa hän on tehnyt yhteistyötä kausalisoinimisestaan lähtien.

²Ekspandoituva kollektiiviolento on yksilöolentojen ykseys. Jokainen kollektiiviolento on yhtenäinen olento, so. sillä on yhteisyystajunta. Jokainen yksilö sellaisessa olennossa on omassa kollektiivitajunnassaan itse tämä olento. Jokainen yksilö on siten tajunnan suhteen sekä yksilö että kollektiivi.

³On lukemattomia kollektiiviolentojen lajeja, jotka sisältävät yhä suurempia yksilöolentojen ryhmiä. Kaikki, mikä voi muodostaa kollektiivin, on automaattisesti kollektiiviolento. Niin on jokainen ainemaailma, planeetta, aurinkokunta, koko kosmos, kollektiiviolento. Kollektiiviolennot muodostavat yhtäjaksoisen sarjan yhä korkeampia luomakuntia. Tässä yhä korkeampien, yhä suurempien kollektiiviolentojen kauttalinjaisessa jatkuvuudessa ykseys löytää ilmaisunsa. Olennot, jotka kosmisen ekspansion myötä lähestyvät kosmista kaikkitietävyyttä ja kaikkivalttiutta, eivät siten ole “yksinäisiä kosmoksen halki umpimähkään harhailevia yksilöitä” vaan kollektiivisia yksiköitä, jotka yhtyvät yhä korkeampiin ja suurempiin yksiköihin, kunnes ne korkeimmassa kosmisessa maailmassa muodostavat yhden ainoan kokonaisuolennon.

⁴Koko manifestaatio osallistuu manifestaatioprosessiin, tiedostamatta tai tiedostaen, tietämättä tai tarkoituksellisesti, vastentahtoisesti tai vapaaehtoisesti.

⁵Kollektiiviolentojen elämä on palvelua. Niin yksilöllisesti kuin kollektiivisesti he hankkivat siten jatkuvan ekspansion vaatimia ominaisuuksia. Kollektiiviolentojen yksilöt ekspandoituvat yhdessä ja liittyvät jokaisen kollektiivisen ekspansion myötä yhä läheisemmin toisiinsa ja yhä useampiin yksilöihin. Kollektiiviolennossa kaikki työskentelevät yhteisten tehtävien parissa toimintojen jakautuessa yksilöllisesti. Kollektiiviolennot koostetaan lukemattomin jakoperustein. Jokainen yksilö on samanaikaisesti erikoiskoulutettu asiantuntija.

⁶Korkeampiin kollektiiviolentoihin yhtyessään nämä eroavat yksilöt jättävät tehtävänsä seuraajilleen ja ottavat vuorostaan vastuun edeltäjiensä tehtävistä. Kaikki ovat riippuvaisia toisistaan. Alempien ekspansio on välttämätön edellytys korkeampien ekspansiolle.

⁷Jokaisessa kollektiiviolennossa on joku yksilö, joka tajunnan suhteen voisi kuulua korkeampaan olentoon. Tämä yksilö on tajunnallinen lenkki korkeampiin kollektiiviolentoihin. Korkeampien alitajunta ja tajunta ovat alempien ylitajunta. Alempaan kollektiiviin jäämällä hän voi välittää kollektiivitajunnalleen korkeampien tiedon siinä määrin kuin alempi ylipäättään voi käsittää tätä korkeampaa tajuntaa. Tällä tavalla tiedosta tulee auktoritatiivista, koska korkeampien tietoa voi aina opettaa alemmille siinä määrin kuin tämä tieto on alemmille tarpeellinen.

2.52 Kollektiiviolentojen tehtävät

¹Kollektiiviolentojen tehtävät voidaan koota kolmeen pääryhmään kolmen aspektin – aineaspektin, tajunnanaspektin ja tahtoaspektin – mukaan. Siten saadaan aineen muovaajia, evoluution valvojia ja tasapainon palauttajia.

²Aineen muovaajat koostavat koko manifestaatioprosessin, muovaavat pallot ja luomakuntien elämänmuodot.

³Evoluution ohjaajat valvovat involuutiota ja evoluutiota ja kaikkea näihin prosesseihin liittyvää. Mitä tulee järkeviin, itsevastuullisiin olentoihin, he saavat inspiroimalla vaikuttaa niihin, jotka työllään todella palvelevat evoluutiota. Lisäksi heidän on yritettävä estää koko ihmiskunnan lopullinen raiteilta suistuminen.

⁴Tasapainon valvojat, sopusoinnun palauttajat, kausaliteetin vartijat pitävät huolen siitä, ettei kausaliteetti, syyn ja vaikutuksen, kylvön ja korjuun laki, voimien yhteispeli ja vastapeli

tee elämän jatkuvuutta mahdolliseksi, etteivät ainevoimat aiheuta kaaosta yksilöllisen mielivallan kautta.

⁵Kaikella aineella on “kausaliiteettinsa”: kaikilla koostumuksilla, aineilla, ainelajeilla, kaikilla muodoilla – kaikella pallostä alimpaan molekyyliin. Sama pätee kaikkiin luomakuntiin, rotuihin, kansoihin, ryhmiin, yksilöihin. Korjuun lain mukaisessa vastavaikutuksessa on otettava huomioon kaikki eri yhdistelmät, jotka syntyvät pysyvistä tai tilapäisistä yhteyksistä.

⁶Mikään korkein voima ei voi saavuttaa dynamiksen kaikkivalttiutta, jota vaaditaan ikiatomien synnyttämiseen ikiaineesta. Tämän teon voi vain ikiaineen dynaminen energia suorittaa. Myös korkeimmat olennot ovat Lain alaisia. Ikiaineen ja dynamiksen oma luonne on kaiken lainmukaisuuden perusta ja tekee “mielivaltaisen” kaikkivalttiuden mahdolliseksi. Laki osoittautuu aineprosessin muuttumattomuudessa sekä aineen ja energian väistämättömissä vakiosuhteissa. Jokainen laki on osa yhä yleisempiä vakiokomplekseja, jotka lopulta yhtyvät siihen peruslakiin, joka johtuu aineen luonteesta. Toisin ilmaistuna: luonnonlaki on dynamiksen mekaaninen tapa toimia. Mitä pitemmälle aineprosessi ja sen myötä erilaistuminen etenee, sitä useampia lakeja ilmenee. Jos yhtäkään lakia ei olisi, ei kivi putoaisi, tekniikka ei olisi mahdollista, ennustuksia ei voitaisi tehdä, kosmos olisi kaaos. Lain poissaolon olettaminen on todiste tietämättömyydestä. Esoteriikan perusselviön mukaan lakeja on kaikessa ja kaikki on lain ilmausta. Kaikkiteitävä on se, jolla on tietoa kaikista laeista. Kaikkivaltius on mahdollinen vain kaikkien lakien ehdottoman virheettömän soveltamisen kautta.

2.53 Kollektiiviolentojen suhde ihmiskuntaan

¹Laki itsen toteuttamisesta itseaktiivisuudella on universaalinen ja pätee kaikkeen elämään, alimmasta korkeimpaan. On ihmisten asia hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä ja omaksua lainmukainen oikeuskäsitys. Myös ihmiskunnalla kollektiivina on ongelmansa, jotka sen on yritettävä ratkaista omin päin. Niin välttämätöntä kuin onkin, että yksilö työskentelee oman kehityksensä hyväksi, yhtä tarpeellista on korkeampien evoluutioiden myötävaikutus. Kollektiiviolennot kehittyvät itse työstään manifestaation hyväksi. Alempien evoluutioiden verhot sisältyvät kollektiiviolentojen verhoihin. Alemmat savat melkein koko aineellisen automatisoitumisen aikana lahjaksi. Inhimillinen olento ei tarvitse vierasta johdatusta. Hänen korkeammat triadinsa kuuluvat kollektiiviolentoihin, hänen oma ylitajuntansa näiden kollektiiviolentojen tajuntaan. Hänen ensitriadinsa tajunta on tosin ihmisasteella eristetty muiden ensitriadien tajunnasta. Tämä tilapäinen yksinäisyys on kuitenkin tarpeellinen itseluottamuksen omaksumiselle (potentiaalisenä jumaluutena tämän sisältäminen oikeuksineen) ja itsemääräävyyden saavuttamiselle. Tässä yksinäisyydessä yksilö saa kaiken sen avun, johon hän on oikeutettu ykseyden ja korjuun lain mukaisesti. Yksilö kehittyy oppimalla omista kokemuksistaan ja korjaamalla kylvämäänsä. Kaikki yksilöä kohtaava “hyvä ja paha” on hänen omaa aikaansaannostaan. Elämän ei tarvitsisi olla se helvetti, joksi ihmiset ovat sen tehneet. Mutta niin kauan kuin ihmiset halveksivat ykseyttä, sortavat veljiään, tekeytyvät toistensa laiksi ja tuomariksi, heidän on korjattava kylvämäänsä, kunnes he ovat oppineet, että vapauden vastuu merkitsee veljeyttä eikä itseoikeutta.

²Kehitystä ja ykseyttä palvelemalla kollektiivien yksilöt ovat löytäneet ainoan elämisen arvoisen elämän, ovat tulleet yhdeksi elämän kanssa. Heidän tavoin ihminen voi saavuttaa päämäärän ykseyteen pyrkimällä. Essentiaalitajunta tekee selväksi, että kaikki ovat yhtä. Mitä pikemmin ihminen toteuttaa ykseyden kaiken elämän kanssa, sitä pikemmin hänestä tulee tietoisesti yhtä ykseyden saavuttaneiden kanssa. Hekin ovat vaeltaneet tien voimattomuudesta vapauteen. He tuntevat ihmisen: hänen tietämättömyytensä, omahyväisyytensä, kykenemättömyytensä, eksymyksensä. He hoitavat kausaalisen lain kylvöä ja korjuuta.

Tämän lahjomattoman oikeudenmukaisuuden lisäksi he tuntevat myötätuntoa sitä rohkeaa olentoa kohtaan, joka itsen toteuttamisen lain mukaan sokeasti harhailen hapuilee tuntematonta päämäärää kohti. Kukaan ei voi tunnistaa kausaaliminää tai aavistaa essentiaaliolentoa yksinkertaisessa inhimillisessä hahmossa. Kukaan ei hyötyisi vähintäkään sen tehdessään. He eivät tee itseään tunnetuiksi. Taikatemppujen suhteen he neuvovat kääntymään ammattimaisten illusionistien puoleen. Auktoriteetin he luovuttavat kokonaan professoreille ja profeetoille. Kausaalimaailma on kaikkien yhteinen kohtauspaikka, jossa kaikki ovat tunnettuja ja jossa kaikki löytävät lopulta toisensa. Persoonallisuuden, elämänilluusioiden maailmat (joihin sisältyy elämäntietämättämyys, hävittämätön itsepetos ja lukemattomat väärinkäsitykset) eivät kiinnosta kollektiiviminuuksia. Jokainen, joka elämää palvelleen osoittaa, että kaikki ehkäisevät ja hajottavat elämänilluusioidet (valta, rikkaus, kunnia jne.) ovat ainiaaksi hävinneet, kiiruhtaa nopeasti aavistamaansa päämäärää kohti.

³Kieltämällä oman potentiaalisen jumalallisuutensa ihminen ei voita inhimillistä evoluutiota valvovan kollektiiviolennon suosiota. Ainoa “kiitos”, jota he mahdollisesti työstään odottavat on, että ihminen yrittää tarkoituksenmukaisesti hyödyntää niitä kehityksen ja ykseyden hyvän korjuun mahdollisuuksia, joita elämä päivittäin tarjoaa. Jos luulee voivansa vaikuttaa heihin jollakin muulla tavalla, se merkitsee itse asiassa, että edellyttää heissä laitonta mielivaltaa. Tässä suhteessa on oikeampaa nähdä heidät persoonattomina luonnonlakeina kuin mielivaltaisina jumaluuksina. Nämä olennot ovat lahjomattoman asiallisia. Yksikin jonkun heistä tekemä Lain vastainen teko “saisi jonkin asian epäkuuntoon” ja olisi lisäksi mahdoton ilman kaikkien kollektiiviyksilöiden ja myös korkeampien tahojen suostumusta. Vapauden lain mukaan ei saa myöskään loukata kenenkään olennon oikeutta itsehankittuun vapauteen, joka on rajoittamaton niin pitkälle kuin tätä vapautta ei käytetä jonkun toisen olennon vahingoksi. Vapauden lakiin sisältyy myös, ettei voi vaatia mitään, mihin ei ole hankkinut oikeutta. Kenelläkään korkeammalla olennoilla ei ole oikeutta auttaa mielivaltaisesti. Kaikki on lain määräämää ja virheetön oikeudenmukaisuus on väistämätön. Epäoikeudenmukaisuus millä tahansa elämän asteella on mahdotonta. Yleinen puhe elämän epäoikeudenmukaisuudesta on tietämättömyyden ja kateuden puhetapa. Ne, jotka tuntevat Lain, ovat “jumalallisen välinpitämättömiä” tapahtuipa heille mitä tahansa.

⁴Tietämättömyydellä on ollut taipumus nähdä tietyt elämänilmiöt todisteena kaikkiviisaan ja kaikkihyvän kaikkivaltiuden poissaolosta. Poistyyntävän perustaipumuksen omaavien atomien kehitys voi ottaa väärän suunnan, mikä osoittautuu jo kasvikunnan parasiittielämässä ja eläinkunnan petoelämässä. Tiedostamaton ja vielä suuremmassa määrin tietoinen vapauden lain loukkaus (kajoaminen yksilön luovuttamattomaan, loukkaamattomaan, jumalalliseen vapauteen, jota rajoittaa kaiken elävän samanlainen oikeus) johtaa olemassaolotaisteluun ja elämän julmuuteen. Luonnon tuhlailu elämän siemenillä seuraa myös korjuun lakia, joka automaattisesti ja mekaanisesti vaikuttaa kaikkeen elämään. Mekaanisuus tekee mielivallan mahdottomaksi ja palvelee siten myös tarkoituksenmukaisuutta.

ESOTEERINEN TIETO TODELLISUUDESTA: YLEISTÄ

2.54 Tila ja aika

¹Ikiaine on tilaton ja ajaton. Tila ja aika syntyvät vasta kosmoksen myötä.

²Kosmisessa merkityksessä tila on ulottuvuus (eräänlainen “avaruus”: lähin löydettävissä oleva vertaus). “Tyhjä” tila on pienemmän ikiatomitiheyden omaava korkeampi ainelaji.

³On yhtä monta erilaista “tilaa” kuin on ulottuvuuksia ja atomilajeja. Alimmalla atomilajilla (fyysisellä) on yksi ulottuvuus (suoraa ja pintaa ei lasketa), korkeimman atomilajin maailmalla on 49 ulottuvuutta.

⁴Jokaisen korkeamman ulottuvuuden myötä tila vaikuttaa ikään kuin supistuvan. Aurinkokunta näyttää siten olevan yksi ainoa piste seitsenulotteiselle näölle ja kosmos yksi piste 49-ulotteiselle näölle. Kaikkien aineiden kaikki ulottuvuudet ovat täydellistyneen ikiatomiminän (1) ulottuvilla.⁵Korkeammat maailmat näyttävät “lävistävän” alemmat maailmat, korkeammat aineet näyttävät lävistävän alemmat aineet (lähin mahdollinen selitys, kuitenkin kuvauksena epävarsinainen).

⁶Aika on kosmisen manifestaatioprosessin katkeamaton jatkuvuus. Manifestaation suhteen ei ole absoluuttista tilaa tai aikaa. Manifestaatio on rajoitettu palloksi ikimanifestaatiossa. Myös aika on rajoitettu, koska se on manifestaatioprosessien ilmaus.

⁷Aika on tapa mitata tapahtumainkulkua, muutoksia aine- ja liikeaspektissa. Jokaisella atomimaailmalla on oma aikansa. Planeettamme fyysisen ajan määrää maan pyörimisliike ja kiertoliike auringon ympäri, näiden ollessa liikepisteitä suhteessa muihin aurinkokuntiin.

⁸Ikuista nykyhetkeä korkeimmassa kosmisessa maailmassa rajoittaa jokainen alempi atomimaailma. Essentiaalimaailmassa (46) vaikuttaa ihmisen tapa jakaa aika menneeseen, nykyhetkeen, tulevaan kömpelöltä käsitteeltä.

⁹Ajalla ei ole “ulottuvuutta”. Kaikki inhimilliset spekulatiot tilasta ja ajasta ovat osoittautuneet järjettömiksi. Ihmisen on aika oivaltaa suunnaton rajoittuneisuutensa ja tyytyä tutkimaan fyysistä maailmaa. Korkeammista maailmoista voi lausua mielipiteitä vain kausaaliminäksi tullut. Sellaiset ovat saaneet oppia oivaltamaan oman rajoittuneisuutensa ja erottamaan mitä tietävät ja mitä eivät tiedä, mitä voivat käsittää ja mitä eivät. Sen ovat hyvin harvat ihmiset oppineet toistaiseksi. Esoteriikan mukaan mikään “spekulaatio” ei voi löytää totuutta. Yhteyttä todellisuuteen ei saa sillä tavalla, vaan järjestelmällisesti valmistellulla kokemuksella (esoteerisilla menetelmillä).

2.55 Dynamis, energia, värähtelyt

¹Kaikki kolme nimitystä – dynamis (ikiaineen dynaaminen energia), energia, värähtely – tarvitaan epäselvyyden välttämiseksi. Mitä useampia käsitteitä meillä on, sitä useammat distinktiot äärimmäisen koostetun ja vaikeatajuisen todellisuuden täydelliseksi ymmärtämiseksi ovat mahdollisia. Emme voita mitään sillä omituisella menetelmällä, joka yrittää selvittää tarpeelliset apukäsitteet poistamalla ne.

²Energiat ovat korkeampien aineiden vaikutus alempiin aineisiin. Jokainen korkeampi aine voi vaikuttaa energiana jokaiseen alempaan aineeseen. Kolme perusenergiaa, aurinkokunnan vakioenergioiden alkuenergiat, ovat kolme kosmista ainetta: atomilajit 28, 35, 42. (Hindujen praana ei ole yksi energia vaan nämä kolme.)

³Saavuttaakseen alemmat ainelajit korkeampien energioiden ei tarvitse virrata kaikkien peräkkäisten molekyyllilajien läpi, vaan ne virtaavat suoraan jokaisessa ainelajissa yhden niitä numeerisesti vastaavan molekyyllilajin läpi.

⁴Energia eli voima ilmenee liikkeenä, värähtelynä. Värähtelyt syntyvät aineessa siten, että korkeammat aineet läpäisevät alemmat aineet, siirtyvät alempien aineiden läpi. Tämä siirtyminen, joka seuraa vähimmän vastuksen lakia, ilmenee erilaisina liikkeinä (aalto-,

spiraaliliikkeenä jne.). Jokaisella ainelajilla on energiana omalaatuisensa liike tai värähtely. Tätä siirtymistä tai läpäisyä tutkittaessa on huomautettava, että jokaisella molekyyllilajilla on aineelliset alaosaustonsa.

⁵Ajatus ei vain muotoile mentaali-elementaalia mentaaliaineessa, vaan lisäksi lähettää värähtelyjä kaikkiin viiteen ulottuvuuteen mentaali maailmassa. Ainemuotona elementaalinen voi paikallistaa, mutta ei värähtelyjä, jotka saavuttavat kaikki ja joita voivat tajuta ne, jotka ovat vastaavalle aaltopituudelle virittäytyneitä.

⁶Värähtelyjen kannalta kaiken voidaan sanoa olevan värähtelyjä ja tajunnan voidaan sanoa olevan käsitys värähtelyistä aineessa. Erilaiset aistimukset ovat värähtelyjä eetteriverhossa tietyillä annetuilla alueilla. Pyyteet ja tunteet ovat värähtelyjä emotionaaliverhossa. Ajatukset ovat värähtelyjä mentaaliverhossa.

⁷Värähtelyt tietyssä molekyyllilajissa elävöittävät tämän molekyyllilajin. Jokainen toisto vahvistaa. Jotta värähtelyt aktivoisivat aktiivisen tajunnan tietyssä molekyyllilajissa on tajunnan kyettävä olemaan aktiivinen tässä aineessa.

⁸Värähtelyjen tutkimisen yhteydessä tulee jaksottaisuuden tutkimus avaamaan uusia uria tieteelliselle tutkimukselle. Jaksottaisuus eli rytmi on molekyyliaineen ominaisuus. Jaksottaisuus merkitsee mm. jatkuvaa aktiivisuus- ja passiivisuuskausien vuorottelua. Eräs virheettömän ennusteen edellytyksistä on eri ilmiöiden jaksottaisuuden eli aikajaksojen tunteminen.

⁹Ilman ainetta ei olisi liikettä eikä värähtelyä, ei voimaa eikä energiaa, ei ainetta dynamikselle. Dynamis toimii panemalla aineen liikkeelle. Äärimmäisin alkuimpulssi on aina dynamis. Ikiatomeissa dynamis on riippumaton tajunnasta; manifestaatioaineessa siihen saakka, kunnes tajunta on aktivoitunut. Dynamis on kaikkien ikiatomien käytettävissä. Tajunta ei voi vaikuttaa aineeseen. Kaikki vaikutus on dynamiksen aikaansaannosta. Aktiivinen tajunta on tajunnan kyky antaa dynamiksen toimia itsensä kautta. Tajunnan toiminta tietyssä aineessa riippuu tajunnan kyvystä käyttää dynamista tässä aineessa. Dynamiksen suhteen evoluutioprosessi on sitä, että tajunta omaksuu dynamista tiedostamattaan ja automaattisesti, ekspansioprosessi sitä, että tajunta omaksuu dynamista tietoisesti.

2.56 Korkeammat aineet ovat omavaloisia

¹Korkeammilla aineilla on ominaisuudet valo ja väri – itsevalaiseva väri – ja nämä ovat kutakin ainelajia vastaavan objektiivisen tajunnan käsitettävissä. Tämä oli yksi syy siihen, miksi muinaiset opettajat nimittivät korkeampaa ainetta “astraalivaloksi”, “kosmiseksi tuleksi” jne.

2.57 Atomi

¹Tieteen “atomi” on kemiallinen atomi, fyysinen eetterimolekyyli. Kun fyysinen atomi “räjäytetään” (spiraaliliike lakkautetaan hetkellisesti) saadaan 49 emotionaaliatomia.

²Atomin muoto on pallo. Atomipallo koostuu kymmenestä loputtomasta spiraaliksi kiertyneestä, näennäisestä langasta – kolmesta karkeammasta ja seitsemästä hienommasta jotka eivät missään kosketa toisiaan. Näiden lankojen ympäri kiertyy vuorostaan yhä hienompia lankoja (niin kuin sähköjohdossa). Jokainen näistä seitsemästä langasta osoittaa sukulaisuutta yhden kanssa seitsemästä molekyyllilajista siinä ainelajissa, johon atomi kuuluu. Langan tehtävänä on toimia oman molekyyllilajinsa erityisten energioiden välittäjänä, tuottaa tai vastaanottaa värähtelyjä. Lankoja elävöittävät mainitut kosmiset energiat. Atomi on joko positiivinen tai negatiivinen. Positiiviseen atomiin energia virtaa lähinnä korkeammasta maailmasta ja atomin läpi atomin omaan maailmaan. Negatiiviseen atomiin energia virtaa atomin maailmasta atomin kautta lähinnä korkeampaan maailmaan. Jokaisen uuden aionin

myötä seitsenpallon atomeissa elävöityy yksi spiraali lisää. Emotionaaliaionilla atomissa elävöityy neljä lankaa (4–7). Atomin korkeammat tajunnankerrokset jäävät inaktiivisiksi. Langat, jotka eivät ole elävöityneet, eivät voi ottaa vastaan värähtelyjä. Sen, joka tahtoo voittaa tajunnan korkeammassa molekyylilajeissa, täytyy itse kyetä elävöittämään vastaavat spiraalit triadinsa yksiköissä. Neljän alimman molekyylilajin värähtelyt ovat enimmäkseen poistyöntäviä, kolmen ylimmän luoksevetäviä. Yksilön on hankittava oma-aloitteinen värähtelykyky triadinsa yksiköissä. Muuten hänestä tulee ulkoapäin tulevien värähtelyjen orja.

2.58 Ainemuotojen ja luonnonvoimien alkuperä

¹Fyysisellä elämällä on fyysis-eetterinen, emotionaalinen, mentaalinen jne. aineellinen vastaavuutensa. Fyysinen elämä on ikään kuin emotionaalisen elämän tihentymä, karkeistuma, alasmitoituma. Vastaava pätee emotionaaliseen elämään mentaalisen elämän suhteen. Planeetoilla, luomakunnilla jne. on vastaavuutensa, alkuperänsä korkeammassa maailmoissa. Involvoitumisprosessi ei merkitse vain atomien involvoitumista vaan tämän ohella toisessa kosmisessa valtakunnassa (29–35) ajateltujen muotojen involvoitumista, muotojen, jotka saavat alimman hahmonsä fyysisessä maailmassa. Fyysinen maailma on korkeampien maailmojen aineen aktiivisuuden tulos, vaikutus. Fyysisen tapahtumainkulun varsinaisia syitä etsimme turhaan fyysisestä maailmasta. Involvoitumisprosessi on korkeamman aineen ja korkeammassa aineessa olevan peräkkäistä toistamista yhä karkeammassa, yhä koostuneemmassa aineessa. Pysyviä muotoja ei voisi olla alemmassa aineessa, jos niitä ei ensiksi ole korkeammassa aineessa. Mitä korkeampaan aineeseen ajateltu alkuperäismuoto kuuluu, sitä pysyvämpi, eriytyneempi, elinkelpoisempi lopullinen muoto on. Ja evoluution vaatimien muotojen on oltava mitä suurimmassa määrin elinkelpoisia. Tätä perustavaa ja universaalista muodonmuovausperiaatetta Platon tarkoitti, kun hän esitti vertauksensa ideoista kaiken alkulähteenä.

²Tämä selittää, miksi aurinkokuntaa voidaan kutsua kosmoksen jäljennökseksi, miksi analogia on tärkein esoteerinen päättelytapa; mistä analogia korkeamman ja alemman, makro- ja mikrokosmoksen välillä johtuu. Tietenkin analogisia johtopäätöksiä tehtäessä on oltava varovainen, koska analogia ei voi koskaan olla täydellinen. Hienommassa, korkeammassa aineessaa olevaa ei voi koskaan tarkalleen toistaa karkeammassa, alemmassa aineessa. Karkeuttamisen yhteydessä on lähinnä korkeampi “sopeutettava” lähinnä alemman aineellisiin mahdollisuuksiin. Ja mitä suuremmat ovat etäisyydet vertailtujen todellisuuksien ainelajien välillä, sitä virheellisempi on aivan liian pitkälle viety analogia. Mutta ilman suurinta mahdollista yhtäläisyyttä korkeamman ja alemman välillä kitka lisääntyisi ja automaatio vaikeutuisi, kävisi ehkä suorastaan mahdottomaksi. Vähimmän vastuksen, korkeimman tehon ja täysimmän automaation laki, laki suurimmasta mahdollisesta yhtäläisyydestä ihanteen kanssa ovat yksi ja sama universaalinen ainelaki.

³Ainemuodot, jotka planeetallamme muodostavat neljä luomakuntaa – kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunnan – johtavat ensimmäisen alkuperänsä maailmoista 29–35. Näissä maailmoissa ne rakennetaan alemmissa maailmoissa tapahtuville tuleville evoluutioille sopiviksi muodoiksi. Nämä ainemuodot tihenevät jokaisen alemman ainelajin kautta. Jokainen siirtyminen korkeammasta aineesta alemmaan aiheuttaa asteittaisen kokeellisen sopeutumisen karkeampiin ainelajeihin. Olennaisin involuutiotyö alemmissa maailmoissa on oikaista tässä sopeutumisessa esiintyvät taipumukset poikkeamiin. Korkeammista maailmoista tulevat tarkoituksenmukaiset energiat vaikuttavat vastustamattoman liikkeellepanevalle voimalla. Atomilajista 43 lähtien tapahtuu muotoutuminen myös molekyyliaineessa. Nämä involvoituvat ainemuodot ovat elementaaleja, jotka jäljentyvät yhä alemmissa ainelajeissa, kunnes fyysis-eetterinen ainelaji on saavutettu ja orgaaninen muodon hahmottuminen tulee

mahdolliseksi. Tämä muotoutuminen kiinteässä, fyysisessä aineessa (49:7) on riippuvainen orgaanisen elämän toiminnallisesta itsehahmottumisesta aina alkusolusta lähtien, jolloin impulssit ovat peräisin lähinnä solujen eetterisestä aineesta. Ainemuodot ovat joko involuutio- tai evoluutio-olentoja. Ne ovat involuutio-olentoja siihen saakka, kunnes aktiiviset evoluutiomonadit ottavat ne haltuunsa.

⁴Ensimmäinen löytää ihanteensa kausaalimaailmasta. Kausaaliaineen muoto on tämän minän korkein muoto, ihannemuoto. Taiteilija, joka fyysistä luonnonmuotoa tarkkaillessaan saa näkemyksen vastaavasta kausaalimuodosta, näkee sen, mitä Platon nimitti “kauneuden ideaksi”.

⁵Muinaiset opettajat jakoivat automaattisesti vaikuttavat voimat mekaanisesti ja tarkoituksenmukaisesti vaikuttaviin voimiin. Itse asiassa on olemassa kahdenlaista tarkoituksenmukaisuutta: osaksi edellä selitetty, osaksi se tarkoituksenmukaisuus, joka syntyy tuloksena mekaanisten luonnonvoimien ja tajunnan vaistomaisen sopeutumispyrkimyksen yhteisvaikutuksesta. Mitä suurempi tämä sopeutuminen on, sitä enemmän mekaaniset luonnonvoimat vaikuttavat näennäisen tarkoituksenmukaisesti. Tämän vaistomaisen tarkoituksenmukaisuuden fyysinen ja emotionaalinen evoluutioaine hankki mentalisoitumalla edellisessä (ensimmäisen lajin) aurinkokunnassa.

⁶Mekaanisesti vaikuttavat luonnonvoimat ovat toiminnallisia energioita, joita jatkuvasti virtaa kollektiiviolentojen automatisoituneista verhoista. Voimien erilaistuminen johtuu osaksi siitä, että jokaisesta molekyylilajista tulee oma energialajinsa, osaksi siitä, että jokainen kollektiiviolento lähettää erikoistunutta energiaansa.

⁷Kaikki triadit, luonnonvoimat, koko involuutio ja evoluutio ovat koko ajan maailmoissa 29–35, tässä kausaliteetin alkuperässä, josta ja johon kaikki kausaali-olentot viime kädessä ulottuvat. Näitä maailmoja voi kutsua muotojen kokeiluverstaiksi. Jokainen atomi kulkee eri “luonnonasteiden” kautta monissa eri prosesseissa kosmoksessa, ennen kuin se aurinkokunnassa saavuttaa lopullisen “muotonsa”. Kaikki elämä on “loputonta” toistoa, kunnes täydellisyys on atomitajunnan ekspansiolla saavutettu. Vain ikiatomit ovat kuolemattomia, jos ne niin toivovat. Kaikki alempi hajoaa sitä mukaa kuin lopullinen evoluutiomuoto saavuttaa yhä korkeammalle manifestaatioprosessin kautta.

2.59 Todellisuuden kolme aspektia

¹On kolmenlaista todellisuutta: aineen, liikkeen ja tajunnan todellisuus. Asian voi ilmaista myös näin: todellisuuden kolme samanarvoista aspektia ovat aine, liike ja tajunta. Tämä on esoteerinen selitys kolminaisuusopille. Aine, liike ja tajunta ovat toisiinsa sekoittumatta tai muuntumatta purkautumattomasti ja eroamattomasti toisiinsa liitetyt. Mikään näistä kolmesta aspektista ei ole mahdollinen, ei voi olla olemassa ilman kahta muuta. Aineen maailma on samanaikaisesti liikkeen ja tajunnan maailma. Kaikki kolme aspektia ovat samanarvoisia ja väistämättömiä, jos tahtoo muodostaa itselleen oikean kokonaiskäsitelmän todellisuudesta.

²Jokainen, joka on oivaltanut todellisuuden kolmiyhteyden, on ratkaissut olemassaolon perusongelman. Kolme välittömästi annettua ja itsestään selvää absoluuttia, aine, liike ja tajunta, ovat kaiken äärimmäisiä selityspenusteita. Siten ne selittävät itsensä ilmenemistavoillaan, ilmauksillaan eikä niitä voi enempää selittää. Ne vain ovat kaikkien todettavissa. Liikettä, tapahtumainkulkua tai luonnonprosessia nimitetään myös voimaksi, energiaksi, toiminnaksi, tahdoksi.

³Erikseen nähtyinä ovat niin aine kuin tahto ja tajunta kokonaisuuksina jakamattomia ja erottamattomia ykseyksiä, joissa ykseys on primaarinen asia. Aine on yksi ja ykseys. Tahto on yksi ja ykseys. Tajunta on yksi ja ykseys.

2.60 Ikiaine

¹Ikiaine on tilaton ja ajaton. "Tila" syntyy vasta kosmoksen myötä, jota voi verrata kaasukuplaan loputtomassa valtameressä. Ikiaine on varsinainen aine. Ikiaine ei ole atominen vaan sillä on homogeeninen koostumus, jolla on kaksi näennäisesti ristiriitaista ominaisuutta: absoluuttinen tiheys ja absoluuttinen elastisuus. Ikiaineessa ovat potentiaalisina elämän kaikki tunnetut ja tuntemattomat ominaisuudet, jotka ilmenevät atomistuneessa manifestaatioaineessa.

²Ikiaineen dynaamisen toiminnan ansiosta ikiaineessa syntyy loputtomasti ikuisia ikiatomeja. Tämä dynamiksen toiminta ikiaineessa ja ikiatomeissa ei koskaan muutu.

³Ikiatomit ovat ikään kuin kuplia ikiaineessa. Ikiatomeja voi verrata kaasukupliin vedessä, vettä ikiaineeseen ja kuplaa atomiin. Ikiatomit ovat tyhjiötä ikiaineessa. Tämä selittää kuinka kiinteys ja kovuus syntyvät. Ikiatomien tyhjiys mahdollistaa manifestaation, on edellytys ikiatomien olemassaololle ja häviämättömyydelle. Ikiatomi on hajoamaton, itse "dynamis".

⁴Ikiatomi on tiedostamaton. Ikiatomeilla on potentiaalinen tajunta, mahdollisuus tajuntaan. Ikiatomeissa manifestaation kautta aktuaalistuneet ja aktivoituneet tajunnat ovat tietenkin rajallisia, vaikka ne ekspansion ansiosta voivat ulottua yli kosmoksen ja rakentaa universumin.

⁵Ikiatomit ovat rakennusaine kaikelle muulle aineelle, manifestaatioaineelle. Manifestaatioaineen liittyy yhteen dynamis, mahdollisesti aktiivisen tajunnan välityksellä. Ikiaine on korkein aine ja kaikki muu aine on alemmaa ainetta.

⁶Ikiatomi on pienin mahdollinen ikiaineen osa ja pienin mahdollinen mutta myös kiinteä yksilöllisen tajunnan piste (katoamattoman itseidentiteetin piste kollektiivitajunnan hankkimisen jälkeen).

2.61 Ikiaineen dynaaminen energia (dynamis)

¹Tämä energia, jolle Pythagoras antoi nimityksen dynamis, on yksi, ykseys, ainoa voima, ikivoima, kaiken voiman lähde, rajoittamaton, ehtymätön, perussyy universumin perpetuum mobilelle, dynaaminen, ikuisesti itsetoimiva, kaikkivoipa aineen mahdollisuuksien rajoissa. Sitä kutsutaan myös tahdoksi, koska se voi vaikuttaa tajunnan kautta, koska tajunta voi sen voittaa ja koska siitä voi tulla kaikkietävyuden kaikkivaltius. Dynamis tekee ikimanifestaatiot (ikiatomit) ikuisiksi dynaamiseksi liikkeeksi. Dynamis on jokaisessa ikiatomissa.

²Dynamis synnyttää ikiatomit ikiaineessa (kreikkalaisten kaaoksessa), antaa atomeille niiden alkuperäisliikkeen, mahdollisuuden kaikkeen muuhun liikkeeseen, tekee ikiatomit ikuisiksi ja tuhoutumattomiksi pitämällä ikuisesti yllä niiden dynamista liikettä, ajaa ikiatomit manifestaatioon, panee aineen liikkeelle vaikuttamaan aineen oman lain tai luonteen mukaisesti.

³Dynamis on ainoa voima. Sitä ei pidä sekoittaa nk. luonnonvoimiin tai fysiikan energioihin. Energia on ainetta. Eri energiat ovat erilaisia ainelajeja. Aine voi vaikuttaa energiana toiseen aineeseen. Energia on korkeamman aineen vaikutusta alemmassa aineessa tai siihen. Viime kädessä dynamis kuitenkin panee korkeammam aineen liikkeelle vaikuttamaan energiana alempaan aineeseen. Aine on energiaa niin kauan kuin dynamis "tahtoo". Kun dynamis ei enää vaikuta, aine lakkaa olemasta energiaa, ja siten energia energiana on tuhoutunut. Dynamis on siten ainoa tuhoutumaton voima. Kaikki muu "voima" tuhoutuu.

⁴Dynamis on dynaaminen voima ja aine energiana mekaaninen voima. Dynamis vaikuttaa suoraan aineeseen. Dynamis on aina alkuvirike, joka panee aineen liikkeelle energiana. Energia vaikuttaa suoraan vain "omanlaisensa" aineeseen eikä voi vaikuttaa muuhun aineeseen muuten kuin aineen kautta. Erilaisia energioita (oikeammin tahdon toiminta- tai

ilmaisutapaa) on yhtä monta kuin erilaisia atomiaineita. Dynamis toimii suoraan vain ikiaineessa ja ikiatomeissa (ikimanifestaatiossa) ja epäsuoraan aktiivisen tajunnan kautta. Ikiaine on manifestaatioaineelle sekä aine että energia.

⁵Ikimanifestaatio on ikiaineen dynaaminen prosessi, ja kaikki muu manifestaatio on välttämättä samanaikaisesti sekä ikimanifestaatiota että ikiainetta. Ikiaineen sokea dynaaminen voima pitää kaiken ikuisessa liikkeessä. Mikään ei voi tai saa pysyä paikallaan. Jos ikiatomien rotaatioliike lakkaisi sekunnin murto-osaksi, atomi hajoaisi. Kupla ei olisi enää kupla vaan se olisi tuhoutunut. Koko ikimanifestaatio on liikettä, ja jokainen ikiatomi on ikuisesti dynaaminen. Tahto on dynamiksen toiminta aktiivisen tajunnan kautta. Aktiivinen tajunta on siten tajunnan kyky antaa dynamiksen toimia kauttansa. Tahdon toimintatapoja on yhtä monta kuin erilaisia aktiivisia tajuntatapoja.

⁶Dynamis suorittaa työn, aikaansaa tapahtumainkulun, luonnonprosessin. Manifestaatioaineessa tajunta ohjaa, muotoilee, määrää tavan. Dynamis on kaikkialla primaarinen tekijä. Tämä käy selvimmän ilmi silloin, kun tajunta ei ole aktiivinen. Dynamis on sekä primaarinen että sekundaarinen. Primaarisena dynamis on olemassa ajassa ennen tajuntaa ja riippumaton siitä. Sekundaarisena se on riippuvainen aktiivisesta tajunnasta ollen silloin tahto. Se, mitä muuten kutsumme tahdoksi on vain perittyjä nimityksiä eri ilmiöille, joilla voi olla suora tai epäsuora yhteys tahtoon tai ei mitään yhteyttä siihen: esimerkiksi sanoilla toive, pyrkimys, energia, elinvoima, määrätietoisuus, kestävyys, vaikuttimen valinta, toimintavapaus, toimintakyky jne.

⁷Tässä teoksessa käsitellään vain kahta todellisuuden kolmesta aspektista: aine- ja tajunnan aspektia. Se osa esoteerista oppia, joka käsittelee dynamiksen kanavoitumista tajunnan kautta, jää esoteeriseksi. Dynamis on ja jää ratkaisemattomaksi “mysteriksi”, mitä tuskin voi tarpeeksi voimakkaasti korostaa. Suunnaton kärsimys, maanpäällinen helvetti, jonka ihmiset aiheuttavat toisilleen ja kaikelle muulle elävälle on kylliksi suurta. Tieto, joka antaa todellista valtaa – todellisen tiedon kriteeri – täytyy mikäli mahdollista varata niille, joille vallan väärinkäyttö on mahdotonta. Kun ihmiset ovat sellaisia kuin he nyt ovat, aiheuttaa valta vääjäämättä vallan väärinkäyttöä, siitä tulee aina vapauden ja elämän vihollinen, parhaimmassa tapauksessa yksinomaan tietämättömyyden vuoksi. Ne, jotka yrittävät niskoitellen hankkia tiedon tahdosta (“magian”), saavat vastata väistämättömistä katastrofaalisista seurauksista kuitenkin onnistumatta.

2.62 Esoteeriset nimitykset, eksoteeriset fiktiot, lisäykset ym.

¹Useimmat perityt uskonnolliset termit ovat olleet alun perin esoteerisia symboleja. Tietämättömien väärin tulkitsemisena ne ovat menettäneet alkuperäisen tarkoituksensa, jolloin niistä on tullut fiktioita (kuvitelmia ilman todellista vastinetta). Tulos on käsitesekaannus, joka ilman esoteerian selityksiä on avuton. Fiktioista ja näihin perustuvista taikauskoista vapaudumme samanaikaisesti. Sen jälkeen meillä on mahdollisuudet muotoilla olemassaolon ongelmat oikein.

²Jokaisessa aikaa myöten syntyneessä esoteerisessa koulussa laadittiin oma symbolinen terminologia, jossa nimitykset mahdollisuuksien mukaan mukautettiin vallitseviin eksoteerisiin kuvitelmiin. Tämä on osoittautunut sopimattomaksi. Tuntemattomien maailmojen aineita ja tajuntoja ei pidä nimittää jo idiotisoiduilla ja niin muodoin harhauttavilla termeillä.

³Vastakohdassa “henki-aine” “henki” on merkinnyt niin tahtoa kuin tajuntaa ja korkeampaa ainetta. Kaldealaisille maagikoille “henki” merkitsi kaikkein salaisinta, nimittäin tahtoa. Intialaisille filosofeille “henki” merkitsee samaa kuin korkeampi tajunta. Tämä johtuu siitä, että subjektivismi korostaa liikaa tajunnan aspektia. Tavallisin taipumus oli nimittää seitsenluvun kolmea korkeinta atomilajia, palloa, maailmaa tai tajuntaa “hengeksi” ja neljää

alinta "aineeksi". Myös vastakohta hyvä-paha (sama kuin korkeampi- alempi) tuli tässä näkyviin: atomilajeja 1–3 kutsuttiin hyväksi, atomilajeja 4–7 kutsuttiin pahoiksi.

⁴Termi "henkinen" on aina ollut erityisen käyttökelpoinen sen epäselvyyden vuoksi. Ihmisillä ei ole essentiaalista kokemusta, ja vain parhaimmistolla on jokin elämys kausaalisuudesta. Normaaliyksilön "henkisyys" kuuluu korkeampaan emotionaalisuuteen.

⁵Sanat "ruumis, sielu ja henki" esiintyvät tietenkin eri merkityksissä: osaksi nimityksinä kolmelle triadille, osaksi kahdelle alimmalle triadille (jolloin "ruumiilla" tarkoitettiin fyysistä, emotionaalista ja mentaalista verhoa, "sielulla" kausaaliverhoa, "hengellä" essentiaali- ja superessentiaaliverhoa), osaksi alimmalle triadille ("ruumis" = organismi; "sielu" = emotionaaliverho; "henki" = mentaaliverho).

⁶Seuraavat nimitykset ja ilmaisut ovat alun perin gnostisia. "Jumala on henki" = ykseyskollektiivin alin aine on essentiaaliaine. "Sielun yhdistyminen jumalaan" = buddhalaisuuden "sulautua nirvanaan" = monadin keskittyminen kolmanteen triadiin. "Hengen lankeaminen aineeseen" = syntiinlankeemus = involuution siirtyminen essentiaaliaineesta kausaaliaineeseen. "Henget" = kaikki korkeammat aineelliset olennot (ja muita kuin aineellisia ei ole) essentiaaliolennoista (mahdollisesti kausaaliolennoista) lähtien. Tietenkin sanaa "henki" käytettiin lopulta merkitsemään emotionaaliolettoa.

⁷"Olemassaolo on illuusio." Illusiofilosofia (veedaanta, advaita, jooga) on intialaista eksoteerista filosofiaa, ei esoteriikkaa. Ensimmäinen Shankara (monet ovat käyttäneet samaa nimeä, josta on tullut suorastaan arvonimi) eli kohta Buddhan jälkeen. Seuraajat väärensivät, kuten tavallista, perusteellisesti hänen oppinsa, joka oli takoitettu valmisteluksi sanjaasi-vihkimykselle esoteriikassa. Se rappeutui subjektivismiksi ja siitä tuli tietämättömyyden ehtymätön spekulatiivinen lähde.

⁸Propedeuttinen esoteriikka opetti, että on illuusiota luulla, että näkyvä todellisuus on koko todellisuus tai että karkein aine on ainoa todellisuus: illuusio häviää siinä määrin kuin korkeampien maailmojen aineellinen todellisuus määrää objektiivisesti tajuntaa. Propedeuttinen esoteriikka opetti, että on monia erilaisia aineellisiä todellisuuksia, monia eri maailmoja, että ensiminän maailmoissa ei ole yhtä virheettömiä todellisuuden kriteereitä (lainmukaisuutta) kuin vielä korkeammassa maailmoissa.

⁹Rappeutuessaan tämä oppi johti eri mielipiteisiin, jotka kaikki olivat virheellisiä, muutamat kohtuuttomia. Olennaisimmista huomautettakoon. Illusiofilosofia kutsuu kaikkea muuttuvaa, kaikkea muuntumisen lain alaista "illuusioksi". Todellisuuden väitetään olevan riippumaton tästä laista. Mutta muuntumisen laki pätee kaikkeen todellisuuteen. Myös suhteellisen pysyvä todellisuus muuttuu. Itse asiassa illuusio-käsite ei kuulu maailmankatsomukseen vaan elämäntietämättömyyden maailmaa voi elämäntietämättömyyden maailmoina täydellä syyllä nimittää "illuusioiden maailmoiksi".

¹⁰Tietenkin esiintyi eri mielipiteitä siitä, missä raja illuusion (= maajaan = näennäistodellisuuden) ja todellisuuden välillä kulkee. Jotkut olivat sitä mieltä, että kaikki tajuinen kuului illuusiioon ja kaikki ylitajuinen kuului todellisuuteen. Toiset olivat sitä mieltä, että yksinomaan subjektiivisesti tajuinen oli todellisuutta, kaikki objektiivisesti tajuinen oli illuusiota. Siinä määrin kuin hankittiin yhä korkeampi objektiivinen tajunta siirtyivät illuusion ja todellisuuden rajat. Korkeammalle tajunnalle alempi tajunta oli illuusiota, tai jos asia ilmaistaan esoteerisesti: ensiminän maailmat ovat illuusiota toisminälle, toisminän maailmat ovat illuusiota kolmasminälle jne. Lopuksi ilmeni tietenkin kohtuuton käsitys, että kaikki todellisuus oli yksinomaan tajunnan tuotetta. Itse aineen selitettiin olevan illuusio.

¹¹Harhauttavat ja eksyttävät nimitykset (illuusio ja todellisuus) antoivat selvästi aiheen virheellisille ajatusrakennelmille. Jos nimitysten illuusio ja todellisuus sijasta olisi käytetty täsmällisiä nimityksiä: alempi ja korkeampi todellisuus, olisi näiltä väärinkäsityksiltä välttytty.

On joka tapauksessa väärin arvioida ensiminän maailmoja toisminän todellisuuskäsityksellä, niin kuin joogafilosofit tekevät.

¹²Käsitesekaannusta on lisäksi aiheuttanut se, että normaaliyksilölle näkymätöntä aineellista todellisuutta on kutsuttu subjektiiviseksi ja näkyväistä maailmaa sen vastakohtana objektiiviseksi. Ei ole subjektiivista ainetta. Vain ensimmäinen käsitys aineesta on subjektiivinen. Subjektiivista on kaikki, mikä kuuluu tajunnan-aspektiin, objektiivista kaikki, mikä kuuluu aine-aspektiin.

¹³Esoteerinen aksiomi tajunnan ykseydestä ja kollektiivisuudesta johti advaitafilosofian subjektivismiin subtiliteetteineen seurauksena sen tuloksettomista yrityksistä selittää pois aineen olemassaoloa. Esoteerisesti orientoitunut oivaltaa helposti, että subjektivistien monet kohtuuttomat teoriat ovat väärinymmärrettyjä esoterismeja.

¹⁴Intialaiseen filosofiaan on sekoittunut esoterismeja sen ollessa esoteriikkaa verrattomasti lähempänä kuin länsimaiden filosofia. Mutta yleisesti katsoen sekin on tietämättömyyden ajatusrakennelmia. Intialaisessa spekulatiivisessa tajunnan-aspektia on korostettu liikaa ja aine-aspekti unohdettu. Länsimaissa on etupäässä korostettu alinta aine-aspektia ja siksi länsimaalaiset ovat törkeän tietämättömiä melkein kaikesta tajunnan-aspektia ja korkeampaa aine-aspektia koskevasta.

¹⁵Intialainen symboliikka on lukemattomien tulkintayritysten vuoksi rappeutunut sekavaksi mytologiaksi. Tähän ovat myötävaikuttaneet intialaisten mieltymys epäolennaisiin subtiliteetteihin, samojen termien käyttäminen eri ilmiöistä ja eri termien käyttäminen samoista ilmiöistä, mielivaltaisten rajojen vetäminen eri todellisuuksien välille ja mielivaltainen manifestoitumaton-sanan käyttö. Jos he olisivat käyttäneet distinktioidensa eri ainelajeja, olisi selvyys ja järjestys saatu yksinkertaisimmalla tavalla.

¹⁶”Ihminen on jumala.” Ihminen on jokaisen atomin tavoin jumalainen olemukseltaan. Mutta koko manifestaatioprosessi on potentiaalisen ja aktuaalisen jumalan välillä. Ihminen on ensiminä, joka tiedostamattaan tai tietoisesti tavoittelee toisminäksi tulemistä.

¹⁷Ilmaisu ”kaikella on sielu” on epäselvä ja eksyttävä. Niin kuin aine olisi varustettu ”sielulla”. Tajunta on atomin ominaisuus, joka jää piileväksi aktiivisuuden lakatessa ja herää (jolloin sillä on mahdollisuus kerran hankkimaansa kapasiteettiin) kun aktiivisuus ennemmin tai myöhemmin alkaa uudelleen.

¹⁸Kaikki salaiset tietoyhteisöt eivät ole eksoteerisen tutkimuksen tunteita edes nimeltä. Ja tunnetuista tiedetään tuskin enempää kuin että ne ovat olleet olemassa. Tämä ei ole tietenkään estänyt julkaisemasta ”tieteellisiä” tutkimuksia näiden oppien sisällöstä, niin kuin esim. gnostiikan tapauksessa. Se kukoisti loosheineen Vähässä Aasiassa, Persiassa, Arabiassa, Egyptissä kolme vuosisataa ennen Kristusta ja noin viisi vuosisataa ennen kristinuskoa, joka sai alkunsa gnostiikan ”kansanomaistamisen vuoksi”. Tietämättömyys on johdonmukaisesti vääristänyt gnostiset symbolit kristinuskon dogmeiksi. Jotakin samankaltaista tapahtuu meidän päivinämme rosenkreutzilaisjärjestön suhteen. Tämän järjestön perusti vuonna 1375 Christian Rosenkreutz. Tämän järjestön oppi on jäänyt salaiseksi. Kukaan rosenkreutzilainen ei ole edes paljastanut itseään ulkopuolisille. Tämä ei ole estänyt eksoteeristen rosenkreutzilaislahkojen leviämistä, lahkojen, jotka ovat petollisesti anastaneet itselleen alkuperäisnimityksen.

¹⁹Magiikka, hermetiikka, hylozoikka, gnostiikka, platonismi, kabbalismi, malteesialaisuus, rosenkreutzilaisuus ym. ovat jääneet esoteerisiksi vihkiytymättömille käsittämättömän symbolisen kirjallisuutensa vuoksi.

²⁰Meidän päivinämme useat yhteisöt ovat väittäneet omaavansa ”ainoan oikean” opin. Ne tarjoavat enemmän tai vähemmän onnistuneita esityksiä saatavilla olevista esoteerisista tosiasioista. Ymmärrettävästi ne ovat halunneet järjestää nämä tosiasiat käsitettäväksi kokonaisuudeksi (täyttääkseen tietonsa aukot) ja yrittäneet tulkita selvittämättömiä symboleja omalla usein epätasaisella tavallaan. Kaikille näille eksoteerisille yhteisöille on yhteistä,

että ne myöntävät sisäänpääsyn kenelle tahansa tutkimatta, onko ymmärtämykselle edellytyksiä. Tämän käännytystyön vääjäämättömänä seurauksena on dogmaattinen lahkolaisuus, joka synnyttää uskon lahkonerustajan erheettömään auktoriteettiin, mikä on vielä pettämättömämpi todiste oman arvostelukyvyn puutteesta.

²¹Esoteriikka ei tarvitse uskovia. Esoteerikon täytyy osata erottaa yksilöllisen ja yleisen (ideoiden) välillä, henkilön ja asian välillä, fiktion (teorian) ja todellisuuden välillä. Hänen täytyy oivaltaa, mihin moralisti ei koskaan kykene, että tieto todellisuudesta on yksi asia ja kyky toteuttaa ihanne jotakin täysin muuta. Mikään teos ei tule paremmaksi vetoamalla auktoriteetteihin. Jokainen teos joko nojaa tai sortuu omaan sisältönsä. Sille, joka kysyy allekirjoittajan nimeä ("Kuka sen on sanonut?") esoteriikka on sopimaton. Joka on käsittänyt, ei lainaa auktoriteetteja vaan ajattelee itse. Tosiasioita on niin paljon, että tämä on nykyisin mahdollista olennaisissa suhteissa. Kukaan esoteerikko ei ole erehtymätön. Myös essentiaaliminuuksille on olemassa vielä täysin aktivoitumattomia kerroksia alempien aineiden korkeimpia molekyylilajeja vastaavassa tajunnassa. Superessentiaaliminuuksien ei tarvitse koskaan erehtyä. Se, että heidän persoonallisuutensa joskus erehtyy johtuu siitä, että itsenäisenä olentona ensiminen ei ole neuvotellut toisminän kanssa, joka puuhaa toisella taholla. Täydellistyneet kolmasminät, jotka palvelevat ihmiskuntaa ja säilyttävät siten kaksi alinta triadiaan, voivat olla aktiivisia useissa eri maailmoissa samanaikaisesti, vaikeivät tietenkään täydellä kapasiteetilla. Esoteeriseen harjoitukseen kuuluu, että yrittää tehdä kaksi asiaa samanaikaisesti. Erilaiset tajunnat voivat yhteenpunoutumisen hajottua työskennellä kukin erikseen, mekaanisesti ja rutiininomaisesti ikään kuin "robotit", joita minä ajoittain tarkkailee.

²²Vanhemmissa esoteerisissa kouluissa vältettiin täsmällisiä käsitteitä. Symbolien tehtävänä oli mm. pakottaa etsijä harjoittamaan intuitiotaan. Kausaalitajunnan saavuttaminen tuo selkeyden. Sen jälkeen kun ymmärtämisen vaatimukset on nykyisin alennettu alle vähimmäismäärän, on symboliikan epäselvyys käsitteiden suhteen tietenkin aiheuttanut, että puoskareita, mystagogeja ja kaikenlaisia narriprofeettoja on kasvanut kuin sieniä sateella. Vihdoinkin tuottoisa elinkeino. Vaikuttamalla herkkäuskoisiin mystisillä viittauksilla ylivoimaisiin tietoihinsa salaisessa viisaudessa ja monenlaisilla kujeilla, joihin sisältyy hengitysharjoituksia, peilejä, heilureita, kristallikuulia, kaavoja, seremonioita, ennustustaitoja, ne levittävät taikauskojaan, jokainen omalla virheettömällä menetelmällään, johon sisältyy usko ihmetekoihin, taikuuteen, luonnonlakien läpimurtoon, "korkeiden henkien" itsekkäisiin asioihin puuttuminen (kovaa rahaa vastaan), opetus siitä, kuinka "yliminän" voimia hyödynnetään sekä muu hölynpöly. Heidän yrityksensä tulkita vanhoja symboleja todistaa, että heiltä puuttuu todellinen tieto. Jos he pääsisivät yrityksissään yhteyteen emotionaalimentaalisen ylitajunnan tutkimattomien voimien kanssa (jotka kykenevät paljoo, mikä on omiaan eksyttämään ja pettämään) olisi tulos pahin omahyväiselle uteliaisuudelle, joka aina uskoo olevansa valittu eikä koskaan salli itseään varoitettavan "ryntäämästä sinne, minne viisaat varovat pääsyä". Tietenkin on olemassa vielä löytämättömiä luonnonlakeja, joihin liittyy tutkimattomia luonnonvoimia. Mutta tietämättömyys on aina heidän uhrinsa. Kaikki epäselvyys on osoittanut helpottavan mystagogien petollisuutta. Yhä laajemmalle levinnyt taikausko ja yhä vakavampi yleinen harhautuminen on selvittänyt järkkymättömän konkreettisen mentaalijärjestelmän tarpeen. Aikanaan järjestelmä hajoaa idealiteettiasteella. Okkulttisen tutkimuksen olisi ensisijaisesti suuntauduttava etsimään laajempaa tietoa aineen luonteesta fyysis-eetterisiä tosietoja hankkimalla. Siten valmistetaan tähän kuuluvan objektiivisen tajunnan hankintaa.

²³Emotionaalinen objektiivinen tajunta antaa parhaimmassa tapauksessa (kausaaliminälle) tietoa vain emotionaalimaailmasta ja mentaalinen objektiivinen tajunta mentaalimaailmasta. Siten yksilö ei kuitenkaan saa todellisuuden oikealle kokonaiskäsitteelle tarpeellisia tosiasioita, vaan jää yleisesti ottaen tietämättömäksi. Mentaalinen objektiivinen tajunta ei ole

koskaan synnynäinen emotionaaliaionilla. Menetelmää sen hankkimiseksi ei opeteta, ja tietämättömyyden puijausyritykset tietyissä nykyisissä salaisissa veljeskunnissa johtavat, jos tuloksia lainkaan saavutetaan, erheettömästi katastrofiin. Jos aktivointimenetelmät eivät olisi esoteerisia, kaikkien sota kaikkia vastaan ja ihmiskunnan täydellinen tuhoutuminen olisivat väistämättömiä. Hyvän aikomuksen jalous ei todellakaan riitä. Se on vain ikuisen itsepetoksen naamio. Minä persoonallisuutena on itsekäs. Vasta essentiaalitajunta ehkäisee kaikenlaisen väärinkäytön. Salaiset intialaiset joogakoulut, jotka vuosituhansia ovat perineet objektivointimenetelmänsä, onnistuvat vain fyysis-eetterisen ja emotionaalisen objektiivisuuden suhteen, jolloin sukupolvien kautta perityt fysiologiset ominaisuudet ovat välttämätön edellytys.

²⁴Esoteriikan perusajatukset ovat täysin yhtäpitäviä luonnontieteellisen maailmankatsomuksen kanssa. Kaikki tapahtumainkulku etenee aineen ikuisen, muuttumattomien luonnonlakien mukaisesti. Ilman niitä kosmos ja kehitys olisivat mahdottomia. Lait ovat tiedon edellytys, pysyväinen kaikessa tiedossa.

²⁵Kehitys on luonnonmukainen prosessi. Yksilö voi nopeuttaa tätä omalta osaltaan soveltamalla mielekkäästi lakeja, puhtaudella, ruokavaliolla, jaloilla tunteilla, jaloilla ajatuksilla, jaloja ominaisuuksia hankkimalla. Keinotekoiset kehitysyrittäjät, kuten esim. intialaisten fakiirien ja muiden ponnistelut, merkitsevät hidastavia kiertoteitä. Luonnonmukainen elämäntapa kohottaa automaattisesti verhojen kykyä värähdellä yhä korkeammassa molekyylilajeissa. Tulos näkyy väistämättömästi aikanaan. Esoteriikan mukaan johtuu 25 prosenttia kaikista sairauksista väärin suunnatusta mentaalisuudesta, 50 väärin suunnatusta emotionaalisuudesta ja vain 25 prosenttia fyysisistä epäkohdista.

²⁶Esoteriikka lahjoittaa meille todellisuuspohjan, mahdollistaa meille todellisuustajun kehittämisen, osoittaa meille edessämme avautuvan tien, vapauttaa meidät fiktioista ja illuusioista. Jo tämä on korvaamattoman arvokasta.

²⁷“Avataara” (jumalallinen inkarnaatio) on arvonimi, jota intialaiset ovat käyttäneet väljästi samoin kuin “mahaatma” (suuri henki). Esoteerisesti avataara tarkoittaa jonkin jumaluuskunnan yksilöä.

²⁸On hyvä syy kiinnittää huomio nk. akashakronikkaa koskevaan vallattomuuteen. Kaikilla maailmoilla on kollektiivimuistinsa. Kaikki eri maailmoissa tapahtunut on tallentunut näiden maailmojen involuutioaineen passiiviseen, heijastavaan tajuntaan. Mutta mitä emotionaalimaailman kollektiivimuisteihin tulee on subjektiivisen ja objektiivisen todellisuuden oikein erottaminen mahdollista vain niille, jotka ovat hankkineet tajunnan tämän maailman atomimuistissa. Ihmiskunta oleskelee emotionaaliasteella, ja kaikkien emotionaaliverhojen dynaaminen toiminta saa koko emotionaalimaailman involuutioaineen muistuttamaan lähinnä kiehuvaa jättiläispatataa, jossa molekyyliaine jatkuvasti muotoutuu uudelleen.

²⁹Vain se, mikä inhimillisessä joukkotajunnassa jatkuvasti uudelleen kertautuu, jää riittävän pysyväksi, jotta se voitaisiin käsittää pysyvänä aineellisena todellisuutena, joka toistaa menneisyyden konkreettisine emotionaalimuotoina.

³⁰Vain essentiaaliminä voi ratkaista, mikä tässä kaikessa on tai on ollut objektiivista todellisuutta vertaamalla emotionaalimaailman molekyylimuisteja atomimuistiin.